

GENESIS

Genesis 1

(HP) God schiept al sprekend door Zijn Woord.

1. Als eerste schiep God (mv) de hemelen zelf en de aarde zelf.
2. En over de aarde, zonder vorm en chaotisch, werd diep nagedacht, met duisternis over de aanblik van de peilloze diepte. En de Geest van God (mv) broedt op de aanblik van het water.
3. En God heeft gezegd: 'Dat er licht bestaan zal hebben!' en het licht is verschenen.
4. En God heeft gezien dat het licht zelf goed is, en God heeft scheiding gemaakt tussen het licht en tussen de duisternis.
5. En God heeft het licht dag (heet) genoemd en de duisternis heeft Hij nacht (tegenover het licht) genoemd. En er is een hecht verband (aw-rab; vlechten) verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak (baw-kar; doorbreken), de eerste dag. (P)
6. En God heeft gezegd: 'Dat er een firmament bestaan zal hebben, als scheiding tussen de ene en de andere wateren.'
7. Zo heeft God het firmament zelf gemaakt en scheiding gemaakt tussen de wateren die onder het firmament zijn en de wateren die boven het firmament zijn, en zo is dat gebeurd.
8. God heeft het firmament 'hemelen' genoemd, en er is een hecht verband verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak, de tweede dag. (P)
9. En God heeft gezegd: 'Dat de wateren zich onder de hemelen op één plaats verzameld zullen hebben, dan zal droog land te zien geweest zijn,' en dus is dat gebeurd.
10. God heeft het droge land aarde genoemd en het samengekomen water heeft Hij zeeën genoemd, en God heeft gezien dat het goed is.
11. En God heeft gezegd: 'Dat er op aarde jong groen opgekomen zal zijn, grassen die zaad verspreiden, fruitbomen die soorten vruchten dragen en waarvan het zaad op aarde valt,' en dus is dat gebeurd.
12. En de aarde heeft jong groen doen opkomen, grasscheuten die zaad uitzaaien, passend bij hun soort. En bomen die vrucht dragen waarvan het zaad per soort op aarde valt, en God heeft gezien dat het goed is.
13. En er is een hecht verband verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak, de derde dag. (P)
14. En God heeft gezegd: 'Dat er lichtbronnen aan het firmament van de hemelen geweest zullen zijn om scheiding tussen de dag en de nacht te maken, en zij zullen kenmerkend geweest zijn voor het aanduiden van gezette tijden, dagen en jaren.
15. Zij zullen een lichtbron aan het firmament van de hemelen geweest zijn, om de aarde te verlichten,' en dus is dat gebeurd.
16. En God heeft twee grote lichtbronnen gemaakt. Het speciale grote licht dat de dag bestuurt en de speciale kleinere lichtbron die de nacht bestuurt en de sterren zelf.
17. En God heeft hen aan het firmament van de hemelen geplaatst om de aarde te verlichten,
18. om de dag en de nacht te besturen en om onderscheid te maken tussen het licht en de duisternis, en God heeft gezien dat het goed is.
19. En er is een hecht verband verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak, de vierde dag. (P)
20. En God heeft gezegd: 'Dat het water van een massa aan dieren met een levende ziel gewemeld zal hebben en dat er vogels boven de aarde uitgevlogen zullen zijn, in het zicht van het uitspansel van de hemelen.'
21. En God heeft de grote zeemonsters zelf en alle unieke levende zielen die wemelen, de soorten die scholen vormen in het water en alle vogels met vleugels per soort geschapen, en God heeft gezien dat het goed is.
22. En God heeft hen gezegend met te zeggen: 'Draag vrucht en vermenigvuldig u, vervul het water van de zeeën en ook de vogels zullen zich op aarde vermenigvuldigd hebben.'
23. En er is een hecht verband verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak, de vijfde dag. (P)
24. En God heeft gezegd: 'Dat de aarde diverse soorten levende wezens voortgebracht zal hebben, stomme dieren en kruipende dieren en allerlei levensvormen op aarde,' en dus is dat gebeurd.
25. En God heeft de unieke levensvormen op aarde, de stomme dieren zelf per soort en alles wat uniek over het land kruipt per soort vanuit aarde gemaakt, en God heeft gezien dat het goed is.
26. En God heeft gezegd om Adam (de mens(heid)/blozend rood/rode aarde) gemaakt te hebben: 'Als onze schaduw, gelijkend op ons, zodat zij over de vissen in de zee, de vogels in de lucht, over de stomme dieren op heel de aarde en over alles wat op het land kruipt regeerd zullen hebben.'
27. Zo heeft God de mens zelf als Zijn schaduw geschapen, als schaduw van God schiep Hij hem, man en vrouw schiep Hij hen.
28. En God heeft hen gezegend en God heeft tegen hen gezegd: 'Draag vrucht in miljoenen, vul deze aarde en onderwerp haar. Heers over de vissen in de zee, de vogels in de lucht, alle stomme dieren en over wat op de aarde kruipt.'
29. God heeft ook gezegd: 'Kijk, ik gaf u alle groene planten en wat zaad uitzaait, dat wat zich op het hele aardoppervlak bevindt, elke vrucht- en zaaddragende boom zal voor u tot voedsel gediend hebben.'

30. En het groene gras als voedsel aan alles wat op aarde leeft, voor elke vogel in de lucht en alles wat over land kruipt, met een levende ziel,' en dus is dat gebeurd.
31. En God heeft alles wat Hij gemaakt had overzien en zie, het is zeer goed. En er is een hecht verband verschenen, wat vergezeld is gegaan van een doorbraak, de zesde dag. (P)

Genesis 2.

1. En de hemelen, de aarde en heel haar legerschare zullen zijn afgerond (ovt).
2. Door God zullen de engelen (afgevaardigden) die Hij gemaakt had op de zevende dag zijn afgerond (ovt) en Hij zal op de zevende dag met alle engelen die Hij maakte uitgerust hebben.
3. God zelf heeft die zevende dag op zich gezegend en heeft deze als heilig beschouwd, omdat die rust gaf aan al Zijn engelen die God al scheppende gemaakt had om uitvoerend te zijn. (P)

(H) De schepping van de mens in de tuin van Eden.

4. Dit alles is de wordingsgeschiedenis van de hemelen en de aarde als zij geschapen worden, op de dag dat JHVH (Adonai) God de aarde en de hemelen maakt.
5. Als alle veldgewassen nog niet op aarde opgekomen zijn en alle kruiden in het veld nog niet zijn uitgesproten omdat JHVH God het nog niet op aarde had doen regenen, als de mens de aarde zelf nog niet dienstbaar verbouwt.
6. En er is een damp uit de aarde opgestegen en deze bevochtigde heel het aardoppervlak.
7. En JHVH God heeft de eigen mens (Adam) uit grondstof van aarde geboetseerd en, om te leven, de intelligente levensadem in zijn neusgaten geblazen, en zó is de mens een levend wezen geworden.
8. En JHVH God heeft een tuin in Eden (plezier) geplant, richting het oosten en heeft daar de mens die Hij boetseerde in geplaatst.
9. En JHVH God heeft uit de grond elke boom die er aantrekkelijk uit ziet doen opkomen, met goede eetbare vruchten. De boom van leven staat in het midden van de tuin, ook de boom van (bewuste) kennis van goed en kwaad.
10. En er loopt een rivier door Eden om het gebied van water te voorzien, van daaruit heeft deze zich gesplitst en ze vertakte verder in vier hoofdstromen.
11. De naam van de eerste is Pison (vertakkend), deze stroomt rond het hele land Havilla (cirkelland), ter plaatse waar het goud is.
12. Het goud in dat land is goed, er is ook harsgom, bouwsteen en 'witte Onyx'.
13. De naam van de tweede rivier is Gichon (kolkend), deze draait om het hele land Kush (zwarte land).
14. De naam van de derde rivier is Tigris (snel), deze loopt ten oosten van Assyrië en de vierde rivier is de Eufrat (vruchtdragend).
15. En JHVH God heeft de mens meegenomen en hem in de tuin van 'plezier' geplaatst om deze te bewerken en te onderhouden.

(G) God gebiedt om niet van de boom van kennis van goed en kwaad te eten.

16. Toen heeft JHVH God het volgende gebod aan de mens gegeven: 'Natuurlijk zult u van elke boom in de tuin gegeten hebben,
17. maar van de boom van kennis van goed en kwaad zult u niet gegeten hebben, want op de dag dat u daarvan eet zult u zeker gestorven zijn.'

(HP) De mens benoemt Gods schepselen en God scheidt Eva als eenheid met Adam.

18. Ook heeft JHVH God gezegd: 'Het is niet goed dat de mens alleen is, daarom zal ik een helper voor hem gemaakt hebben die zijn tegenhanger is.'
19. Zo heeft JHVH God uit aarde elke levensvorm in het veld en specifiek elke vogel in de hemelen geboetseerd en Hij heeft ze bij de mens gebracht om te zien hoe hij ze genoemd zal hebben. En alles wat de mens benoemd heeft, met een levende ziel, zo is zijn naam.
20. En de mens heeft namen aan alle stomme dieren gegeven, aan alle vogels aan de hemelen en aan alle levensvormen op het land, maar voor de mens was er geen tegenhanger bij die ferm tegenover hem staat.
21. Toen heeft JHVH God de mens in een diepe slaap laten vallen, terwijl hij geslapen heeft, heeft Hij één van zijn ribben genomen en het eronder weer met vlees afgesloten.
22. Van de rib die JHVH God uit de mens genomen had heeft Hij een vrouw (vuur(offer)/ van de man genomen) geboetseerd en Hij heeft haar bij de mens gebracht.
23. En de mens heeft gezegd: 'Deze keer zijn het botten vanuit mijn botten en is het vlees vanuit mijn vlees, want dit zal 'vrouw' genoemd zijn, omdat zij uit de man genomen werd.'
24. Daarom zal een man zijn eigen vader en eigen moeder losgelaten hebben, en werd hij verbonden met zijn vrouw, en zij zullen één van lichaam geworden zijn.
25. En zij zijn allebei naakt geweest, de mens en zijn vrouw, en zij hebben zich niet voor elkaar geschaamd.

Genesis 3.

(H) De liegende slang, ongehoorzaamheid van Eva en Adam.

1. De slang nu was het listigste van alle landdieren die JHVH God gemaakt had. En hij heeft tegen de vrouw gezegd: 'Heeft God écht gezegd: 'U zult van geen enkele boom in de tuin gegeten hebben?''
2. Toen heeft de vrouw de slang geantwoord: 'Wij mogen van de vruchten van de bomen in deze tuin gegeten hebben,
3. maar van de vrucht van de boom die in het midden van de tuin staat, daarvan heeft God gezegd: 'U zult daarvan niet gegeten hebben of deze ook maar aangeraakt hebben, zodat u niet gestorven zult zijn.'
4. Daarop heeft de slang tegen de vrouw gezegd: 'U zult zeker niet gestorven zijn,
5. want God weet dat, op de dag dat u van hen eet, uw ogen geopend werden en u als God werd, goed en kwaad herkenkend.'

6. En de vrouw heeft gezien hoe goed de vrucht van de boom is, een lust voor het oog. De boom wekt haar verlangen op om ernaar te blijven kijken en zij heeft van de vruchten genomen en ervan gegeten, ook heeft zij ervan aan haar man naast haar gegeven, ook hij heeft gegeten.
7. Toen zijn de ogen van hen beiden geopend en hebben zij ervaren dat zij naakt zijn. Zij hebben toen bladeren van de vijgenboom aan elkaar genaaid en hebben er heupschorten voor zichzelf van gemaakt.

(P) De vervloeking van JHVH vanwege de ongehoorzaamheid van de slang, Eva en Adam.

8. En zij hebben de specifieke stem van JHVH God gehoord, in de Geest wandelend in de tuin die dag, en de mens en zijn vrouw hebben zich direct voor het aangezicht van JHVH God verborgen, tussen de bomen in de tuin.
9. Daarop heeft JHVH naar de mens geroepen en tegen hem gezegd: 'Waar bent u?'
10. En hij heeft geantwoord: 'Ik heb Uw roep in de tuin gehoord en ik was bang omdat ik naakt was, daarom heb ik mijzelf verborgen.'
11. Hij heeft gereageerd: 'Wie zei u dat u naakt bent? At u van de boom waarover ik u gebod om er niet van te eten?'
12. Toen heeft de mens gezegd: 'De vrouw die U naast mij schonk, zij gaf mij van de boom en ik heb gegeten.'
13. En JHVH God heeft tegen de vrouw gezegd: 'Wat is dit dat u deed?' En de vrouw heeft geantwoord: 'De slang misleidde mij en ik heb gegeten.'
14. Toen heeft JHVH God tegen de slang gezegd: 'Omdat u dit deed bent u vervloekt boven alle stomme dieren en boven ieder levend schepsel op het land. Op uw buik zult u zich voortbewogen hebben en stof zult u gegeten hebben, alle dagen van uw leven.'
15. Ik zal haat tussen u en tussen de vrouw tot stand gebracht hebben, tussen uw nageslacht en tussen haar nageslacht. Zij zal u de kop vermorzeld hebben en u zult in haar hiel gebeten hebben.' (S)
16. Tegen de vrouw vervolgde Hij: 'Uw zorgen zullen ontzettend veel geweest zijn. Na de conceptie zult u met zorgen zonen gebaard hebben en streeft u uw man na en hij zal over u geheerst hebben.' (S)
17. Tegen de man vervolgde Hij: 'Omdat u naar de stem van uw vrouw luisterde, heeft u gegeten van de boom waarover ik u de opdracht gaf, sprekend: 'Daarvan zult u niet gegeten hebben.' Vervloekt is de aarde om u, met zorgen zult u er al uw levensdagen van gegeten hebben.' (P)
18. Doornen en distels zullen er voor u uit opgekomen zijn, en u at het gras van het veld.
19. Met zweet op uw gezicht zult u brood gegeten (oorlog gevoerd) hebben, totdat u in de grond terugkeert, want daaruit werd u genomen, want u bent (gemaakt van) grondstof en in de grond zult u teruggekeerd zijn.'
20. Toen heeft de man de naam: Heva (Geef leven)! naar zijn vrouw geroepen, zodat zij de moeder van alles wat leeft werd.

(H) De uitzetting uit de tuin.

21. Daarna heeft JHVH God voor de mens en zijn vrouw kleding van huiden gemaakt waarmee zij aangekleed werden. (P)
22. Toen heeft JHVH God gezegd: 'Kijk, de mens is geworden als een van ons, door goed en kwaad te onderscheiden. Vanaf nu mag hij zijn hand niet meer uitgestoken hebben, anders at hij ook nog van de levensboom en leefde langdurig!'
23. Daarom heeft JHVH God hem uit de tuin van Eden gestuurd om de aarde waarvanuit hij genomen was te bewerken.
24. Dus heeft Hij de mens weggestuurd en heeft Hij de Cherubim met een vlamvend heen en weer zwaaiend zwaard ten oosten van de tuin van Eden geplaatst, om de weg naar de boom van het leven te bewaken. (S)

Genesis 4.

(HP) Het offer van Kaïn en Abel.

1. En de mens had gemeenschap met zijn eigen vrouw Eva, zij is zwanger geworden en heeft hem Kaïn (gekregen/ speer) gebaard en gezegd: 'Ik verkreeg een man, precies JHVH!'
2. En ze is doorgegaan met het baren van zijn eigen broer Abel (adem/ ijdell). Abel is een herder van kleinvee geworden en Kaïn werd een landbouwer.
3. En na verloop van tijd is het gebeurd dat Kaïn van de vrucht uit de aarde een (bloedloos) spijsoffer aan JHVH gebracht heeft.
4. En Abel bracht de beste uit de eerstgeborenen van zijn kudde mee. En JHVH heeft opgekeken van Abel en zijn offer,
5. maar van Kaïn en zijn (bloedloze) offer keek Hij niet op. Kaïn is hier vreselijk boos om geworden en zijn gezicht is bedrukt geweest.

(P) Kaïn zal doelloos ronddolen.

6. Toen heeft JHVH tegen Kaïn gezegd: 'Waarom werd u zo boos en veranderde uw gezicht zo bedrukt?'
7. Is het niet beter om het (offer) uitstekend goed gemaakt te hebben? Want als u het niet goed gemaakt hebt, dan ligt de zonde op de loer en gaat zijn verlangen naar u uit, maar u zult daarover geheerst hebben.'
8. Daarop heeft Kaïn met zijn broer Abel gesproken en wanneer zij in het veld zijn is het gebeurd dat Kaïn tegenover zijn broer Abel is opgestaan en hem vermoord heeft.
9. Daarna heeft JHVH tegen Kaïn gezegd: 'Waar is uw broer Abel?' En hij heeft geantwoord: 'Wist ik het maar, ben ik de beschermer van mijn broer?'
10. En Hij heeft gereageerd: 'Wat deed u nu? De stem van het bloed van uw broer roept vanuit de aarde tot mij.'
11. Nu bent u nog erger vervloekt dan de grond die haar mond opende om het bloed van uw broer uit uw handen te ontvangen.
12. Als u de grond bewerkt zult hebben, dan zal haar potentie niet toegenomen zijn, u bent een doelloze zwerver op aarde.'

13. En Kaïn heeft tegen JHVH gezegd: 'Mijn straf is meer dan ik kan dragen.'
  14. Kijk, vandaag verjoeg U mij van de aardbodem en zal ik voor Uw aanblik verborgen geweest zijn. Ik zal een doelloze zwerver op aarde geworden zijn, en zo gebeurde het dat iedereen die mij tegenkomt mij gedood zal hebben.'
  15. En JHVH heeft tegen hem gezegd: 'Als iemand Kaïn doodt, dan zal hij zeventvoudig gewroken worden.' Daarop heeft JHVH Kaïn een teken gegeven zodat iemand die hem tegenkomt hem niet doodslaat.
  16. Daarna is Kaïn uit het zicht van JHVH vertrokken en in Nod (het land van dwaling) gaan wonen, ten oosten van Eden (het plezier).
  17. En Kaïn heeft gemeenschap met zijn eigen vrouw gehad en zij is zwanger geworden en heeft zijn eigen Henoch (trainer) gebaar. En het is gebeurd dat hij een stad heeft gebouwd en hij heeft de stad vernoemd naar de naam van zijn zoon Henoch.
  18. En bij Henoch is zijn eigen Hyrad (vluchteling) geboren, en Hyrad verwekte zijn eigen Mechujaël (door God geslagen), en Mechujaël verwekte zijn eigen Methusaël (de man die van God is), en Methusaël verwekte zijn eigen Lamech (krachtig).
  19. En Lamech heeft twee vrouwen getrouwd, de naam van de ene is Ada (sieraad), en de naam van de andere Zilla (schaduw).
  20. En Ada heeft haar eigen Jabal (riviertje/wegvoeren) gebaar, dat was de voorvader van wie met vee in tenten wonen.
  21. En de naam van zijn eigen broer is Jubal (ramshoorn), hij was de voorvader van iedereen die de citer en de fluit bespeelt.
  22. En ook Zilla, zij heeft haar eigen Tubal-Kain (door Kaïn voortgebracht) gebaar, de smeder van iedereen die de metalen brons en ijzer bewerkt. En Naema (gezelligheid) is de zus van Tubal-Kain.
  23. En Lamech heeft tegen zijn twee vrouwen Ada en Zilla gezegd: 'Luister naar mijn stem, jullie vrouwen van Lamech, let op mijn woorden, want ik doodde een man om mijn verwonding en een kind om mijn blauwe plekken!'
  24. Want Kaïn zal zeventvoudig gewroken zijn, maar Lamech zeventenzeventig!'
  25. En Adam heeft weer gemeenschap met zijn eigen vrouw gehad, en zij heeft een zoon gebaar en zij heeft zijn eigen naam Seth (vervanging) vernoemd, 'want God bepaalde een opvolgend nageslacht voor mij, in plaats van Abel, omdat Kaïn hem doodde.'
  26. En ook bij Seth werd een zoon geboren en hij gaf hem de eigen naam Enosh (sterfelijk mens), omdat men vanaf toen begon met het respectloos uitspreken van de Naam van JHVH. (P)
2. Man en vrouw schiep Hij hen, en Hij heeft hen gezegend en hen de eigen naam 'Adam' gegeven, op de dag dat zij geschapen zijn. (S)
  3. En Adam heeft honderddertig jaar geleefd, en verwekte een evenbeeld van zichzelf en gaf hem de eigen naam Seth.
  4. En de dagen van Adam, na het verwekken van zijn Seth, zijn nog achthonderd jaar geweest, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  5. Zo is het totaal aantal dagen dat Adam leefde negenhonderddertig jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
  6. Als Seth honderdvijf jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Enosh verwekt.
  7. En na het verwekken van zijn Enosh heeft Seth achthonderdzeven jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  8. Zo is het totaal aantal dagen van Seth negenhonderdtwaalf jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
  9. Als Enosh negentig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Kenan (nest) verwekt.
  10. En na het verwekken van zijn Kenan heeft Enosh achthonderdvijftien jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  11. Zo is het totaal aantal dagen van Enosh negenhonderdvijf jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
  12. Als Kenan zeventig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Mahalalel (prijst God) verwekt.
  13. En na het verwekken van zijn Mahalalel heeft Kenan achthonderdveertig jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  14. Zo is het totaal aantal dagen van Kenan negenhonderdtien jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
  15. Als Mahalalel vijfenzestig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Jared (afgedaalde) verwekt.
  16. En na het verwekken van zijn Jared heeft Mahalalel achthonderddertig jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  17. Zo is het totaal aantal dagen van Mahalalel achthonderdvijfennegentig jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
  18. Als Jared honderdtweeënzestig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Henoch (trainer) verwekt.
  19. En na het verwekken van zijn Henoch heeft Jared achthonderd jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  20. Zo is het totaal aantal dagen van Jared negenhonderdtweeënzestig jaar geweest, en hij is gestorven. (P)
  21. Als Henoch vijfenzestig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Metuselach (mannen met speer) verwekt.
  22. En Henoch heeft na het verwekken van zijn Metuselach driehonderd jaar met zijn God gewandeld, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
  23. Zo is het totaal aantal dagen van Henoch driehonderdvijfenzestig jaar geweest.

Genesis 5.

1. Dit is het boek van de nakomelingen van Adam, in de periode dat God Adam scheidt, naar het beeld van God schiep Hij hem.

24. Henoeh heeft dus met zijn God gewandeld, en is er dan niet meer, want God nam hem weg. (P)
25. Als Metuselach honderdzevenentachtig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Lamech (krachtig) verwekt.
26. En na het verwekken van zijn Lamech heeft Metuselach zevenhonderdtweeëntachtig jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
27. Zo is het totaal aantal dagen van Metuselach negenhonderdnegenenzestig jaar geweest, en hij is gestorven. (P)
28. Als Lamech honderdtweeëntachtig jaar geleefd heeft, heeft hij een zoon verwekt.
29. En hij heeft hem de eigennaam Noach (rust) gegeven, sprekend: 'Deze hier zal ons boven ons werk uit getroost hebben, en boven het zwoegen van onze handen uit, en boven de landbouwgrond die JHVH vervloekte.'
30. En na het verwekken van zijn Noach heeft Lamech vijfhonderdvijfennegentig jaar geleefd, en hij heeft zonen en dochters verwekt.
31. Zo is het totaal aantal dagen van Lamech zevenhonderdzevenenzeventig jaar geweest, en hij is gestorven. (S)
32. En Noach is een zoon van vijfhonderd jaar geweest, en Noach heeft zijn Sem (monument/ naam), Cham (tropisch/ heet) en Jafet (uitwaaieren) verwekt.

Genesis 6.

(P) Het uitstel van de rechtspraak over de mens.

1. En toen de mensheid (adam) op het aardoppervlak toenam, is het gebeurd dat er ook dochters bij hen geboren zijn.
2. Als de zonen van God gezien hebben dat deze dochters van de mensheid op zichzelf goed zijn, namen zij er ook vrouwen voor zichzelf uit, wie zij maar uitkozen.
3. En JHVH heeft gezegd: 'Mijn Geest zal lange tijd niet over de mens geoordeeld hebben voor het dwalen van zijn vlees, en zijn dagen zullen honderdtwintig jaar geweest zijn.'

(HP) De gevallen engelen, het kwaad van hun nageslacht en de aankondiging van de zondvloed.

4. In die dagen waren er de gevallenen op aarde, en daarbij is het zo gekomen dat de zonen van God de dochters van de mensen binnendrongen en zij aan hen baarden. Dit zijn de giganten uit de oudheid, (sterfelijke) mensen (Enosh) genaamd. (P)
5. En JHVH heeft het omvangrijke kwaad van de mensheid (adam) op aarde gezien. De bedoelingen en plannen vanuit zijn hart waren voortdurend alleen maar slecht.
6. Daarbij heeft JHVH diep gezocht omdat Hij juist deze mensheid op aarde gemaakt had, het heeft Hem dan ook tot diep in Zijn hart gekwetst.
7. En JHVH heeft gezegd: 'Ik zal juist deze mensheid die ik schiep van het aardoppervlak weggevaagd hebben, zowel de mens als de stomme dieren als dat wat kruipt, ook de vogels

in de lucht, want ik moest er diep van zuchten, want ik maakte hen!'

8. Maar Noach vond genade in de ogen van JHVH. (P)

(G) Gods opdracht om de ark te bouwen.

9. Nu volgen de nakomelingen van Noach. Noach was een rechtvaardige man, hij was vervolmaakt onder zijn generatie, met zijn eigen God wandelde Noach rond.
10. En Noach heeft drie zonen verwekt: Sem, Cham en Jafet.
11. Voor de ogen van God is de aarde dus vernield, want de aarde is vol van geweld geweest.
12. En God heeft aandachtig naar de aarde gekeken en gezien dat zij vernield werd, want alles vernielde, lichamelijk gericht, zijn eigen weg op aarde. (P)
13. En God heeft tegen Noach gezegd: 'In mijn ogen brak het einde voor alle vlees aan, want de aarde werd voor hun ogen met geweld vervuld, en kijk ik ben er, precies deze aarde verniel ik.'
14. Maak voor uzelf een ark van goferhout, in de ark moet u nesthokken ingebouwd hebben. Aan de binnen- en de buitenkant smeerde u haar in met teer.
15. En precies zo moet u zijn afmetingen gemaakt hebben; de lengte van de ark is driehonderd el (150 m), de breedte vijftig el en de hoogte dertig el.
16. U moet een raampartij in de ark gemaakt hebben, ter grootte van één el moet u deze aan de bovenkant uitgevoerd hebben, u moet een deur aan de zijkant aangebracht hebben en een lagergelegen tweede en derde verdieping gemaakt hebben.
17. En ik, kijk ik ben er, en breng deze zondvloed aan water over de aarde, zodat alle vlees dat een levende geest heeft en onder de atmosfeer leeft vergaat, alles op aarde zal de geest gegeven hebben.
18. En met u gaf ik gevolg aan mijn speciale verbond, u ging de ark binnen, u, samen met uw zonen, uw vrouw en de vrouwen van uw zonen.
19. En u zult van alles wat leeft, van alle vlees er twee per soort de ark binnengebracht hebben, om ze met u in leven te houden, ze zullen mannelijk en vrouwelijk geweest zijn.
20. Van de vogels per soort en van de stomme dieren per soort, alles wat over de grond kruipt per soort, twee van elk, zal naar u toe gekomen zijn om in leven te blijven.
21. En u, neem voor uzelf allerlei voedsel dat gegeten kan worden mee, u verzamelde dat bij u, zodat dit voor u en voor hen als voedsel gediend zal hebben.'
22. En Noach heeft alles wat God hem opgedragen had gedaan, zo handelde hij. (S)

Genesis 7.

(P) Aankondiging van de zondvloed.

1. Ook heeft JHVH tegen Noach gezegd: 'Ga zelf met heel uw familie de ark in, want ik heb gezien dat u rechtvaardig in mijn ogen onder deze generatie bent.'

2. Van elk zuiver dier moet u zeven mannetjes en vrouwtjes meegenomen hebben en van de dieren die niet zuiver zijn, zijn het er twee, een mannetje en een vrouwtje.
3. Ook van de vogels in de lucht zeven paar, mannetje en vrouwtje, om hun nageslacht op heel de aardbodem in leven te houden.
4. Want over zeven dagen laat ik het veertig dagen en nachten op aarde regenen. Dan vaagde ik elk individu dat levend bestaat van het aardoppervlak weg.'

(G) De zondvloed.

5. Nu heeft Noach precies alles wat JHWH hem opgedragen had gedaan.
6. Noach was toen een zoon van zeshonderd jaar oud, toen de watervloed op aarde was.
7. En Noach en zijn zonen, en zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen zijn met hem de ark binnengegaan, weg van de aanblik van het opkomende water.
8. Weg van de zuivere 'stomme dieren' en de 'stomme dieren' die niet zuiver zijn, en weg van de vogels en weg van alles wat over de aarde kruipt.
9. Twee aan twee gingen zij bij Noach in de ark naar binnen, mannetje en vrouwtje zoals God het Noach opgedragen had.
10. En na zeven dagen is het gebeurd dat het overstromingswater over de aarde kwam.
11. In het zeshonderdste jaar van het leven van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van die maand, op die dag zijn alle bronnen uit de grote krater opengespleten en viel het met bakken uit de hemel.
12. En de regen is veertig dagen en veertig nachten op de aarde gevallen.
13. Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafet, de zonen van Noach, met de vrouw van Noach en de drie vrouwen van zijn zonen samen de ark binnen.
14. Zijzelf en elke levende soort, en elk soort 'stom dier' en elke soort van wat zich al krioelend op aarde voortbeweegt en elke soort die vliegt, allerlei vogels met allerlei vleugels.
15. En zij zijn naar Noach gegaan, de ark binnen, twee aan twee, alle lichamen waarin zich de geest van leven bevindt.
16. En ze komen, mannetjes en vrouwtjes van alle vleessoorten kwamen binnen, zoals God het hem opgedragen had, en JHWH heeft achter hem afgesloten.
17. Veertig dagen is de vloed over de aarde gerezen en is het water gestegen, het heeft de ark opgetild en ze is boven de aarde verheven.
18. En het water heeft de overhand gekregen en is uitermate toegenomen op aarde, en de ark heeft op het wateroppervlak gedreven.
19. Het water op aarde is dus onnoemelijk sterk geworden en alle hoge bergen die er onder alle hemelen zijn, zijn erdoor bedekt geraakt.
20. Vijftien el erboven steeg het machtige water, en zo zijn de bergen bedolven.
21. En al het krioelend gedierte heeft de geest gegeven, wat rondvliegt en de 'stomme dieren', alles wat in zwermen op aarde wemelt en elke mens.

22. Alles wat de intelligente geest van leven in de neus heeft, al wat zich op het vasteland bevond stierf.
23. En zo is elk individu dat levend bestaat, wat zich op het aardoppervlak bevindt, vanaf de mens tot de stomme dieren, tot wat krioelt en wat in de lucht rondvliegt van de aarde weggevaagd en alleen Noach is met wie bij hem zijn in de ark overgebleven.
24. En honderdvijftig dagen heeft het water de overhand op aarde gehad.

Genesis 8.

1. En God heeft wel degelijk aan Noach gedacht, en aan elk levend wezen, en aan elk soort wild beest dat met hem in de ark was. En God heeft een wind over de aarde doen trekken, en de wateren zijn tot rust gekomen.
2. En de bronnen uit de krater zijn afgesloten, met de sluisen van de hemel, en de regen uit de lucht is gestopt.
3. En het water boven de aarde heeft zich gaandeweg teruggetrokken, aan het eind van die honderdvijftig dagen vloeit het water weg en is het afgenomen.
4. En in de zevende maand (Nisan, april), op de zeventiende dag van die maand is de ark op het Araratgebergte (neergestorte vloek) tot rust gekomen.
5. En tot aan de tiende maand neemt het waterpeil af, totdat op de eerste van de tiende maand de bergtoppen te zien waren.
6. En na veertig dagen is het gebeurd dat Noach de raampartij van de ark die hij gemaakt had opgedaan heeft.
7. En hij heeft de raaf vrijgelaten, en die vertrekt en keert steeds weer terug totdat het water op de aarde opgedroogd is.
8. Ook heeft hij de duif van zichzelf losgelaten om te zien hoe vlug het water van het aardoppervlak wegliep.
9. Ook de duif heeft geen rustplaats om te staan gevonden en zij is teruggekeerd om bij hem in de ark te wonen, zolang er water over het hele aardoppervlak is, en hij heeft zijn hand uitgestoken en haar weer met zich mee de ark in genomen.
10. En Noach heeft nog zeven dagen verzwakt gesmeekt, en weer heeft hij de duif de ark uitgestuurd.
11. En 's avonds is zijn eigen duif bij hem teruggekeerd, en kijk, zij houdt een vers geplukt olijfblad in de bek, en zo heeft Noach geweten dat het water boven de aarde snel afnam.
12. En Hij heeft nog zeven dagen verzwakt gesmeekt en heeft de duif weggestuurd, en zij keerde niet meer bij hem terug.
13. En dat is in het zeshonderd eerste jaar geweest, aan het begin, op de eerste van de maand, dat het water boven de aarde was opgedroogd, en Noach heeft het speciale dekkleed over de ark weggehaald en heeft rondgekeken en zie, het aardoppervlak was droog.
14. En in de tweede maand, op de zevenentwintigste dag van die maand was de aarde droog. (S)

[\(P\) De belofte na de zondvloed](#)

15. En dit is het Woord van God tot Noach geweest, sprekend:
16. 'Ga de ark uit, u samen met uw vrouw, uw zonen en de vrouwen van uw zonen bij u.
17. Breng alle levende wezens die bij u zijn, alles van vlees van de vogels, de stomme dieren en wat over de aarde kruipt met u naar buiten, dat wat op aarde krioelde en vrucht droeg en zich vermenigvuldigde.'
18. Dus is Noach met zijn vrouw, zijn zonen, en de vrouwen van zijn zonen samen met Hem naar buiten gegaan.
19. Alles wat leeft, alles wat kruipt en elke vogel, alles wat zich over de aarde voortbeweegt verliet per familie de ark en ging op weg.
20. En Noach heeft een altaar voor JHVH gebouwd en heeft van elk rein dier en elke reine vogel er een genomen die hij als brandoffer (de aanleiding voor het opgaan naar God), op het altaar geschonken heeft.
21. En JHVH heeft de lieflijke geur geestelijk aanvaard en JHVH heeft in Zijn hart gezegd: 'Precies deze aarde zal vanwege de mensheid niet opnieuw vervloekt geweest zijn, omdat het denkkader in het hart van de mensheid van zijn jeugd af slecht is. En elke levensvorm in het bijzonder tref ik niet weer zoals ik dit deed,
22. gedurende het hele tijdsbestek van de aarde, zolang zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet aan hun einde gekomen zullen zijn.'

Genesis 9.

[\(G\) Opdracht om de aarde te bevolken.](#)

1. En God heeft Noach en zijn zonen gezegend en Hij heeft tegen hen gezegd: 'Draag vrucht, vermenigvuldig u en vul deze aarde.
2. Bij alle leven op aarde, alle vogels in de lucht en alles wat zich voortbeweegt over de aarde en alle vissen in de zee zal er vrees voor u en angst voor u geweest zijn, zij zijn u in handen gegeven.
3. Alles wat zich voortbeweegt en leeft zal u tot voedsel gediend hebben, net als de groene planten, ik schonk u specifiek dit alles.
4. Maar vlees met de ziel in het bloed zal niet door u gegeten zijn.
5. Want natuurlijk zal ik het bloed van uw zielen uit handen van elk leven onderzocht hebben, ook uit handen van de mensheid, uit handen van een man of broer zal ik specifiek de ziel van die mens onderzocht hebben.
6. Wie bloed van een mens vergiet, diens bloed zal door een mens vergoten zijn, want Hij maakte die mens precies naar het beeld van God.
7. En u, draag vrucht, vermenigvuldig u en zwerm uit over de aarde, word er tot een grote menigte.' (S)

[\(P\) Verbond van de regenboog, er komt geen zondvloed meer.](#)

8. En God heeft met Noach en de zonen die bij hem zijn gesproken, sprekend:
9. 'Wat mij betreft, kijk ik ben er, ik stel een speciaal verbond op met u en uw nageslacht na u.

10. En met alle levende zielen die bij u zijn, de vogels, de stomme dieren, ja met alle levensvormen bij u op aarde, omwille van alles wat uit de ark gekomen is, alle levensvormen op aarde.
11. Ik stelde een speciaal verbond met u op, dat alle vlees niet opnieuw door het water van een vloed afgesneden geweest zal zijn, en dat er nooit meer een zondvloed om de aarde te vernietigen geweest zal zijn.'
12. En God heeft gezegd: 'Dit is het teken van het verbond dat ik tussen mij en u toevertrouw, en tussen elke levende ziel die in alle volgende generaties bij u is.
13. Ik plaatste mijn eigen boog in de wolken, dit was dan tot een teken van het verbond tussen mij en de aarde.
14. Nu vond dat plaats als ik de wolken op aarde laat opkomen, dan was er een boog in de wolken te zien.
15. Zo herinnerde ik mij aan mijn eigen verbond dat tussen mij en u bestaat, en tussen elke levende ziel van elk soort vlees, want de wateren zullen niet opnieuw tot een vloed opgekomen zijn om alle vlees te gronde te richten.
16. Als de boog in de wolken verschenen zal zijn, dan keek ik ernaar ter herinnering aan het blijvende verbond tussen God en tussen elke levende ziel in alles van vlees dat er op aarde bestaat.'
17. Ook heeft God tegen Noach gezegd: 'Dit is het verbondsteken dat ik tussen mij en alles van vlees op aarde oprichtte.' (P)
18. En de zonen van Noach die uit de ark komen zijn Sem, Cham en Jafet, en Cham is de vader van Kanaän (vernedering).
19. Dit zijn de drie zonen van Noach en vanuit hen raakte (de mensheid als een wervelstorm over) heel de aarde verspreid.
20. En Noach, een man die het land bewerkte, heeft dit vervolgens ontheiligd en een wijngaard geplant,
21. hij heeft ook van die wijn gedronken en is er dronken door geworden en heeft zich in het midden van de tent bloot opgesteld.
22. En Cham, de vader van Kanaän, heeft specifiek naar de naaktheid van zijn vader gekeken, en heeft het zijn broers buitenshuis bekendgemaakt.
23. En Sem en Jafet hebben een bepaald kledingstuk genomen en het op beider rug(waarts) gelegd, en hebben zo achteruit de persoonlijke naaktheid van hun vader bedekt, dus met hun gezichten naar achteren, en zij zagen de naaktheid van hun vader niet.
24. En Noach is bij bewustzijn gebracht van de wijn en is te weten gekomen wat zijn jongste zoon hem persoonlijk aangedaan had.
25. En hij heeft gezegd: 'Vervloekt is Kanaän! Een allerlaagste slaaf zal hij voor zijn broers geweest zijn.'
26. Ook heeft hij gezegd: 'Gezegend is JHVH, de God van Sem, en Kanaän zal zijn slaaf geweest zijn.
27. God zal Jafet alle ruimte gegeven hebben, en hij zal in de tenten van Sem gewoond hebben, en Kanaän zal een slaaf van hen geweest zijn.'

28. En Noach heeft nog driehonderdvijftig jaar na de vloed geleefd.
29. Zo is het totaal aantal dagen van Noach op negenhonderdvijftig jaar gekomen en is hij gestorven. (P)

Genesis 10.

(G) Nageslacht van Sem, Cham en Jafet

1. En dit zijn de nakomelingen van de zonen van Noach, Sem, Cham en Jafet, want na de vloed zijn er zonen bij hen geboren.
2. De zonen van Jafet: Gomer (Galatië), Magog (Turkije), Maday (Medië), Jawan (Griekenland), Tubal (Georgië), Meshek (Moskou), en Thiras (Thracië).
3. De zonen van Gomer: Askenaz (Slavië), Rifath (Roemenië) en Togarma (Armenië).
4. De zonen van Javan: Elisha (Italië), Tarsish (Spanje), Kitty (Cyprus) en Dodan (Macedonië).
5. Vanuit hen werden de landstrekken van de samenlevingen verdeeld naar hun landen, elk qua talen en qua families samenlevingen.
6. De zonen van Cham: Kush (Ethiopië), Misraïm (Egypte), Puth (Libië), en Kanaän (Israël).
7. De zonen van Kush: Seba (erfnaam Ethiopië) en Chavila (Georgië), en Cabtah (Jemen), en Rama (Oman), en Sabtecha (onbekend), en de zonen van Rama, de Sabeeërs (zevenvoudig) en Dedan (de Verenigde Arabische Emiraten).
8. En Kush verwekte zijn eigen Nimrod (rebel) en hij begon de aarde te ontheiligen door een tiran (gibbor) te zijn.
9. In de visie van JHVH was hij een jagende tiran, daarom is er het gezegd: 'Precies zoals Nimrod, de jagende tiran in de visie van JHVH.'
10. En Babel is het belangrijkste van zijn koninkrijk geweest, met Erech (lang), Akad (teer), en Kalno (fort van Anu) in het land van de twee rivieren.
11. Vanuit dat land is hij naar Assur (Syrië) getrokken en heeft zijn Nineve (Mosul) en de straten van die stad en Kalach (sterkte) gebouwd.
12. Met name ook Resen (kaakbit), tussen Nineve en Kalach in dat een grote stad is.
13. En Misraïm (Egypte/ dubbele grens) verwekte zijn Lud (Libië), zijn Anamieten (ellende van het water), zijn Lehabieten (vlammen) en zijn Naftuchieten (openingen).
14. Ook zijn eigen Patros (zuiden), en zijn Kasluchieten (ommuurd) (waar de Palestijnen uit voortkomen, en deze Kretenzen (kroon). (S)
15. En Kanaän verwekte zijn eerstgeborene Sidon (visvangst) en zijn Hethieten (onderdrukkers).
16. En zijn Jebusieten (vertrappers) en zijn Amorieten (wie zich op openbaring beroemen) en zijn Girgasieten (wie op klei wonen).
17. En zijn Hivieten (uitleggers), zijn Arkieten (knagers) en zijn Sinieten (doornachtig).
18. En zijn eigen Arvadieten (losgebrokenen), en zijn Semarieten (dubbel ruigharig) en zijn Hamattieten (vestingbewoners). En hierna raakten de stammen van de Kanaänieten verstrooid.
19. En de grens van Kanaän heeft vanaf Sidon gelopen, door naar Gerar (herkauwen) tot aan

- Gaza (bruit), daarvandaan naar Sodom (brandhaard) en Gomorra ((vuur)doop) en Adama (rode aarde) en Zeboïm (schoonheden), grenzend tot aan Lesha (kloof).
20. Dit wat betreft de zonen van Cham, passend bij hun stammen en talen en landen en samenlevingen. (S)

21. Ook bij Sem werden er geboren, hij is ook de stamvader van alle zonen van Eber (het gebied aan de andere zijde), de broer van Jafet, de oudste.
22. Sems zonen zijn Elam (Iran) en Assur (Syrië) en Arpaksad (Irak) en Lud (Lydië/ west Turkije) en Aram (Jordanië).
23. En de zonen van Aram zijn Uz (raadgever), Hul (danser), Gether (bangerd) en Mash (lange).
24. En Arpaksad verwekte Selach (spruit) en Selach verwekte Eber (het gebied aan de andere kant).
25. En bij Eber werden twee zonen geboren, de naam van de eerste is Peleg (verdeeldheid), want in zijn dagen raakte de aarde verdeeld, en zijn broer heet Joktan (verwaarloosbaar).
26. Joktan verwekte zijn Almodad (onmetelijk), en zijn Sela (uittrekbaar), en zijn Hasarmaveth (ingesloten door de dood), en zijn Jarach (nieuwe maan(d)).
27. En zijn Hadoram (eerbiedwaardige eer), en zijn Usal (ik zal gedoopt worden) en zijn Dikla (dadelpalm).
28. En zijn Obal (open en bloot), en zijn Abimael (God is mijn Vader), en zijn Scheba (zeven(voudige eed)).
29. En zijn Ofir (tot stof vergaan), en zijn Havila (cyclisch), en zijn Jobab (luid roepende), dat zijn alle zonen van Joktan.
30. En hun verblijfplaats is Mescha (vrijheid) geweest, in de richting van Sefar (volkstelling), een gebergte in het oosten.
31. Dit wat betreft de zonen van Sem, naar hun stammen, naar hun talen, naar hun landen en naar hun samenlevingen.
32. Dit omvat dus de stammen van de zonen van Noach, naar hun stamboom en naar hun samenleving, en vanuit deze samenlevingen raakte de aarde na de vloed verdeeld. (P)

Genesis 11.

(G) God verstroot de volken in Babel met taal.

1. Nu is het zo geweest dat heel de aarde één taal met één woordenschat gesproken heeft.
2. Ook is het gebeurd dat, als zij vanuit het oosten op reis gaan, zij een vlakte aangetroffen hebben in Sinear (het land van de twee rivieren) en zij hebben zich daar gevestigd.
3. En ieder van hen heeft tegen zijn naaste gezegd: 'Kom, dan laten wij de stenen wit drogen en doen we ze in de gloeiendhete oven.' En de witte steen is hun bouwsteen geworden en asfalt diende als lijm.
4. En zij hebben gezegd: 'Kom, laten wij een stad en een toren met zijn spits tot aan de hemelen bouwen. Laten wij naam voor onszelf maken, anders raken we nog over de aarde verstrooid.'
5. En JHVH is afgedaald om deze stad en deze toren die de zonen van Adam bouwden te bekijken.

6. En JHVH heeft gezegd: 'Kijk, allemaal één volk en één taal, dit komt nu van die ontheiliging die zij voortbrengen, voortaan zullen zij dan ook niet te houden geweest zijn om alles wat zij zich voorgenomen hebben te doen.
7. Kom nu, laten wij afgedaald zijn om hun taal daar verward te hebben, zo zal de één de taal van de ander niet meer begrepen hebben.'
8. En daarvandaan heeft JHVH hen over het hele aardoppervlak verstrooid en zijn zij gestopt met het bouwen van de stad.
9. Daarom is dit Babel (verwarring door vermenging) genoemd, want daar verwarde JHVH de taal van heel de aarde. Daarvandaan verstrooide JHVH hen ook over het hele aardoppervlak. (P)

(G) Stamboom van het nageslacht van Sem.

10. Dit is de stamboom van Sem (monumentale naam), Sem heeft op honderdjarige leeftijd zijn Arpaksad verwekt, twee jaar na de vloed.
11. En na het verwekken van zijn Arpaksad door Sem heeft hij nog vijfhonderd jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
12. Nadat Arpaksad (Irak) vijfendertig jaar leefde verwekte hij zijn Selach (spruit).
13. En na het verwekken van zijn Selach heeft Arpaksad vierhonderddrie jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
14. En Selach leefde dertig jaar en heeft zijn Eber (het gebied aan de andere kant) verwekt.
15. En na het verwekken van zijn Eber heeft Selach vierhonderddrie jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
16. Als Eber dertig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Peleg (verdeeldheid) verwekt.
17. En na het verwekken van zijn Peleg heeft Eber vierhonderddertig jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
18. Als Peleg dertig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Rehu (vriend) verwekt.
19. En na het verwekken van zijn Rehu heeft Peleg tweehonderdnegen jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
20. Als Rehu tweeëndertig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Seruch (vlechtwerk) verwekt.
21. En na het verwekken van zijn Seruch heeft Rehu tweehonderdzeven jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
22. Als Seruch dertig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Nahor (snurker) verwekt.
23. En na het verwekken van zijn Nahor heeft Seruch tweehonderd jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)
24. Als Nahor tweeëndertig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Terah (rustplaats) verwekt.
25. En na het verwekken van zijn Terah heeft Nahor honderdnegentien jaar geleefd en heeft zonen en dochters verwekt. (S)

26. Als Terah zeventig jaar geleefd heeft, heeft hij zijn Abram (verheven vader), zijn Nahor en zijn Haran (bergbewoner) verwekt.
27. En dit is de stamboom van Terah; Terah verwekte zijn Abram, zijn Nahor en zijn Haran en Haran verwekte zijn Lot (bedekt).
28. En Haran is voor de ogen van zijn vader Terah in zijn geboorteland gestorven, in Ur (vuur) bij de Chaldeeën (kluitenbrekers).
29. En Abram en Nahor hebben vrouwen voor zichzelf genomen, en de echtgenote van Abram heet Sarai (prinses), en de echtgenote van Nahor heet Milka (koningin), een dochter van Haran die de vader is van Milka en Jiska (wie vooruitkijkt).
30. En Sarai is onvruchtbaar geweest, zonder kind.
31. En Terah heeft zijn Abram, zijn zoon, en zijn Lot, de zoon van Haran, de zoon van zijn zoon, met zijn schoondochter Sarai, de echtgenote van zijn zoon Abram meegenomen en is met hen uit het Chaldee Ur vertrokken, op weg naar het land van Kanaän, en zij zijn in Haran aangekomen en hebben daar gewoond.
32. En de leeftijd van Terah is tweehonderdvijf jaar oud geweest, en Terah is in Haran gestorven. (S)

Genesis 12.

(P) God belooft Abram een groot nageslacht en Kanaän.

1. En JHVH heeft tegen Abram gezegd: 'Vertrek zelf uit uw land en bij uw familie vandaan, uit uw vaderhuis naar het land dat ik u getoond zal hebben.
2. Ik zal u tot een grote samenleving gemaakt hebben, ik zal u gezegend hebben en uw naam aanzien gegeven hebben en wees een zegen.
3. Zij die u gezegend hebben zal ik gezegend hebben en degenen die u geminacht hebben zal ik vervloekt hebben en in u werden alle families op aarde gezegend.'
4. En dus is Abram gegaan, precies volgens het Woord van JHVH aan hem, en Lot is met hem meegegaan en Abram is een zoon van vijfenzeventig jaar als hij uit Haran vertrekt.
5. Abram heeft zijn vrouw Sarai, zijn neef Lot en alle eigendommen die zij verworven hadden meegenomen, met de zielen die zij in Haran verkregen hadden en zij zijn op weg naar het land van Kanaän vertrokken en in het land van Kanaän aangekomen.
6. Abram is tot aan de plaats Sichem (schouderblad) door het land getrokken, ter hoogte van More (de Leraarseik), in die tijd zijn de Kanaänieten in het land.
7. Daar is JHVH aan Abram verschenen en heeft gezegd: 'Aan uw nageslacht zal ik dit land gegeven hebben.' En hij heeft daar een altaar voor JHVH Die aan hem verschijnt gebouwd.
8. En hij is daarvandaan naar een berg opgetrokken, oostelijk van Bethel (huis van God) en heeft zijn tent opgezet, met Bethel aan de zee kant (westen) en Ai (puinhoop) in het oosten, en hij heeft daar een altaar voor JHVH gebouwd en de Naam van JHVH aangeroepen.
9. En Abram is weer opgetrokken, al wandelend doortrekkend naar de Negeb (het zuiden). (P)

(H) Abram in Egypte.

10. En toen is er honger in het land gekomen. En Abram is naar Egypte (de dubbele grens) afgedaald om daar als vreemdeling te wonen, vanwege de grote honger in het land.
11. En toen hij zich aanmeldde om Egypte binnen te gaan, is het gebeurd dat hij tegen zijn vrouw Sarai gezegd heeft: 'Kijk uit, ik weet dat u een mooie vrouw om naar te kijken bent.'
12. Als het nu gebeurde dat de Egyptenaren u gezien hebben, dan zeiden zij vast: 'Dat is zijn vrouw!' En dan doodden zij mij en hebben ze u in leven gelaten.
13. Zeg alstublieft dat u mijn zus bent zodat het goed met mij zal aflopen vanwege u, en dat ik door u zou leven.'
14. En als Abram in Egypte aankomt is het gebeurd dat de Egyptenaren deze bijzondere vrouw gezien hebben, hoe uitzonderlijk mooi zij is.
15. Ook de opzichters van Faraó hebben haar gezien en hebben haar bij Faraó aangeprezen, en zijn vrouw is naar het huis van Faraó meegenomen.
16. En hij ging goed om met Abram, omwille van haar, en hij heeft zijn schapen en koeien en ezels en slaven en slavinnen en ezellen en kamelen meegenomen.
17. En JHWH heeft Faraó zelf met geweldige plagen geteisterd, met zijn eigen huis, vanwege de zaak Sarai, de vrouw van Abram.
18. En Faraó heeft Abram geroepen en gezegd: 'Wat deed u mij aan? Waarom vertelde u mij niet dat zij uw vrouw is?'
19. Waarom zei u: 'Zij is mijn zus?' Waardoor ik haar tot mijn vrouw genomen heb, kijk nu maar naar uw vrouw, neem haar mee en ga weg.'
20. Faraó heeft dit ook aan zijn mannen opgedragen en die hebben hem weggestuurd, met zijn vrouw en alles wat hij bezit.

Genesis 13.

(G) Abram wordt opnieuw het land Kanaán beloofd.

1. En Abram is vanuit Egypte opgetrokken, hij met zijn vrouw en alles wat hem toebehoort, met Lot erbij, de Negev (zuidelijke woestijn) in.
2. En Abram was erg rijk in vee, in zilver en in goud.
3. En hij is op reis vanuit de Negev naar Bethel gereisd, naar de plaats waar zijn tent in het begin stond, tussen Bethel (Gods huis) en Ai (de puinhoop) in.
4. Naar de plaats waar hij als eerste het altaar gemaakt had, en daar heeft Abram de Naam van JHWH aangeropen.
5. En ook Lot wandelt met Abram mee en heeft schapen en koeien en tenten gehad.
6. En het land was niet in staat om hen beide te dragen, want zij hebben veel eigendommen zodat zij niet samen konden wonen.
7. En er is een geschil tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee geweest, ook de Kanaänieten (vernederaars) en Perizieten (splitzers) wonen dan in het land.
8. En Abram heeft tegen Lot gezegd: 'Laat er alstublieft geen geschil tussen u en mij bestaan hebben en tussen mijn herders en uw herders, want wij zijn toch sterfelijke mensen, broers!'

9. Ligt het hele land niet voor u open? Scheid alstublieft van mij, als het naar links is, dan ga ik naar rechts, of als het naar rechts is, dan ga ik naar links.'
10. En Lot heeft zijn ogen goed de kost gegeven, specifiek naar de hele vlakte bij de Jordaan die helemaal geïrrigeerd wordt, nog voordat JHWH het Sodom (de brandplaats) en het Gomorra (de vuurdoop) ruïneert is het als de tuin van JHWH, als het land van Egypte als je uit Zoar (onbeduidend) komt.
11. En Lot heeft de hele vlakte van de Jordaan voor zichzelf uitgekozen, dus is Lot naar het oosten getrokken, en zij hebben zich afgescheiden, de ene broer van de ander.
12. Abram woonde dus in het land Kanaán en Lot woonde in de steden van de ronde vlakte en heeft zijn tenten tot aan Sodom opgezet.
13. En de mannen van Sodom zijn slecht en grote zondaars tegenover JHWH.
14. En JHWH heeft, na het afscheid van Lot, tegen Abram gezegd: 'Sla uw ogen alstublieft op, en kijk vanuit deze standplaats naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen.'
15. Want specifiek dit hele land dat u ziet zal ik u en uw nageslacht voor lange tijd gegeven hebben.
16. Dan maakte ik uw eigen nageslacht als het stof van de aarde, als een man dit stof van de aarde al geteld zou kunnen hebben... anders zou uw nageslacht ook te tellen geweest zijn.
17. Sta op, wandel het land in de lengte en de breedte door, want ik zal het aan u gegeven hebben.'
18. En Abram heeft zijn tenten verplaatst, is verhuisd en bij de eiken van Mamre (kracht) aangekomen, dat is Hebron (verenigd), en daar heeft hij een altaar voor JHWH gebouwd. (P)

Genesis 14.

(G) Abram en Lot gescheiden.

1. En in de dagen van Amrafel (het door God genezen volk), koning van Sinear (het twee rivieren land) en Arioch (de op een leeuw gelijkende), koning van Ellasar (God is louteraar) en Kedor-laomer (de handvol schoven), koning van Ovlam (eeuwigheid/ lange duur) en van Tidal (de grote Zoon), koning van de samenlevingen,
2. is het gebeurd dat zij oorlog voerden specifiek met Bera (de zoon van het kwaad), en specifiek met de koning van Sodom (de brandhaard), met Birsá (boosheid), koning van Gomorra (de vuurdoop), en Sinab (de wispelturige vader) koning van Admah (het akkerland), en Semeber (de hoogvlieger), koning van Seboim (schoonheid), en de koning van Bela (het verslinden), wat Zoar (onbelangrijk) is.
3. Zij kwamen allemaal samen in de Siddim (vlakte) vallei, dat is bij de zoutzee.
4. Twaalf jaar lang dienden zij deze Kedor-laomer, maar in het dertiende jaar kwamen zij in opstand.
5. Dus kwam Kedor-laomer in het veertiende jaar aan, met de koningen die bij hem waren, en zij hebben die Rapha (genezende reuzen) ter

- plaatse van Astertot (de ster met de twee horens) verslagen, en die Zuzieten (zwerfende schepselen) in Ham (de hitte) en die Emieten (verschrikkingen) ter hoogte van Sawe-kirjataim (de dubbelsteden in de vlakke),
6. ook die Horiëten (holbewoners)' op het Seirgebergte (ruige) tot aan El Paran (de leider van het opscheppen over schoonheid), wat aan de rand van de woestijn ligt, verslagen.
  7. En zij zijn omgekeerd en aangekomen bij Ayin (de bron van het oordeel) wat Kades (heilig) is en versloegen heel dit land van de Amalekieten (het rovende volk) ook van die Amoriëten (wie zich op openbaringen beroemen) die bij de Hazon Tamar (verdeelde palmboom) wonen.
  8. En de koning van Sodom (de brandhaard) is opgetrokken, samen met de koning van Gomorra (de (vuur)doop) en de koning van Admah (het akkerland) met de koning van Seboim (de schoonheid) en de koning van Bela (het verslinden) dat Zoar (onbelangrijk) is, en zij hebben in de Siddim vallei oorlog gevoerd.
  9. Precies tegenover Kedor laomer (de hand vol schoven), de koning van Owlam (eeuwigheid), en Tidal (de grote Zoon), koning van de samenlevingen, en Amrafel (het door God genezen volk), de koning van Sinear (het twee rivieren land) en Arioch (de op een leeuw lijkende), koning van Ellasar (God is louteraar); precies vier koningen tegen vijf.
  10. Nu is de Siddimvallei vol met asfaltputten, en de koningen van Sodom (de brandhaard) en Gomorra (de vuurdoop) zijn daarheen gevlucht en daar verslagen, en de overlevenden vluchtten de bergen in.
  11. En zij hebben alle goederen in bezit van Sodom en Gomorra meegenomen, met al hun eten, en ze zijn weggetrokken.
  12. Ook hebben zij Lot, de zoon van Abrams broer, en zijn eigendommen meegenomen en zijn weggetrokken, omdat hij in Sodom woont.
  13. Toen is er iemand die ontsnapt is gekomen en heeft dat aan Abram gemeld, de Hebreër (afstammeling van Eber = van het gebied aan de andere kant), hij woont dan bij de eikenbossen van Mamre (kracht), bij de Amoriëten (welbespraakten), in broederschap met Eskol (druiventros) en in broederschap met Aner (jongen) want zij hadden een heren-overeenkomst met Abram gesloten.
  14. En Abram heeft gehoord dat zijn broer gevangengenomen werd en met de 'groentjes', driehonderdachttien speciaal getrainde mannen van zijn huishouden, heeft hij hen tot aan Dan (rechtspraak) achternagezeten.
  15. En 's nachts hebben zij zich verspreid en hen omsingeld, hij met zijn dienaren, en zij hebben hen verslagen en tot aan Hoba (hun schuilplaats) achtervolgd, dat is links van Damascus (het zwijgende pluche).
  16. En eigenhandig heeft hij alle eigendommen doen terugkeren, en ook, zijn bloedverwant Lot heeft hij met zijn have doen terugkeren, met de vrouwen met het volk.
  17. En de koning van Sodom is hem tegemoet getrokken, na de terugkeer van het verslaan van Kedor-Laomer en de koningen bij hem, in de

richting van de laagvlakte, wat het dal van de koning is.

18. En Melchizedek (de koning van rechtvaardigheid), de koning van Salem (vrede) is met brood (oorlog) en wijn (bloed) opgetrokken, en hij is de Kohen (hoofdpriester) van de Allerhoogste God.
19. En hij heeft hem gezegend en gezegd: 'Gezegend is Abram door de Allerhoogste God, Oprichter van hemel en aarde.'
20. En gezegend is de Allerhoogste God Die u uw vijanden in handen gaf,' en hij heeft hem een tiende van alles geschonken.
21. En de koning van Sodom heeft tegen Abram gezegd: 'Geef mij de mensen en neem de spullen voor uzelf.'
22. En Abram heeft tegen de koning van Sodom gezegd: 'Ik zweerde bij de Allerhoogste God, Oprichter van hemel en aarde,
23. dat ik geen draadje, laat staan een schoenriem, nee niets meegenomen zal hebben van alles wat van u is, zodat u niet gezegd zult hebben: 'Ik heb deze Abram rijk gemaakt.'
24. Behalve dan wat de jonge bedienden aten en het aandeel van de mannen die met mij optrokken, Aner en Eskol en Mamre, zij zullen hun aandeel wel meegenomen hebben.' (S)

Genesis 15.

[\(V\) God belooft Abram opnieuw een ontelbaar nageslacht.](#)

1. Na deze dingen kwam het Woord van JHWH in een visioen naar Abram toe, sprekend: 'Vrees niet Abram, ik ben als een schild voor u, uw beloning is geweldig groot.'
2. Abram heeft geantwoord: 'Heer (Adonai) JHWH (Elohim), wat zult U mij gegeven hebben? Want ik sterf kinderloos en de erfgenaam van mijn familie is de Damascener Eliëzer (God is hulp).'
3. Abram heeft nogmaals gezegd: 'Kijk, U gaf mij geen nageslacht en kijk, deze zoon aan huis is mijn erfgenaam.'
4. En kijk, het Woord van JHWH zegt tegen Abram: 'Dit zal uw erfgenaam niet geweest zijn, maar wie uit uw geslachtsdelen voortgekomen zal zijn, die zal uw erfgenaam geweest zijn.'
5. Toen heeft Hij hem naar buiten gebracht en gezegd: 'Kijk nu naar de hemelen en tel de sterren, als het u lukt om ze geteld te hebben,' en Hij is doorgegaan: 'Zo zal uw nageslacht geweest zijn.'
6. En hij vertrouwde op JHWH en Hij heeft hem dit aangemerkt als rechtvaardig.

[\(PV\) Verbond van God met Abram, belofte van de erfenis van het land Kanaän.](#)

7. En Hij heeft tegen hem gezegd: 'Ik ben JHWH Die ervoor gezorgd heeft dat u uit het Chaldeese Ur (vuur) gekomen bent om u dit land als erfenis te geven.'
8. En hij heeft geantwoord: 'Mijn Heer (Adonai) JHWH (Elohim), hoe zal ik te weten gekomen zijn dat ik het beërfd zal hebben?'
9. En Hij heeft tegen hem gezegd: 'Neem voor mij een drie jaar oude koe (bekeerling), samen met een geit (machthebber) van drie jaar oud, een ram (leider) van drie jaar oud en een duif

- (verkenner) en een jong dat net uit het nest komt (geplunderde).’
10. Toen heeft hij dit alles voor Hem gehaald, ze in tweeën gesneden en ieder deel recht tegenover het andere gelegd, maar de vogel sneed hij niet in tweeën.
  11. Daarop zijn de aasgieren op de kadavers neergedaald en heeft Abram ze weggejaagd.
  12. Totdat de zon ondergaat is dit doorgegaan, toen raakte Abram door de slaap overmand en kijk, een angstwekkende intense duisternis overvalt hem.
  13. En Hij heeft tegen Abram gezegd: ‘U moet goed weten dat uw nageslacht een vreemdeling op een aarde die de hunne niet is geweest zal zijn. Dan maakten zij hen arbeiders en onderdrukten hen vierhonderd jaar lang.
  14. Maar ook de samenleving die zij gediend zullen hebben oordeel ik en hierna zullen zij met groot gevolg een uittocht ondernomen hebben.
  15. U zult in vrede tot uw voorvaders vergaderd zijn en gelukkig zult u op hoge leeftijd begraven zijn.
  16. En bij de vierde cyclus zullen zij hier teruggekeerd zijn, want de slechtheid van de Amoriëten (wie zich op openbaring beroemen) is nu nog niet voltooid.’
  17. En toen de zon onder ging en het donker geworden was is het gebeurd, kijk, een rokende oven en een brandende fakkel ging tussen de delen door.
  18. Die dag sloot (sneed) JHVH dus een verbond met Abram, sprekend: ‘Aan uw nageslacht gaf ik dit land vanaf de rivier van Egypte tot aan de grote rivier de Eufraat.
  19. De Kenieten (klagers), de Kenizzieten (jagers) en de Kadmonieten (blokkeerders),
  20. de Hethtieten (onderdrukkers), de Perizzieten (splitsers), en de Refaïeten (genezende reuzen),
  21. de Amoriëten (wie zich op openbaring beroemen), de Kanaänieten (vernederaars), de Girgasieten (wie op klei wonen), en de Jebusieten (vertrappers).’ (S)

Genesis 16.

(P) [Gods belofte aan Hagar.](#)

1. En Sarai, de vrouw van Abram die hem niemand baarde heeft een Egyptische slavin die Hagar (vlucht) heet.
2. En Sarai heeft tegen Abram gezegd: Zie alstublieft hoe JHVH mij weerhouden heeft om te baren, ga toch mijn slavin binnen, misschien zal ik via haar een gezin gesticht hebben.’ En Abram heeft geluisterd naar wat Sarai uitriep.
3. En Sarai, de vrouw van Abram, heeft Hagar uitgekozen, haar Egyptische slavin, al tien jaar sinds Abram in het land van Kanaän woont en zij heeft haar aan haar man Abram tot vrouw gegeven.
4. En hij is bij Hagar binnengegaan en zij is zwanger geworden. En toen zij ontdekt heeft dat zij zwanger geworden is, toen is haar meesteres in haar achting gedaald.
5. En Sarai heeft tegen Abram gezegd: ‘Dat ik verkeerd word behandeld komt door u, ik gaf mijn slavin aan uw borst en nu zij gezien heeft dat zij zwanger werd ben ik in haar achting

- gedaald, JHVH zal als rechter tussen u en mij zijn opgetreden!’
6. En Abram heeft tegen Sarai gezegd: ‘Kijk, u hebt uw slavin in de hand, doe wat goed in uw ogen is met haar.’ En Sarai heeft haar vernederd en zij is uit het zicht bij haar weggevluht.
  7. En de Engel van JHVH heeft haar bij de bron in de woestijn ontmoet, bij de bron op de weg naar Sur (waakzaam).
  8. En Hij heeft gezegd: ‘Hagar, slavin van Sarai, waar bent u vandaan gekomen en waarnaartoe bent u op weg?’ En zij heeft geantwoord: ‘Ik vlucht weg voor de aanblik van mijn meesteres Sarai.’
  9. Toen heeft de Engel van JHVH gezegd: ‘Keer terug naar uw meesteres en wees haar onderdanig.’
  10. Ook heeft de Engel van JHVH tegen haar gezegd: ‘Uw nageslacht zal ik sterk vermenigvuldigd hebben, de menigte zal ontelbaar geweest zijn.’
  11. De Engel van JHVH heeft daarbij tegen haar gezegd: ‘Kijk, u draagt een kind en u zult een zoon baren die u Ismaël (God zal luisteren) noemde, want JHVH luisterde naar uw ellende.
  12. Als man zal hij vruchtbaar als een wilde ezel geweest zijn, met zijn hand (macht) tegenover iedereen en de macht van iedereen tegenover hem, en in het zicht van al zijn broers zal hij gewoond hebben.’
  13. Toen heeft zij de Naam van JHVH uitgeschreeuwd naar het Woord tegenover haar: ‘U bent een zichtbare God!’ Zij zei ook: ‘Werkelijk heb ik hier de achterkant van Hem Die mij ziet gezien.’
  14. Daarom werd die bron naar Lachai Roy (de Levende Ziener) vernoemd, deze is te zien tussen Kades (heiligdom) en Bered (hagel).
  15. Dus heeft Hagar een zoon aan Abram gebaard en Abram heeft de zoon die Hagar hem baarde Ismaël (God zal luisteren) genoemd.
  16. En Abram is een zoon van zesentachtig jaar oud als Hagar Ismaël aan Abram baart. (S)

Genesis 17.

(P) [God belooft opnieuw een talrijk nageslacht en noemt hem Abraham.](#)

1. Als Abram een jongen van negenennegentig jaar oud geworden is, is JHVH aan Abram verschenen en heeft tegen hem gezegd: ‘Ik ben de Almachtige God! Wandel met mij voor ogen en ga door tot u volkomen integer bent.
2. De beloning hiervoor is mijn verbond tussen u en mij, zodat ik u onnoemelijk veel vermenigvuldigd zal hebben.’
3. Toen heeft Abram zich met zijn gezicht naar beneden neergeworpen en dit Woord is van God tot hem gekomen, sprekend:
4. ‘Wat mij betreft, kijk! Ik sluit mijn verbond met u, en u zult een vader van vele samenlevingen gebleken zijn.
5. Daarom zal uw eigenaam niet langer Abram (verheven vader) genoemd worden, maar uw naam werd Abraham (vader van een menigte), want ik schonk u om een vader van vele samenlevingen te zijn.

6. Ik maakte u ontzettend vruchtbaar en ik schonk u dat samenlevingen en koningen uit u voortgekomen zullen zijn.
7. Ik bevestigde mijn verbond met u en met de generaties uit uw zaad na u, want het is een blijvend verbond, om voor u en uw nageslacht tot God te zijn.
8. Ik gaf u en uw nageslacht het land waar u als vreemdeling woont, het hele land van Kanaän als een blijvende erfenis en ik zal hen tot God geweest zijn.'

(G) Het verbond van de besnijdenis.

9. Ook heeft God tegen Abraham gezegd: 'U zult zich aan mijn verbond gehouden hebben, u en de generaties van uw nageslacht.
10. En dit is het verbond tussen mij en tussen u en uw nageslacht dat u gehouden zult hebben, dat ieder mannelijk kind onder u zich laat besnijden.
11. U besneet het eigen vlees van uw voorhuid en dat was dan het teken van het verbond tussen u en mij.
12. Ook zal 'de zoon van acht dagen' bij u besneden geweest zijn, alles onder uw nageslachten wat mannelijk is, of hij nu thuis geboren is of als vreemdeling met geld gekocht is, wie niet uit uw zaad afkomstig is.
13. Wis en waarachtig wordt wat in uw huishouden geboren is en wie met uw geld gekocht is besneden! En zo werd mijn verbondsteken in uw vlees tot een voortdurend verbond.
14. En het mannelijke dat zich niet naar het vlees van de voorhuid heeft laten besnijden, ook diens ziel werd van de volken van Jah afgesneden, want diegene verbrak mijn verbond.'

(P) Gods beloften aan Sarah en Abraham.

15. Verder heeft God tegen Abraham gezegd: 'Uw vrouw Sarai (prinses) zal niet meer bij de eigen naam Sarai genoemd worden, omdat haar naam Sarah (vorstin) is.
16. Want ik zegende haar en gaf aan u ook een zoon uit haar, ja ik zegende haar en er kwamen samenlevingen op, koningen van volken, uit haar zullen ze opgekomen zijn.'
17. Toen heeft Abraham zich voorover geworpen, schoot in de lach en heeft in zijn hart gezegd: 'Zal uit een zoon van honderd jaar nog geboren zijn? En zal Sarah, een dochter van negentig jaar, nog gebaar hebben?'
18. Daarop heeft Abraham tegen God gezegd: 'Of zal Ismaël voor Uw aangezicht geleefd hebben?'
19. En God heeft geantwoord: 'Dat niet, uw vrouw Sarah baart u een zoon, dan gaf u hem de eigen naam Isaak. Dan sloot ik mijn verbond met hem, als een oneindig verbond met zijn nageslacht.
20. Ook wat betreft Ismaël verhoorde ik u, kijk, ik zegende hem en maakte hem vruchtbaar en vermenigvuldigde hem uitermate, hij zal verwekker van twaalf vorsten geweest zijn en ik schonk hem om een grote samenleving te zijn.
21. Maar mijn verbond zal ik met deze Isaak gesloten hebben, die Sarah u, volgend jaar in dit seizoen gebaar zal hebben.'
22. Toen is Hij gestopt om met hem te spreken en is God bij Abraham vandaan opgestegen.

(H) Abraham besnijdt zijn huishouden.

23. Daarop heeft Abraham zijn zoon Ismaël gehaald, iedereen die in zijn huishouden geboren is en iedereen die met zijn geld gekocht is, alles in het huishouden van Abraham dat mannelijk is en hij heeft het vlees van hun voorhuid diezelfde dag nog besneden, precies zoals God het hem zei.
24. Abraham is negenennegentig jaar oud als hij het vlees van zijn voorhuid besnijdt.
25. Zijn zoon Ismaël is dertien jaar oud als hij het vlees van zijn voorhuid besnijdt.
26. Abraham en zijn zoon Ismaël werden dus op dezelfde dag besneden.
27. En alle sterfelijke mensen uit zijn huishouden, of ze er nu geboren zijn of, als kind van een buitenlander met geld gekocht zijn, zij werden samen met hem besneden. (P)

Genesis 18.

(P) God herhaalt de belofte van een zoon aan Abraham.

1. Daarna is JHVH bij het eikenbos van Mamre (kracht) aan hem verschenen, terwijl hij op het heetst van de dag bij de ingang van de tent zit.
2. Hij heeft zijn ogen opgeslagen, heeft gekeken en kijk! Daar staan drie mannen bij hem, en als hij hen opgemerkt heeft, is hij hen vanuit de deur van de tent tegemoet gerend en heeft zich ter aarde gebogen,
3. en heeft gezegd: 'Mijn Heer, ik vraag U of ik aanvaarding in Uw ogen vond, ik smeed U om niet voorbijgelopen te zijn, zo dichtbij Uw dienaar.
4. Alstublieft laat een beetje water gehaald worden, was dan Uw voeten en rust onder deze boom uit!
5. Ik zal een broodje gebracht hebben en versterk Uw hart dan! Daarna kunt U doorgelopen zijn, alsof dit de reden is dat U bij Uw dienaar langskwam.' En zij zeiden: 'Doe maar wat u gezegd heeft.'
6. En Abraham is snel naar Sarah de tent binnengegaan en heeft gezegd: 'Vlug, kneed drie maten meelbloem (van ballast ontdaan graan) en maak er broodjes van.'
7. Daarna rende Abraham naar de koeien en heeft een jong uit de kudde gehaald, mals en uitstekend, en heeft dit aan de dienaar gegeven die zich gehaast heeft om het klaar te maken.
8. Toen heeft hij, met het gebrachte jong uit de kudde, kaas en melk meegenomen en het hen voorgezet. Terwijl hij naast hen onder de boom staat hebben zij gegeten.
9. Daarop hebben zij tegen hem gezegd: 'Waar is uw vrouw Sarah?' En hij heeft geantwoord: 'Kijk, in de tent.'
10. Toen heeft Hij gezegd: 'In deze tijd van leven zal ik zeker bij u teruggekeerd zijn, want kijk, uw vrouw Sarah heeft een zoon!' En Sarah luistert bij de ingang van de tent die achter hem is.
11. Abraham en Sarah zijn dan al oud en bejaard, Sarah werd niet meer ongesteld.
12. En Sarah heeft innerlijk gelachen en denkt: 'Had ik dat genot maar nu ik al oud ben en ook mijn echtgenoot oud werd!'

13. En JHVH heeft tegen Abraham gezegd: 'Waarom lachte Sarah hierover door toch te zeggen: 'Zal ik die zo oud werd werkelijk gebaard hebben?''
14. Is er iets dat de macht van JHVH's Woord te boven gegaan is? Op de vastgestelde tijd zal ik naar u teruggekeerd zijn, in deze tijd van leven, dan heeft Sarah een zoon!'
15. Toch heeft Sarah dit ontkend, sprekend: 'Ik lachte niet,' omdat ze bang was. En Hij heeft gezegd: 'Integendeel, u lachte wel!'

(H) JHVH spreekt met Abraham over de vernietiging van Sodom.

16. En de mannen zijn van daaruit opgestaan en hebben hun blik naar beneden op Sodom gericht. Abraham loopt met hen mee om hen uitgeleide te doen.
17. En JHVH dacht: 'Zal ik dat wat ik aan het doen ben voor Abraham verborgen houden?'
18. Abraham zal toch zeker tot een grote en machtige samenleving uitgegroeid zijn en alle samenlevingen op aarde werden in hem toch gezegend?'
19. Want ik stelde hem op de hoogte met de bedoeling dat hij zijn eigen zonen en huishouden na hem de instructies over zou dragen, dan hielden zij zich aan de weg van JHVH door rechtvaardig te handelen en rechtvaardig te oordelen, en dat brengt JHVH dan weer dichterbij Abraham, precies zoals Hij hem dat gezegd heeft.'
20. Dus heeft JHVH gezegd: 'Omdat het hulpgeroep over Sodom en Gomorra sterk is en omdat hun zonden veel te ernstig werden
21. ben ik afgedaald en heb ik bekeken hoe het hulpgeroep dat bij mij binnenkomt feitelijk kon worden gestopt, en dat kan zomaar niet, anders zou ik dat geweten hebben.'
22. Toen hebben de mannen in de richting van Sodom omgekeken en zijn erheen gewandeld. Dan staat Abraham nog steeds tegenover JHVH.
23. En Abraham is dichterbij komen staan en heeft gevraagd: 'Zult U de rechtvaardige samen met de slechte vernietigd hebben?'
24. Misschien zijn er nog vijftig rechtvaardigen in de stad? Zult U hen vernietigd hebben en de plaats niet sparen voor vijftig rechtvaardigen die onder hen zijn?'
25. Het past U toch niet om op deze manier te handelen, door de rechtvaardige samen met de slechte te doden, en dat het de rechtvaardige als de slechte vergaat, dat past toch niet bij U? Zal de Rechter van heel de aarde geen recht gedaan hebben?'
26. En JHVH heeft geantwoord: 'Als ik in Sodom vijftig rechtvaardigen binnen de stad aangetroffen zou hebben, dan spaarde ik de plaats omwille van hen.'
27. Daarop heeft Abraham geantwoord en gezegd: 'Let op mijn verzoek, ik nam het op mij om met de Heer te spreken, al besta ik uit aarde en stof.'
28. Misschien hebben er vijf rechtvaardigen aan de vijftig ontbroken, zult U dan vanwege die vijf de hele stad vernietigd hebben?' En Hij heeft gezegd: 'Als ik er vijfenveertig aangetroffen zal hebben, dan zal ik niet tot vernietiging zijn overgegaan.'
29. Nog is hij doorgegaan om met Hem te spreken en heeft gezegd: 'Misschien zullen er veertig

- aangetroffen zijn?' En Hij heeft gereageerd: 'Ook bij veertig zal ik het niet gedaan hebben.'
30. En hij vervolgde: 'Ik verzoek U niet boos geworden te zijn omdat ik nogmaals gesproken heb, misschien zullen er dertig aangetroffen zijn.' En Hij heeft gezegd: 'Ik zal het niet uitgevoerd hebben als ik er dertig aangetroffen heb.'
31. Hij heeft weer gezegd: 'Let op mijn verzoek, ik nam het op mij om met de Heer te spreken, misschien zullen er twintig aangetroffen worden?' En Hij heeft geantwoord: 'Vanwege die twintig zal ik niet tot vernietiging zijn overgegaan.'
32. Ook heeft hij nog gezegd: 'Ik verzoek U niet boos te worden mijn Heer, omdat ik nog deze ene keer tot U gesproken zal hebben, misschien zullen er nog tien aangetroffen worden?' En Hij heeft gezegd: 'Vanwege die tien zal ik ook niet tot vernietiging zijn overgegaan.'
33. Toen is JHVH weggewandeld, toen Hij klaar was met het spreken met Abraham, en Abraham ging naar zijn verblijfplaats terug.

Genesis 19.

(H) De vernietiging van Sodom en Gomorra, de redding van Lot en zijn dochters.

1. En de twee engelen zijn 's avonds in Sodom aangekomen terwijl Lot bij de poort van Sodom zit. Als Lot hen gezien heeft is hij opgestaan om hen te ontmoeten en heeft hij zijn gezicht naar de aarde gebogen.
2. En hij heeft gezegd: 'Overweeg dit mijne heren, wijk uit naar het huis van uw dienaar en overnacht, was uw voeten en sta weer vroeg op om uw reis vervolgd te hebben.' En zij hebben gezegd: 'Nee, want wij zullen op het plein overnacht hebben.'
3. En hij heeft er sterk bij hen op aangedrongen totdat ze naar hem uitgeweken zijn en in zijn huis zijn aangekomen. En hij heeft een feestmaaltijd voor hen klaargemaakt en bakte Matses (geboden), en zij hebben gegeten.
4. Nog voordat zij gingen slapen, hebben de sterfelijke mensen van die stad, de mensen uit Sodom, van de jongste tot en met de oudste, het huis omsingeld, heel het volk, tot en met de buitenwijken.
5. En zij hebben Lot geroepen en tegen hem gezegd: 'Waar zijn de mannen die vannacht bij u kwamen? Breng ze naar buiten bij ons zodat wij gemeenschap met hen hebben!'
6. En Lot is de deur uitgekomen en sloot deze achter zich,
7. en heeft gezegd: 'Laten mijn broers alstublieft geen verkeerde dingen gedaan hebben!'
8. Kijk alstublieft naar mijn twee dochters die nog geen gemeenschap met een man gehad hebben, laat mij hen alstublieft naar u toe brengen en doe met hen wat goed in uw ogen is, laat deze mannen alleen met geen vin aangeroerd worden, want juist daarom kregen zij de beschutting van mijn onderdak.'
9. En zij hebben gezegd: 'Ga opzij!' En ook: 'Zij wijken van de hoofdweg af om te logeren, en dat moet altijd bestraft worden, door hen zullen wij

- u nu in de problemen gebracht hebben.’ En zij hebben zich sterk opgedrongen naar de man Lot toe en zijn dichterbij gekomen om de deur open te breken.
10. Maar de mannen (binnen) hebben hun eigen handen naar buiten gestoken en Lot net naar binnen het huis in getrokken, en zij sloten de deur.
  11. En juist de mannen voor de deur van het huis sloegen zij met plotselinge blindheid, van de kleinste tot de grootste, en zij hebben het moeilijk gekregen om de deur te vinden.
  12. En de mannen (binnen) hebben tegen Lot gezegd: ‘Wie van u is hier nog? Schoonzonen of zonen en dochters en iedereen die bij u hoort in deze stad, laat ze deze stad uit gaan!’
  13. Want wij staan op het punt om deze stad te vernietigen, onder ogen van JHVH nam hun gejammer ook toe, en JHVH heeft ons gestuurd om haar te vernietigen.’
  14. Toen is Lot vertrokken en hij richt het woord tot de schoonzonen die met zijn dochters getrouwd zijn en zegt: ‘Sta op, ga weg uit deze plaats, want JHVH staat op het punt om deze stad te vernietigen!’ Maar in de ogen van zijn schoonzonen is het geweest alsof hij een grap maakt.
  15. En toen de ochtend schemerde, toen hebben de engelen er bij Lot op aangedrongen, sprekend: ‘Sta op, neem uw vrouw en de twee dochters die nog bij u zijn mee zodat u niet met de straf voor deze stad vernietigd zult zijn.’
  16. Maar zij hebben getreuzeld, dus hebben de mannen, uit medelijden van JHVH voor hem, zijn hand en de hand van zijn vrouw en de hand van zijn twee dochters stevig vastgepakt, en zij hebben hen naar buiten gebracht en de stad uitgezet.
  17. En als zij buiten gebracht zijn is het gebeurd dat Hij gezegd heeft: ‘Red uw leven, zonder op de hele vlakte achteromgekeken of stilgestaan te hebben, ontsnap naar het gebergte zodat u niet overmeesterd wordt!’
  18. En Lot heeft tegen hen gezegd: ‘Alstublieft niet Heer!’
  19. Kijk toch of Uw dienaar genade in Uw ogen vond, zodat U vriendelijk met mij omgegaan zult zijn, zoals U al deed door mijn ziel te behouden. Als het mij niet gelukt zal zijn om naar de bergen te ontsnappen, dan zou het kwaad mij ingehaald kunnen hebben en stierf ik alsnog!
  20. Kijk alstublieft naar die stad daar die dichtbij is om naartoe te vluchten, zij is maar klein, laat mij alstublieft daarheen ontsnapt zijn, is het geen kleinigheid om mijn ziel te laten leven?’
  21. En Hij heeft tegen hem gezegd: ‘Kijk, ik heb uw visie ook in deze zaak verdragen, zodat ik deze stad waar u over sprak niet omkeer.’
  22. Haast u en ontsnap daarnaartoe, want ik zal niets hebben kunnen doen totdat u daar aangekomen bent.’ Daarom heeft men deze stad Zoar (kleinigheid) genoemd.
  23. Toen Lot Zoar binnen ging kwam de zon boven de aarde op
  24. en liet JHVH het zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van JHVH vanuit de hemelen.
  25. Zo heeft Hij de steden omgekeerd, met de hele vlakte en alle inwoners van die steden, ook de gewassen op het land.
  26. En zijn vrouw achter hem heeft omgekeken en zij is een zoutpilaar geworden.
  27. En Abraham is die morgen vroeg opgestaan, richting de plaats waar hij oog in oog met JHVH stond.
  28. En hij heeft in de richting van Sodom en Gomorra gekeken, en in de richting van het hele land op die vlakte, en gekeken hebbend ziet hij dat er rook van het land opsteeg, als de rook van een oven.
  29. Dus zo is het gebeurd dat God deze steden in de vlakte vernietigt. God heeft dus aan Abraham zelf gedacht, want Hij heeft Lot uit het centrum van die omkering weggestuurd, het omkeren van precies die steden waar Lot in woonde.
  30. Toen is Lot uit Zoar omhooggeklimmen en heeft op de berg gewoond, samen met zijn twee dochters bij hem, want hij was te bang om in Zoar te wonen, en hij heeft in een grot gewoond, hij met zijn twee dochters.
  31. Daarop heeft de oudste tegen de jongste gezegd: ‘Onze vader werd oud en er is geen man meer in dit land om gemeenschap mee te hebben zoals ze dat op aarde gewend zijn.’
  32. Kom laten wij onze eigen vader wijn te drinken geven en bij hem gelegen hebben zodat wij het zaad van onze vader in leven gehouden zullen hebben.’
  33. En zij hebben hun vader die nacht wijn te drinken gegeven, en de eerstgeborene is gekomen en heeft bij haar eigen vader gelegen, en hij was het zich niet bewust, niet dat zij zich neerlegt en niet dat zij opstaat.
  34. En de volgende dag is het gebeurd dat de oudste tegen de jongste gezegd heeft: ‘Kijk ik lag gisterennacht bij mijn eigen vader, laten wij hem vanavond ook wijn te drinken geven, ga dan naar binnen en heb gemeenschap met hem, zodat wij het zaad van onze vader in leven gehouden hebben.’
  35. En zij hebben hun eigen vader ook die nacht wijn te drinken gegeven, en de jongste is opgestaan en heeft gemeenschap met hem gehad, en hij was zich er niet bewust van, niet dat zij zich neerlegt en niet dat zij opstaat.
  36. Zo zijn de twee dochters van Lot zwanger geworden van hun vader.
  37. En de oudste heeft een zoon gebaard en hem Moab (van mijn vader) vernoemd, hij is tot op vandaag de voorvader van Moab.
  38. En ook de jongste, zij heeft een zoon gebaard en heeft hem Ben-Ammi (zoon van mijn volk) genoemd, hij is tot op vandaag de voorvader van de Ammonieten. (S)

Genesis 20.

(H) [Abraham en Sarah bij de Filistijnen en Abimelek.](#)

1. En Abraham is daarvandaan naar het land van de Negev (zuiden) gereisd en heeft tussen Kades (heilig) en tussen Sur (waakzaam) in gewoond, en hij heeft als vreemdeling in Gerar (herkauwen) gewoond.

2. En Abraham heeft omwille van zijn vrouw Sarah gezegd: 'Zij is mijn zus.' En Abimelek (de koning is mijn vader), de koning van Gerar heeft haar laten halen en heeft Sarah zelf ten huwelijk genomen.
3. Maar God is 's nachts in een droom naar Abimelek toe gekomen en heeft tegen hem gezegd: 'Kijk, u sterft vanwege de vrouw die u zich toe-eigende, want zij is met een man getrouwd.'
4. En Abimelek was nog niet dichtbij haar gekomen en heeft gezegd: 'O Heer, zult U een rechtvaardige samenleving vernietigd hebben?'
5. Zei hij mij zelf niet: 'Zij is mijn zus?' en zij, zijzelf zei immers: 'Hij is mijn broer.' Met een oprecht hart en met schone handen deed ik dit.'
6. En God heeft in de droom tegen hem gezegd: 'Ik wist ook dat u dit met een oprecht hart deed en ik heb u dan ook belet om tegen mij te zondigen, daarom stond ik het niet toe om haar aan te raken.'
7. Geef dus deze man zijn vrouw weer terug, want hij is een profeet en hij zal uw voorspraak geweest zijn. En leef verder, en als u haar niet teruggeeft, weet dan dat u zeker gestorven zult zijn, u en al het uwe.'
8. Dus is Abimelek die morgen vroeg opgestaan en heeft al zijn dienaren bij elkaar geroepen en hij heeft dit Woord, al deze woorden aan hen bekendgemaakt. En de mensen zijn erg bang geworden.
9. En Abimelek heeft Abraham geroepen en tegen hem gezegd: 'Wat deed u ons aan? Wat deed ik verkeerd dat u zo'n grote zonde over mijn koninkrijk bracht, u deed dingen die niet gedaan moeten worden.'
10. Verder heeft Abimelek tegen Abraham gezegd: 'Wat was het oogmerk dat u juist dit deed?'
11. En Abraham heeft gezegd: 'Alleen omdat ik dacht dat er geen ontzag voor God in deze plaats is: 'Anders doodden zij mij nog vanwege het woord van mijn vrouw.'
12. En zij is ook echt mijn zus, zij is de (klein)dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder, en zij is mijn vrouw geworden.
13. En het is gebeurd toen God mij uit mijn ouderlijk huis liet uitzwerfen, toen heb ik tegen haar gezegd: 'Doe mij alstublieft een plezier in alle plaatsen waar wij aangekomen zullen zijn, zeg over mij: 'Hij is mijn broer.'''
14. Toen heeft Abimelek schapen en koeien en slaven en slavinnen genomen en heeft ze aan Abraham geschonken, en hij heeft hem zijn vrouw Sarah teruggegeven.
15. En Abimelek heeft gezegd: 'Kijk, mijn land ligt voor u open, woon waar u dat goed lijkt.'
16. En hij zei tegen Sarah: 'Kijk, ik gaf uw broer duizend zilveren munten, zie maar, dat is om uw ogen te sluiten over alles wat er met u gebeurde, ja, zo is het rechtgezet.'
17. En Abraham heeft voorspraak gedaan bij God, en God heeft deze Abimelek genezen, samen met zijn vrouw en bijvrouwen, en zij hebben hem kinderen gebaard.
18. Want JHWH hield elke baarmoeder in het huishouden van Abimelek volledig gesloten, vanwege Sarah, de vrouw van Abraham. (S)

Genesis 21.

(P) Isaak en Ismaël.

1. En JHWH bezocht Sarah, zoals Hij dat gezegd had, en de Heer is Zijn woord nagekomen.
2. Want Sarah is zwanger geworden en heeft Abraham in zijn ouderdom een zoon gebaard, op de vastgestelde tijd toen het Woord van God bij hem was.
3. En Abraham heeft een naam aan de bij hem geboren zoon die Sarah hem baarde gegeven, Isaak (hij lacht).
4. En Abraham heeft zijn acht dagen oude zoon Isaak besneden, zoals God hem dat opdroeg.
5. Abraham is dan honderd jaar oud als zijn zoon Isaak geboren wordt.
6. En Sarah heeft gezegd: 'God maakte mij aan het lachen, iedereen die het hoort zal met mij meegelachen hebben.'
7. Ook heeft zij gezegd: 'Wie zei er tegen Abraham (de vader van een menigte): 'Sarah (de koningin) gaf de borst aan zonen? Want in ouderdom baarde ik een zoon.'
8. En het kind is opgegroeid en heeft de borst gekregen, en Abraham heeft een groot feest gegeven op de dag dat zijn Isaak de borst kreeg.
9. En Sarah heeft de zoon die de Egyptische Hagar aan Abraham baarde zien pesten.
10. En zij heeft tegen Abraham gezegd: 'Jaag deze slavijn met haar zoon weg, want de zoon van de slavijn zal niet samen met mijn zoon, met Isaak geërfd hebben.'
11. En dit woord heeft in de ogen van Abraham een breuk veroorzaakt, vanwege zijn zoon.
12. Maar God heeft tegen Abraham gezegd: 'Bekijk het niet zo alsof het afbreuk gedaan zal hebben voor de jongen en de slavijn, alles wat Sarah tegen u gezegd heeft, luister naar wat zij zegt, want uw nageslacht zal naar Isaak (hij die lacht) vernoemd geweest zijn.'
13. En ook uw eigen zoon van de slavijn zal ik tot een samenleving gevormd hebben, omdat hij uw nakomeling is.'
14. Dus is Abraham 's morgens vroeg opgestaan en heeft brood genomen en een waterzak, ze aan Hagar gegeven en legde die op haar schouder en die van het kind. En hij heeft haar weggestuurd en zij is vertrokken en zij heeft in de woestijn van Berseba (put van de zeventovoudige eed) rondgedwaald.
15. Als het water in de zak opgeraakt is, heeft zij haar kind onder een van de struiken neergeworpen,
16. ze is zelf vertrokken en ze is, alsof een vreemde, opeen afstand in de tegenovergestelde richting gaan zitten, want zij zei: 'Ik kan het niet aangezien hebben dat het kind sterft.' Dus is zij de andere kant op gaan zitten en heeft een luide stem opgezet en gehuild.
17. En God luisterde naar de stem van de jongen, en de Engel van JHWH heeft Hagar vanuit de hemelen toegeroepen en heeft tegen haar gezegd: 'Wat houdt u in de greep om zo bang geweest te zijn Hagar? God heeft de stem van het kind gehoord.'

18. Sta op, pak de jongen en hou hem stevig bij uzelf, want ik zal hem tot een grote samenleving gevormd hebben.'
19. En God heeft haar ogen geopend en ze heeft een waterbron gezien en is erheen gegaan en heeft de kruik met water gevuld en haar jongen dit te drinken gegeven.
20. En God is specifiek bij deze jongen gebleven, en hij is opgegroeid en heeft in de woestijn gewoond en is een boogschutter geworden.
21. In de woestijn Paran (heerlijke plaats) heeft hij gewoond, en zijn moeder heeft een vrouw uit het land van Egypte voor hem uitgekozen. (P)

(P) Abraham en Abimelek, een verbond.

22. En in diezelfde periode is het gebeurd dat Abimelek via zijn legerleider Pichol (perfecte mond) met Abraham gesproken heeft, sprekend: 'God is met u in alles wat u doet.'
23. Zweer mij nu terplekke bij God dat u niet tegen mij of mijn zoon of mijn nageslacht gelogen zult hebben, om passend bij de vriendelijkheid die ik u bewees te handelen, zowel naar mij toe als naar het land waarin u als vreemdeling woonde.'
24. En Abraham heeft gezegd: 'Ik zal dat gezworen hebben.'
25. Maar Abraham vermaande Abimelek zelf over een waterput die door Abimeleks dienaren gestolen was.
26. En Abimelek heeft gezegd: 'Ik wist niet wie deze actie ondernam, u vertelde mij dat ook niet, laat staan dat ik er eerder van hoorde dan nu!'
27. En Abraham heeft schapen en stieren genomen en ze aan Abimelek gegeven, en beiden hebben een verbond gesloten.
28. En Abraham heeft zeven eigen oilammeren (teken van heerschappij) van de kudde apart gezet.
29. Toen heeft Abimelek tegen Abraham gezegd: 'Waarvoor zijn die zeven oilammeren die u apart gezet heeft?'
30. En hij heeft gezegd: 'Omdat u de zeven oilammeren uit mijn hand aangenomen zult hebben, zo zal dat als een teken gediend hebben dat ik deze put zelf groef.'
31. Daarom vernoemde men die plaats Berseba (put van de zevenvoudige eed), omdat zij beiden daar een eed aflegden.
32. En in Berseba hebben zij dus een verbond gesloten, en Abimelek is met zijn legerleider Pichol opgestaan en zij zijn naar het land van de Filistijnen (tijdelijke bewoners) teruggekeerd.
33. En in Berseba heeft hij een bos geplant en daar de Naam van JHVH, de eeuwige God, verkondigd.
34. Zo heeft Abraham vele dagen als vreemdeling in het land van de Filistijnen gewoond.

Genesis 22.

(H) God stelt Abraham op de proef.

1. Na alles wat wij hiervoor besproken hebben, is het gebeurd dat God Abraham op de proef gesteld heeft en tegen hem gezegd heeft: 'Abraham!' Ook heeft Hij gezegd: 'Zie dat ik er ben!'

2. Toen heeft Hij vervolgd: 'Neem direct uw zoon, uw enige eigen zoon Isaak van wie u houdt en vertrek naar het land Moria (dat gezien wordt door JHVH), offer hem daar als een brandoffer (de aanleiding voor het opgaan naar God), op één van de bergen die ik u genoemd zal hebben.'
3. En Abraham is vroeg in de ochtend opgestaan, heeft zijn ezel gezadeld en is samen met twee van zijn bedienden en zijn zoon Isaak vertrokken. Hij heeft het hout voor het brandoffer gekloofd, heeft alles in gereedheid gebracht en is naar de plaats die God hem gezegd had vertrokken.
4. Op de derde dag heeft Abraham zijn ogen opgeslagen en heeft de bestemde plaats op afstand zien liggen.
5. Toen heeft Abraham tegen zijn bedienden gezegd: 'Blijf u hier met de ezel achter, dan zal ik met de jongen van hier naar daar gegaan zijn, nadat wij ons in aanbidding neergebogen hebben zullen wij weer bij u teruggekomen zijn.'
6. Daarop heeft Abraham het hout van het brandoffer genomen en het op zijn zoon Isaak gelegd, zelf heeft hij het vuur en het mes in zijn handen meegenomen en zo zijn zij samen op weg gegaan.
7. Daarop heeft Isaak met zijn vader gesproken en gezegd: 'Vader,' en hij heeft geantwoord: 'Zie dat ik er ben mijn zoon,' en hij heeft gereageerd: 'Kijk naar het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het (naar God opgaande) brandoffer?'
8. En Abraham heeft gezegd: 'God zal zelf voor een Lam (geschenk) als brandoffer gezorgd hebben mijn zoon,' en zo zijn zij samen verder gelopen.
9. Uiteindelijk zijn zij op de plaats die God hem verteld had aangekomen. Daar heeft Abraham het altaar gebouwd en het hout erop gelegd. Toen heeft hij zijn zoon Isaak vastgebonden en hem op het hout van het altaar gelegd.
10. Daarna heeft Abraham zijn hand uitgestrekt en het mes gepakt om zijn zoon te doden.
11. En de Engel van JHVH heeft vanuit de hemel naar hem geroepen en gezegd: 'Abraham! Abraham!' Ook heeft Hij gezegd: 'Zie dat ik er ben!'
12. En Hij heeft vervolgd: 'Deze jongen zal niet geslacht worden, hem wordt niets aangedaan, want op dit moment leerde ik uw Godvrezendheid kennen, u hield uw zoon, uw enige, niet voor mij achter.'
13. Toen heeft Abraham zijn ogen opengedaan en om zich heen gekeken, en kijk! Er staat een ram (leider) achter hem die met zijn hoorns in een bosje verstrikt zit. En Abraham is erop afgegaan, heeft de ram meegenomen en deze als (naar God opgaand) brandoffer in plaats van zijn zoon geofferd.
14. Daarna heeft Abraham die plaats de naam: JHVH-Yireh (JHVH is verschenen) gegeven, zodat het gezegde tot op deze dag luidt: 'Op de berg waar JHVH is verschenen.'
15. Opnieuw heeft de Engel van JHVH Abraham toegeroepen, de tweede maal vanuit de hemelen,
16. en Hij heeft gezegd: 'Ik heb het bij mijzelf gezworen,' profeteert JHVH, 'omdat u dit woord uitgevoerd heeft en uw eigen zoon niet gespaard heeft, uw enige eigen zoon,

17. dat ik u onmiskenbaar gezegend zal hebben en ik uw nageslacht zeker vermenigvuldigd zal hebben, zoveel als er sterren aan de hemelen zijn en zoveel als het zand aan de oever van de zee. En uw nageslacht zal de u vijandige poort (naar de dood) in bezit genomen hebben.
18. En alle samenlevingen op aarde werden via uw nageslacht gezegend, als beloning voor dat u gehoorzaam aan mijn stem was.’’
19. Daarna is Abraham naar zijn bedienden teruggekeerd en zijn zij samen opgestaan om naar Berseba terug te keren, daar in Berseba heeft Abraham gewoond. (P)

[\(H\) Nageslacht van Nahor, Abraham's broer, geboorte Rebekka.](#)

20. En hierna is het gebeurd dat men Abraham heeft ingelicht, sprekend: ‘Kijk, ook Milka (koningin) baarde zonen bij uw broer Nahor (snurker).
21. Uz (advies), zijn eerstgeborene, zijn broer Buz (respectloos), en Kemuel (door God opgevoed), de vader van Aram (verheven).
22. Ook Keh-sed (ontwikkeling), en Hazo (visioen), en Pildash (vuurvlam), en Jidlaf (huiler), en Bethuel (God beëindigt).
23. En Bethuel verwekte Rebekka (verlegen), Milka baarde deze acht dus aan Nahor, Abraham's broer.
24. En zijn bijvrouw die Reuma (verheven) heet, die heeft ook Tebah (slachtpartij), en Gasham (branden), Tachas (leren huid), en Maächa (onderdrukking) gebaard. (S)

Genesis 23.

[\(H\) Sarah sterft, begrafenis.](#)

1. En het leven van Sarah heeft honderdzeventwintig jaar geduurd, dat zijn de levensjaren van Sarah.
2. En Sarah is in Kirjat-arba (de vierkante stad) gestorven, wat Hebron (verenigd) in het land Kanaän is, en Abraham is daar aangekomen (met Isaak) en rouwt en huilt om Sarah.
3. Daarna is Abraham weg van de aanblik van zijn dode opgestaan en richt hij het woord tot de zonen van Heth (onderdrukking), sprekend:
4. ‘Ik ben een vreemdeling en bezoeker bij u, geef mij een begraafplaats bij u in bezit zodat ik mijn doden uit het zicht begraven kan hebben.
5. En de zonen van Heth hebben deze Abraham geantwoord en zeggen tegen hem:
6. ‘Luister naar ons mijnheer, u bent een vorst van God in ons midden, begraaf uw doden in de beste van onze begraafplaatsen. Geen man bij ons zal zijn begraafplaats voor u geweigerd hebben waardoor u uw doden niet zou kunnen begraven.’
7. Daarop is Abraham opgestaan en heeft hij zichzelf voor de bevolking van het land neergebogen, voor de zonen van Heth.
8. En hij neemt het woord, sprekend: ‘Als het uw verlangen is om mijn doden uit het zicht te begraven, doe dan navraag voor mij bij Efron (als een gazelle), de zoon van Sohar (verblindend wit),
9. zodat hij mij Makpelah (het dubbele deel) verkoopt, dat hij bezit en dat aan de rand van zijn akker ligt, dat hij het mij tegen het

- volledige bedrag verkocht zal hebben, als mijn eigen begraafplaats te midden van u.’
10. Efron (de gazelle), zit midden tussen de zonen van Heth, en de Hethiet Efron heeft Abraham zelf geantwoord ten aanhoren van de zonen van Heth, ten overstaan van iedereen die de poort van de stad binnenkomt, sprekend:
11. ‘Nee mijnheer, luister naar mij, ik gaf u de akker al, ook de grot die erop staat gaf ik u, voor de ogen van de zonen van mijn volk gaf ik ze u, begraaf uw dode!’
12. En Abraham heeft zich weer voor het volk van het land neergebogen,
13. en hij richt het woord tot Efron ten aanhoren van alle oudsten van het land, sprekend: ‘Als u alstublieft nog even naar mij wilt luisteren, zodat ik u het geld voor de akker gaf. Neem dat van mij aan en zo zal ik mijn eigen doden begraven hebben.’
14. En Efron heeft deze Abraham geantwoord, tot hem sprekend:
15. ‘Mijnheer, luister naar mij, een akker van vierhonderd zilverstukken wat betekent dat voor u en voor mij? Begraaf slechts uw eigen dode!’
16. En Abraham heeft naar Efron geluisterd, en Abraham heeft precies het geld dat Efron noemde afgewogen, gehoord door de zonen van Heth, vierhonderd sikkels zilver, uitgewisseld als handelswaar.
17. En zo is de akker in Efron vastgelegd, dat is ‘het dubbele deel’, met zicht op Mamre (kracht), de akker en de grot die erop staat, met alle bomen die op die akker staan, die langs alle grenzen rondom staan,
18. aan Abraham verkocht ten overstaan van de zonen van Heth en iedereen die de stadspoort binnenkomt.
19. En dus begroef Abraham daarna zijn vrouw Sarah in de grot op die akker van ‘het dubbele deel’, met zicht op Mamre (kracht), dat hetzelfde is als Hebron (vereniging), in het land Kanaän.
20. Zo is de akker en de grot voor Abraham tot begraafplaats vastgelegd, afkomstig van de zonen van Heth. (S)

Genesis 24.

[\(H\) Rebekka door JHVH uitgekozen voor Isaak.](#)

1. En Abraham werd oud en was op dagen gekomen, en JHVH had Abraham persoonlijk in alles bijzonder gezegend.
2. Toen heeft Abraham tegen zijn oudste dienaar in huis gezegd, degene die al zijn bezittingen beheerde: ‘Houd uw hand alstublieft aan de zijkant van mijn heup,
3. dan laat ik u bij JHVH, de God van de hemelen en de God van de aarde zweren dat u voor mijn zoon geen vrouw uit de dochters van Kanaän genomen zult hebben, te midden waarvan ik woon.
4. Maar u zult naar mijn land en mijn familie gereisd zijn en nam daar dan een vrouw voor mijn zoon Isaak.’
5. En de dienaar heeft tegen hem gezegd: ‘Misschien zal die vrouw het niet geaccepteerd hebben om mij naar dit land te volgen, moet ik

- uw zoon dan terugbrengen naar het land waar u uit wegtrok?’
6. En Abraham heeft tegen hem gezegd: ‘Pas op dat u mijn zoon net niet dáár naar terug zou brengen!’
  7. JHVH, de God van de hemelen, Die nam mij uit mijn vaderhuis en mijn geboorteland mee en Die sprak met mij en Die zwoer mij, sprekend: ‘Aan uw nageslacht zal ik dit land gegeven hebben,’ Hijzelf heeft Zijn Engel zichtbaar voor u uitgestuurd, dus daar haalde u een vrouw voor mijn zoon vandaan!
  8. En als die vrouw het niet accepteert om u te volgen, dan werd deze eed ongeldig verklaard, maar mijn zoon zal daar nooit naar teruggebracht zijn!’
  9. En de dienaar heeft zijn hand tegen de zij van zijn meester Abraham gelegd en heeft hier een eed voor afgelegd.
  10. En de dienaar heeft tien kamelen genomen, uit de kamelen van zijn meester, en is vertrokken, omdat hij al het bezit van zijn meester beheert. En hij is opgestaan en is naar Mesopotamië (het hoogland van de Eufraat en Tigris) gegaan. Naar de stad van Nachor.
  11. En hij heeft zijn kamelen buiten de stad laten knielen, tegen de avond, bij de waterbron, op de tijd dat de vrouwen naar buiten gaan om te putten.
  12. En hij heeft gezegd: ‘JHVH, God van mijn meester Abraham, laat mij haar ontmoeten en aankijken vandaag, en betoon U vriendelijk aan mijn meester Abraham.
  13. Kijk, ik sta aan de waterbron en zie, de dochters van de mannen uit de stad komen water putten.
  14. En laat het zo zijn dat het meisje tegen wie ik gezegd zal hebben: ‘Laat uw emmer alstublieft zakken zodat ik kan drinken,’ als zij dan zei: ‘Drink en ik zal ook de kamelen te drinken geven,’ dat zij dan voor Uw dienaar Isaak werd aangewezen. Zo zal ik geweten hebben hoe vriendelijk U voor mijn meester was.’
  15. En het is gebeurd, nog voordat hij met spreken klaar was, kijk, Rebekka komt met een kruik op haar schouder naar buiten. Zij was bij Bethuel geboren, die de zoon is van Milka, de vrouw van Nachor, de broer van Abraham.
  16. En het meisje blijkt een erg mooie verschijning te zijn, een maagd, en een man had nog geen gemeenschap met haar gehad. En zij is naar de bron afgedaald, heeft de kruik gevuld en is weer omhooggekomen.
  17. En de dienaar is haar tegemoet gerend en heeft gezegd: ‘Laat mij alstublieft wat water uit uw kruik drinken.’
  18. En zij heeft gezegd: ‘Drink mijnheer,’ en zij heeft snel de kruik in haar handen genomen en hem te drinken gegeven.
  19. En als ze klaar is met hem te drinken te geven, toen heeft ze gezegd: ‘Ik zal ook voor de kamelen putten zodat zij ook genoeg drinken kunnen.’
  20. En zij heeft haar kruik snel in de trog geleegd en is weer naar de bron gerend om te putten, en zij heeft water voor al zijn kamelen geput.
  21. En de man heeft haar sprakeloos aangestaard, oplettend of JHVH zijn opzet deed slagen of niet.
  22. En het is gebeurd, als de kamelen klaar zijn met drinken, dat de man een gouden ring met een gewicht van zes gram en twee gouden armbanden voor aan haar handen, die honderdtien gram wegen, gepakt heeft.
  23. En hij heeft gezegd: ‘Wiens dochter bent u? Vertel mij alstublieft, is er ruimte voor ons in het huis van uw vader om te logeren?’
  24. En zij heeft tegen hem gezegd: ‘Ik ben de dochter van Bethuel, die de zoon is van Milka, door haar aan Nachor gebaar.’
  25. En zij heeft vervolgd tegen hem: ‘Wij hebben stro en voer in overvloed en ook een kamer om te overnachten.’
  26. En de man heeft zijn hoofd gebogen en JHVH eerbiedig aanbeden.
  27. En hij heeft gezegd: ‘Gezegend JHVH, de God van mijn meester Abraham, Die Zijn vriendelijkheid en trouw aan mijn meester niet naliet, JHVH bracht mij op de weg naar het huis van mijn meesters broer.’
  28. En het meisje is vooruit gerend en heeft het huishouden van haar moeder verteld wat er gebeurd is.
  29. En Rebekka haar broer, die Laban (wit) heet, die Laban is naar de man buiten bij de bron toe gerend.
  30. En dat is alleen gebeurd omdat hij de ring heeft gezien en alleen om de armbanden aan de handen van zijn zus. En juist als hij de woorden van zijn zus gehoord heeft, sprekend: ‘Zo en zo heeft die man gesproken,’ daarom is hij bij deze man aangekomen en heeft hem naast de kamelen bij de bron zien staan.
  31. En hij heeft gezegd: ‘Kom binnen, door JHVH gezegende! Waarom staat u nog buiten? Het huis en de plaats voor de kamelen werd al op orde gebracht.’
  32. En de man is het huis binnengekomen en men heeft de kamelen afgetuigd en de kamelen voer en stro gegeven, en ook water om zijn voeten te wassen, met ook die van de mannen die erbij zijn.
  33. En hem is eten aangeboden, maar hij heeft gezegd, ik zal niet gegeten hebben totdat ik mijn boodschap bracht. En hij heeft gezegd: ‘Spreek!’
  34. En hij heeft geantwoord: ‘Ik ben de dienaar van Abraham.
  35. En JHVH zegende mijn meester bijzonder overvloedig, en hij is groot gemaakt en Hij heeft hem schapen en koeien en zilver en goud en slaven en slavinnen en kamelen en ezels geschonken.
  36. En Sarah, de vrouw van mijn meester heeft hem een zoon gebaar, terwijl hij al oud is, en Hij heeft hem alles wat er maar bestaat gegeven.
  37. En mijn meester heeft mij doen zweren, sprekend: ‘Voor mijn zoon zult u geen vrouw uit de meisjes van Kanaän genomen hebben, in wiens land ik woon.
  38. U kunt beter naar het huis van mijn vader en mijn familie gegaan zijn en haalde daar dan een vrouw voor mijn zoon.’
  39. En ik heb tegen mijn meester gezegd: ‘Die vrouw zal mij misschien niet gevolgd zijn.’
  40. En hij heeft tegen mij gezegd: ‘JHVH, voor Wiens aangezicht ik op weg ben, zal Zijn Engel

- met u meegestuurd hebben en liet uw aanpak slagen, zodat u een vrouw voor mijn zoon meenam, uit mijn familie en uit het huis van mijn vader.
41. Wanneer u bij mijn familie binnengekomen bent, dan zult u van uw eed ontslagen zijn, en als zij haar u niet mee zouden geven, dan werd u van die eed ontslagen.'
  42. En ik ben vandaag bij de bron aangekomen en heb gezegd: 'JHVH, God van mijn meester Abraham, ik bid U dat U de weg die ik insla voorspoedig maakt.'
  43. Kijk, ik sta bij de waterbron, en als het gebeurde als er een maagd komt om te putten, dat ik dan tegen haar zei: 'Geef mij een beetje water uit uw kruik te drinken.'
  44. Als zij dan tegen mij zei: 'Drinkt u maar, en ik zal uw kamelen ook te drinken gegeven hebben,' dan zal dat de vrouw zijn die JHVH aan de zoon van mijn meester toeweest.
  45. En nadat ik klaar ben geweest met dit in mijn hart te overleggen, kijk, daar komt Rebekka met een kruik op haar schouder naar buiten, en zij is naar de bron gekomen en heeft geput, en ik heb tegen haar gezegd: 'Geef mij alstublieft te drinken.'
  46. En zij heeft zich gehaast om haar kruik te laten zakken en heeft gezegd: 'Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken gegeven hebben,' en ik heb gedronken en zij gaf ook de kamelen te drinken.
  47. Dus heb ik haar een vraag gesteld en gezegd: 'Wiens dochter bent u?' En zij heeft gezegd: 'De dochter van Bethuël, de zoon van Nachor, die Milka hem baarde.' En ik heb de ring in haar neus en de armbanden aan haar arm gedaan.
  48. En ik heb mijn hoofd gebogen en JHVH eerbiedig aanbeden, en ik zegende JHVH, de God van mijn meester Die mij op de goede weg leidde om de dochter van de broer van mijn meester voor zijn zoon mee te nemen.
  49. En als u nu waarachtig en vriendelijk met mijn meester handelt, zeg mij dat en zo niet, zeg mij dat ook, zodat ik rechtsom of linksom teruggekeerd zal zijn.'
  50. En Laban en Bethuël hebben gereageerd en gezegd: 'Dit woord kwam van JHVH, wij zijn niet bij machte om daar iets slechts of goeds over te zeggen tegen u.'
  51. Kijk, Rebekka staat tegenover u, neem haar en ga, en zij zal de vrouw van de zoon van uw meester geworden zijn, naar het Woord van JHVH.'
  52. En als de dienaar van Abraham hun woorden gehoord heeft, precies die woorden van hen, toen heeft hij zijn hoofd voor JHVH ter aarde gebogen.
  53. En deze dienaar heeft zilveren voorwerpen en gouden voorwerpen en kledingstukken gehaald en aan Rebekka gegeven, en hij heeft kostbare geschenken aan haar broer en haar moeder gegeven.
  54. Toen hebben zij gegeten en gedronken, hij en de mannen die bij hem zijn, en zij hebben overnacht. 's Morgens zijn zij opgestaan en hij heeft gezegd: 'Stuur mij naar mijn meester terug.'
  55. En haar broer en haar moeder hebben gezegd: 'Laat het meisje liever nog tien dagen bij ons gebleven zijn, daarna kunt u op weg gegaan zijn.'
  56. Maar hij heeft tegen hen gezegd: 'Houd mij niet op, want JHVH maakte mijn weg voorspoedig, stuur mij toch weg zodat ik naar mijn meester gegaan kan zijn.'
  57. En zij hebben gezegd: 'Wij zullen het meisje roepen en het uit haar eigen mond gehoord hebben.'
  58. En zij hebben Rebekka geroepen en tegen haar gezegd: 'Wil je met deze man meegegaan zijn?' En zij heeft gezegd: 'Ik zal meegegaan zijn.'
  59. Dus hebben zij hun gezinslid Rebekka weggestuurd, met haar eigen dienaar en de eigen dienaar van Abraham en zijn mannen.
  60. En zij hebben Rebekka gezegend en haar gezegd: 'Zus toch, word tot duizenden miljoenen, en uw nageslacht zal de poort van zijn haters ingenomen hebben.'
  61. En Rebekka is met haar dienaren opgestaan, zij hebben de kamelen bestegen en zijn die man gevolgd. Dus heeft die dienaar Rebekka, waar het om ging, meegenomen en is vertrokken.
  62. Nu was Isaak bij Lachai-Roi (de bron van de levende profeet) weggegaan en woont op dat moment in het land van de Negeb (het zuiden).
  63. En Isaak is tegen de avond op weg gegaan om in het veld te mediteren en heeft zijn ogen geopend, gekeken en kijk, daar komen kamelen aan!
  64. Ook Rebekka heeft haar ogen geopend en zij heeft Isaak gezien en is van de kameel afgegleden.
  65. En zij heeft tegen de dienaar gezegd: 'Wie is die man die ons door het veld tegemoet wandelt?' En de dienaar heeft gezegd: 'Dat is mijn meester!' En zij heeft de sluier genomen en haarzelf bedekt.
  66. En de dienaar heeft Isaak precies alles wat hij gedaan had verteld.
  67. En Isaak heeft haar in de tent van zijn moeder Sarah gebracht en is met Rebekka getrouwd en zij is zijn vrouw geworden en hij heeft van haar gehouden, zo is Isaak om zijn moeder getroost. (P)

Genesis 25.

(H) Abraham gaat verder.

1. En Abraham is doorgedaan en heeft een vrouw genomen en zij heet Ketura (als wierrook opgaan).
2. En zij heeft hem Zimran (de muzikant) en Joksan (de hinderlaag), en Medan (twist), en Midjan (twistappel), en Jisbak (loslaten), en Suach (vernedering) gebaard.
3. En Joksan (hinderlaag) verwekte Seba (zeven) en Dedan (laagland). Ook de Assuriëten (Assyriërs = geleide stappen) en de Lassuriëten (smeden) en de Leumieten (verzamelden) waren zonen van Dedan.
4. En Efa (somber), en Efer (hert), en Henoch (trainer), en Abida (mijn vader weet het), en Elda (God wist het) zijn de zonen van Midjan (de twistappels). Het zijn allemaal zonen van Ketura.

5. Maar Abraham heeft alle eigendommen van zichzelf aan Isaak gegeven.
6. Aan de zonen van de bijvrouwen die bij Abraham horen gaf Abraham alleen cadeaus, en hij heeft hen bij zijn zoon Isaak weggestuurd, terwijl hij nog leeft, oostwaarts, naar het land in het oosten.
7. Dit nu zijn de levensdagen die Abraham leefde, honderdvijfenzeventig jaren,
8. en Abraham, gelukkig oud geworden, heeft de geest gegeven en is verzadigd gestorven, en hij is bij zijn volken vergaderd.
9. En Isaak en Ismaël, zijn zoons hebben hem in de grot van 'het dubbele deel' begraven, op de akker van Efron, de zoon van de Hethiet Zohar, dat is met zicht op Mamre (kracht).
10. Dus werden Abraham en zijn vrouw Sarah op de akker die Abraham van de zonen van Heth (vernedering) kocht begraven.
11. En na de dood van Abraham is het gebeurd dat God zijn zoon Isaak persoonlijk gezegend heeft, en Isaak heeft bij Lachai-roi (de bron van de levende profeet) gewoond. (S)

(G) Het nageslacht van Ismaël.

12. Nu volgen de nakomelingen van Ismaël (God zal verhoren) die de Egyptische Hagar, de slavin van Sarah aan Abraham baarde.
13. En dit zijn de namen van de zonen van Ismaël, op naam en volgorde van geboorte, de eerstgeborene van Ismaël is Nebajoth (vruchtbaarheid), daarna Kedar (duister), en Adbeel (door God gedisciplineerd), en Mibsam (balsemgeur).
14. Ook Mishma (verslaglegger), en Duma (zwijger), en Massa (Godsspraak).
15. Hadar (binnenkamer), en Tema (woestijn), Jethur (ingekaderd), Nafish (verfrissend), en Kedema (voorloper).
16. Dat zijn de zonen van Ismaël en dit zijn de namen van hun nederzettingen en kampementen, twaalf heersers passend bij hun moeder.
17. En dit zijn de levensjaren van Ismaël, honderdzevenendertig jaar, en hij heeft de geest gegeven en is gestorven en is bij zijn volken opgenomen.
18. En zij hebben zich van Chavila (cirkelland het Hijaz gebergte in Saoedi-Arabië) tot en met Sur (waakzaam, de woestijn van Etam) gevestigd, het (gebied) dat loopt vanaf Assyrië tot en met het zicht op Egypte, in de ogen van al zijn broers was hij de weggestuurde. (P)

(P) Gods belofte aan Rebekka en Isaak.

19. Nu volgen de geboorten van Isaak, de zoon van Abraham. Abraham verwekte zijn Isaak.
20. En Isaak is een zoon van veertig jaar oud geweest als hij zijn Rebekka (verlegen), de dochter van de Syriër Bethuël (God beëindigt), en ook de zus van de Syriër Laban (wit), uit het hoogland van Aram krijgt.
21. En Isaak heeft voor zijn vrouw tot JHVH gebeden, omdat zij onvruchtbaar is, en JHVH heeft het gebed beantwoord zodat zijn vrouw Rebekka zwanger geworden is.

22. En de kinderen hebben elkaar in haar buik verdrongen en zij heeft gezegd: 'Klopt het wel hoe het met mij gaat?' Dus is zij op weg gegaan om het aan JHVH te vragen,
23. en JHVH heeft tegen haar gezegd: 'Er zijn twee samenlevingen in uw buik en twee gemeenschappen zullen verdeeld uit uw binnenste gekomen zijn, de ene gemeenschap zal sterker dan de andere gebleken zijn en de machtigste zal de minste gediend hebben.'
24. En toen haar dagen vervuld zijn om te baren, kijk, daar komt een tweeling uit haar buik.
25. De eerste die naar buiten gekomen is, is helemaal rossig behaard, als met een mantel en zij heeft hem Esau (tastbaar) genoemd.
26. Hierna kwam zijn broer die met zijn hand de hiel van Esau vasthoudt en zijn naam is Jakob (op de hiel zitter) genoemd. En Isaak is een jongen van zestig jaar als zij hen baart.
27. En de jongens zijn opgegroeid en Esau is een man die goed kan jagen geworden, een man van de vlakke, en Jakob is gewoon een perfecte man die in tenten woont.

(H) Esau verkoopt zijn eerstgeboorterecht aan Jakob.

28. En Isaak heeft vanwege de wildgerechten van Esau gehouden, en Rebekka houdt van Jakob.
29. Als Jakob op een keer soep gekookt heeft, is Esau uitgeput uit het veld teruggekomen.
30. En Esau heeft tegen Jakob gezegd: 'Laat mij nu eten van dat intens rode, want ik ben uitgeput,' daarom werd hij naar Edom (rode aarde) vernoemd.
31. En Jakob heeft geantwoord: 'Verkoop uw eerstgeboorterecht vandaag aan mij.'
32. En Esau heeft gezegd: 'Kijk, ik sterf toch voortijdig, wat levert mij dit eerstgeboorterecht nog op?'
33. Daarop heeft Jakob geantwoord: 'Zweer het mij vandaag.' En hij heeft het hem gezworen en zijn geboorterecht aan Jakob verkocht.
34. Toen gaf Jakob brood en linzensoep aan Esau, en hij heeft het opgegeten en gedronken en is vertrokken, zo heeft Esau het eerstgeboorterecht veracht. (S)

Genesis 26.

(P) Tweemaal Gods bevestiging van een talrijk volk aan Isaak

1. En er is weer hongersnood in het land geweest, na de eerdere hongersnood die in de dagen van Abraham geheerst heeft, en Isaak is naar Abimelek, de Filistijnse koning in Gerar gegaan.
2. Daar is JHVH aan hem verschenen en heeft gezegd: 'Zonder naar Egypte afgedaald te zijn, woon in het land dat ik beloofd heb.
3. Woon als vreemdeling in dit land, en ik zal met u geweest zijn en u gezegend hebben, want aan u en uw nageslacht zal ik al deze landerijen geschonken hebben, zo bevestigde ik mijn eed die ik bij uw vader Abraham aflegde.
4. Dan liet ik uw nageslacht als de sterren aan de hemel opkomen en gaf ik uw nageslacht al deze landerijen, en werden alle samenlevingen via uw nageslacht gezegend.
5. Dit alles komt omdat Abraham naar mijn stem luisterde en zich aan mijn geboden

- vastgehouden heeft, aan mijn voorschriften en mijn wetten.'
6. En Isaak heeft in Gerar (herkauwen) gewoond.
  7. En de mannen in die plaats hebben navraag gedaan naar zijn vrouw, en hij heeft gezegd: 'Zij is mijn zus,' want hij was bang om te zeggen: 'Mijn vrouw.' 'Anders zullen de mannen uit deze plaats mij nog gedood hebben om Rebekka, want zij is prachtig om te zien.'
  8. En toen hij daar al langere tijd was is het gebeurd dat Abimelek, de koning van de Filistijnen uit zijn raam gekeken heeft en kijk, Isaak dolt met zijn vrouw.
  9. Daarop heeft Abimelek Isaak geroepen en gezegd: 'Zij is toch uw vrouw! Waarom zei u dan: 'Zij is mijn zus?'' En Isaak heeft tegen hem gezegd: 'Omdat ik dacht: 'Misschien zal ik om haar gedood worden.'''
  10. En Abimelek heeft gezegd: 'Wat deed u ons aan? Het scheelt niets of iemand van dit volk lag bij uw vrouw, dan had u schuld over ons gebracht.'
  11. En Abimelek heeft heel het volk met nadruk een gebod opgelegd, sprekend: 'Ieder die deze man of zijn vrouw iets aandoet zal zeker ter dood gebracht zijn.'
  12. En Isaak heeft het land daar ingezaaid en datzelfde jaar honderdvoudig geoogst, want JHVH heeft hem gezegend.
  13. En deze man is een grootheid geworden, en hij is maar doorgegaan met groeien totdat hij uitermate groot was.
  14. Hij heeft dan schapen in bezit en koeien in bezit en vele slaven en de Filistijnen zijn jaloers geweest.
  15. En alle bronnen die de slaven van zijn vader in de dagen van Abraham groeven werden door de Filistijnen gedempt en door hen met aarde gevuld.
  16. Ook heeft Abimelek tegen Isaak gezegd: 'Ga bij ons weg, want u werd machtiger dan wij.'
  17. Daarop is Isaak daarvandaan vertrokken en hij heeft zijn kamp in het dal van Gerar opgeslagen en daar gewoond.
  18. En weer heeft Isaak de eigen waterbronnen opgegraven die in de dagen van zijn vader Abraham gegraven waren en die de Filistijnen na de dood van zijn vader gedempt hebben, en hij heeft ze met dezelfde namen vernoemd die zijn vader ze gaf.
  19. De slaven van Isaak hebben dus in het dal gegraven en zij hebben daar een put met levend water gevonden.
  20. En de herders uit Gerar hebben met de herders van Isaak getwist, sprekend: 'Dat water is van ons!' Daarom heeft hij de naam van die bron Esek (twist) genoemd, omdat zij daar ruzie met hem over maakten.
  21. En zij hebben nog een put gegraven en daarover hebben zij ook ruzie gemaakt, daarom heeft hij die de naam Sitnah (tegenwerking) gegeven.
  22. En hij heeft zijn kamp daar opgebroken en heeft een andere put gegraven, en daar kwam geen ruzie over, en hij heeft die Rehoboth (alle ruimte) genoemd en gezegd: 'Want nu maakte JHVH ruimte voor ons en droegen wij vrucht op aarde.'
  23. En daarvandaan is hij verder naar Berseba getrokken.

24. Diezelfde nacht is JHVH aan hem verschenen en heeft gezegd: 'Ik ben de God van uw vader Abraham, u zult niet bang geweest zijn omdat ik met u ben, ik zegende u en vermenigvuldigde uw nageslacht, omwille van mijn dienaar Abraham.'
25. En hij heeft daar een altaar gebouwd en de naam van JHVH aangeroepen, hij heeft daar zijn tent opgeslagen en de dienaren van Isaak hebben daar een put gegraven.

(P) Verbond van Isaak met Abimelek.

26. En Abimelek (mijn vader is koning) kwam met zijn vriend Ahuzzat (bezitting) en zijn legerleider Pikol (sterk) uit Gerar naar hem toe.
27. En Isaak heeft tegen hen gezegd: 'Waarom kwam u naar mij toe? Want u haatte mij en heeft mij bij u weggestuurd.'
28. En zij hebben gezegd: 'Wij zien en zagen al dat JHVH met u was, en wij hebben gezegd: 'Laten wij vanuit ons nu een overeenkomst sluiten, een overeenkomst vanuit ons met u, en laten wij een (bloed)verbond met u gesloten hebben.'
29. Om ons geen kwaad aangedaan te hebben, zoals wij u ook niet sloegen, net zoals wij u ook alleen maar goed behandelden en in vrede hebben laten vertrekken, u die nu door JHVH gezegend bent.'
30. En hij heeft een feestmaal voor hen klaargemaakt, en zij hebben gegeten en gedronken.
31. En zij zijn de volgende morgen vroeg opgestaan en de man heeft gezworen om als broers te zijn, en Isaak heeft hen laten gaan en zij zijn in vrede bij hem vertrokken.
32. En op diezelfde dag is het gebeurd dat Isaaks dienaren gekomen zijn en hem bericht hebben over de bron die zij opgroeven, en zij hebben tegen hem gezegd: 'Wij vonden water!'
33. En hij heeft die 'zevende volheid' vernoemd, daarom heet die stad tot op vandaag Berseba (zevende put van de eed). (S)

(P) Isaak zegent Jakob en Esau.

34. Als Esau veertig jaar geworden is, heeft hij Judith (geprezen/ vrouwelijk van Juda) tot vrouw genomen. Zij is de dochter van de Hethiet (onderdrukker) Beerli (mijn put) en Bosmath (balsem) , de dochter van de Hethiet Elon (sterke ram).
35. En zij zijn als een bittere pil voor de geest van Isaak en Rebekka geworden. (S)

Genesis 27.

1. En toen Isaak oud werd, is het gebeurd dat zijn ogen te zwak om te zien geworden zijn, en hij heeft zijn oudste zoon Esau geroepen en tegen hem gezegd: 'Mijn zoon!' En hij heeft naar hem gereageerd: 'Zie dat ik hier ben!'
2. En hij heeft vervolgd: 'Kijk nu, ik werd wel oud maar wist nog niet op welke dag ik sterf.'
3. Pak nu onmiddellijk je gereedschap, je pijl en boog, ga het veld in en ga op jacht naar eetbaar wild,
4. en maak dat lekker klaar, ik hield daar zo van, en breng mij dat om op te eten, dan zal mijn ziel je gezegend hebben voordat ik gestorven ben.'

5. Rebekka hoort dat Isaak met zijn zoon Esau praat, en Esau is het veld ingegaan om op het mee te brengen wild te jagen.
6. Toen sprak Rebekka met haar zoon Jakob, sprekend: 'Kijk, ik hoorde je vader met je broer Esau praten, sprekend:
7. 'Breng mij een stuk wild en maak een lekker gerecht klaar, zodat ik dat gegeten kan hebben en je voor de aanblik van JHVV gezegend zal hebben, voordat ik de dood in de ogen kijk.'
8. Luister nu goed naar mijn stem zoon, naar dat wat ik aan je opdraag:
9. 'Ga nu naar de kudde en breng mij twee goede jonge geitenbokjes (op het scherpst van de snede), en die zal ik heerlijk voor je vader klaargemaakt hebben, iets waar hij zo van hield.
10. Dan bracht jij het bij je vader en at hij het op, zodat hij je gezegend zal hebben voordat hij sterft.'
11. En Jakob heeft tegen zijn moeder Rebekka gezegd: 'Mijn broer Esau is een behaard man en ik ben een man met een gladde huid.
12. Stel dat mijn vader mij aangeraakt zal hebben en ik een bedrieger in zijn ogen werd, dan bracht ik een vloek in plaats van een zegen over mij.'
13. En zijn moeder heeft tegen hem gezegd: 'Je vloek komt over mij mijn zoon, luister alleen naar wat ik zeg en ga ze voor mij halen.'
14. En hij is vertrokken, heeft ze gehaald en bij zijn moeder gebracht, en zijn moeder heeft het lekker klaargemaakt, zoals zijn vader het graag had.
15. Daarna heeft Rebekka de kleren van haar oudste zoon Esau gepakt, die bij haar in huis zijn, en ze heeft ze bij haar jongste zoon Jakob aangetrokken.
16. En zij trok de huid van de geitenbokjes over zijn handen en over zijn gladde hals.
17. En zij heeft het lekkere eten en het brood dat zij klaargemaakt had aan haar zoon Jakob overhandigd.
18. En hij is bij zijn vader gekomen en heeft gezegd: 'Vader!' En die heeft gezegd: 'Zie dat ik hier ben, wie ben je zoon?'
19. En Jakob heeft tegen zijn vader gezegd: 'Ik ben uw eerstgeborene Esau, ik deed wat u tegen mij zei, sta alstublieft op, ga zitten en eet van mijn wildschotel, dan zal uw ziel mij gezegend hebben.'
20. En Isaak heeft tegen zijn zoon gezegd: 'Hoe kon je dit zo snel vinden mijn zoon?' En hij heeft gezegd: 'Omdat uw God JHVV het op mij af liet komen.'
21. En Isaak heeft tegen Jakob gezegd: 'Kom alsjeblieft wat dichterbij, zodat ik je aangeraakt zal hebben zoon, of je Esau zelf bent, of niet.'
22. Toen is Jakob naar zijn vader Isaak toe gekomen, die hem aangeraakt heeft en gezegd heeft: 'De stem is de stem van Jakob, maar de handen zijn die van Esau.'
23. Zo herkende hij hem niet omdat zijn handen harig waren, zoals die van zijn broer Esau, en hij heeft hem gezegend.
24. Hij heeft gezegd: 'Je bent dus mijn zoon Esau?' En hij heeft gezegd: 'Dat ben ik.'
25. En hij heeft vervolgd: 'Zet het dichterbij mij mijn zoon, zodat ik van de wildschotel gegeten kan hebben en zodat mijn ziel je gezegend kan hebben.' En hij heeft het dichtbij hem gezet en hij heeft gegeten en hij heeft ook wijn gebracht, waarvan hij gedronken heeft.
26. En zijn vader Isaak heeft tegen hem gezegd: 'Kom nu en kus me mijn zoon.'
27. En hij is gekomen en heeft hem gekust en hij heeft speciaal aan zijn kleding geroken. En hij heeft hem gezegend en gezegd: 'Kijk, de geur van mijn zoon is de geur van het veld dat JHVV zegende.
28. En God zal je de dauw uit de hemelen en de vette opbrengst van de aarde en een menigte aan graan en nieuwe wijn gegeven hebben.
29. Volken zullen je gediend hebben en gemeenschappen zullen zich voor je neergebogen hebben. Wees heerser over je broers en de zonen van je moeder zullen zich voor je neergebogen hebben. Vervloekt is wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent.'
30. En vervolgens, nadat Isaak klaar was met het zegenen van zijn Jakob, toen is het gebeurd dat Jakob nog maar net uit het zicht van zijn vader verdwenen was als zijn broer Esau van de jacht terugkomt.
31. Hij heeft een lekkere maaltijd klaargemaakt en die bij zijn vader gebracht en tegen zijn vader gezegd: 'Als u bent opgestaan vader en gegeten hebt van de wildschotel van uw zoon, dan kan uw ziel mij gezegend hebben.'
32. En zijn vader Isaak heeft tegen hem gezegd: 'Wie ben jij?' En hij heeft gezegd: 'Ik ben uw eerstgeboren zoon Esau.'
33. Hier is Isaak vreselijk van geschrokken, geweldig, en hij heeft gezegd: 'Wie is dan degene die de gevangen wildschotel bij mij gebracht heeft? Ik heb alles daarvan opgegeten voordat jij gekomen bent en heb hem ook gezegend, ja, gezegend zal hij geweest zijn.'
34. Als Esau de woorden van zijn vader hoort, heeft hij het met een rauwe bittere schreeuw uitgeroepen, keihard, en hij heeft gezegd: 'Zegen mij, mij ook vader!'
35. En hij heeft gezegd: 'Je broer kwam met bedrog en heeft je zegen weggenomen.'
36. Toen heeft hij gezegd: 'Terecht werd zijn naam Jakob (op de hiel zitten), hij heeft mij tweemaal op de hiel gezeten en nam mijn eerstgeboorterecht af, want kijk, nu nam hij mijn zegen ook nog af!' Ook heeft hij gezegd: 'Had u dan geen zegen meer voor mij over?'
37. Toen heeft Jakob geantwoord en tegen Esau gezegd: 'Kijk, ik stelde hem als heer over je aan, want al zijn broers gaf ik hem als dienaar, ik overlaadde hem met graan en nieuwe wijn, wat kan ik je nog aangeboden hebben mijn zoon?'
38. En Esau heeft tegen zijn vader gezegd: 'Al is er maar één zegen van u vader!' En Esau heeft een luide stem opgezet en gehuild.
39. En zijn vader Isaak heeft hem geantwoord en gezegd: 'Kijk, de vette opbrengst van de aarde zal je een basis opgeleverd hebben, net als de dauw uit de hemelen hierboven.
40. Van het zwaard zal je geleefd hebben en je eigen broer zul je gediend hebben, en omdat je rusteloos geweest zult zijn gebeurde het dat je zijn juk van je nek afrukte.'
41. En Esau zelf heeft deze Jakob gehaat, vanwege de zegen waarmee zijn vader hem gezegend

had, en Esau heeft in zijn hart gezegd: 'Als de dagen van rouw over mijn vader aangebroken zullen zijn, dan zal ik mijn broer Jakob gedood hebben.'

42. En juist deze woorden van haar oudste zoon Esau zijn Rebekka ter ore gekomen, en zij heeft haar jongste zoon Jakob laten roepen en zij heeft tegen hem gezegd: 'Kijk, je broer Esau smacht ernaar om jou te doden.'
43. Luister nu dus goed naar wat ik zeg mijn zoon en maak je klaar en vlucht naar Haran, naar mijn broer Laban.
44. Jij bleef daar net zo lang tot je verhitte broer wat bedaard is.
45. Totdat de woede van je broer verandert en hij vergat wat je hem persoonlijk aandeed, dan liet ik je roepen en daar weghalen, want waarom zou ik op een dag kinderloos geworden zijn van jullie allebei?'
46. En Rebekka heeft tegen Isaak gezegd: 'Ik haatte mijn leven om die dochters van Heth. Als Jakob een vrouw uit de dochters van Heth neemt, zoals die uit de dochters van dit land zijn, waar leef ik dan nog voor?'

Genesis 28

(P) Gods belofte voor een talrijk volk aan Jakob

1. En Isaak heeft Jakob bij zich geroepen en hem gezegend en hem een opdracht gegeven, sprekend: 'Je zal geen vrouw uit de dochters van Kanaän genomen hebben.'
2. Sta op en ga naar het hoogland van Aram, naar het huis van Bethuel (God beëindigt), de vader van je moeder, en haal daar een vrouw uit de dochters van de broer van je moeder Laban vandaan.
3. En de Almachtige God zal je gezegend hebben en vruchtbaar gemaakt hebben en je vermenigvuldigd hebben en je zal tot een verzameling van volken worden zijn.
4. En Hij zal je de persoonlijke zegen van Abraham overgedragen hebben, jou en je nageslacht bij je, tot het verkrijgen van je eigen land dat God als woonplaats aan Abraham gaf.'
5. Zo heeft Isaak zijn Jakob weggestuurd en is hij naar het hoogland van Aram gegaan, naar Laban, de zoon van de Syriër Bethuel, de broer van Rebekka, de moeder van Jakob en Esau.
6. En Esau heeft gezien dat Isaak Jakob zegende en hem naar de hoogvlakte van Aram stuurde om daar een vrouw voor zichzelf te halen, dat hij in zijn zegen hem een opdracht gegeven heeft, sprekend: 'Je moet geen vrouw uit de meisjes van Kanaän genomen hebben.'
7. En Jakob heeft naar zijn vader en moeder geluisterd en is naar de hoogvlakte van Aram vertrokken.
8. En omdat Esau ingezien heeft dat de dochters van Kanaän in de ogen van zijn vader Isaak slecht zijn,
9. daarom is Esau naar Ismaël gegaan en heeft een extra eigen vrouw bij zijn vrouwen gehaald, Machalat (zwakte), de dochter van Abrahams zoon Ismaël en de zus van Nebajoth (vruchtbaarheid). (S)

10. Jakob heeft Berseba dus verlaten en is naar Haran vertrokken.

11. Door een geweldsincident is hij op een bepaalde plaats beland en hij is daar gebleven omdat de zon al ondergegaan was. Hij heeft wat stenen van die plaats opgepakt, heeft ze onder zijn hoofd gelegd en is daarna gaan liggen slapen.
12. Toen heeft hij gedroomd en kijk, er staat een ladder op de aarde klaar waarvan de bovenkant tot in de hemelen reikt en kijk, de engelen van God klimmen erlangs naar boven en beneden.
13. Kijk! JHVH staat bovenaan en heeft gezegd: 'Ik ben JHVH, de God van uw opa Abraham en de God van Isaak, het land waarop u ligt zal ik u en uw nageslacht gegeven hebben.'
14. Dan werd dit nageslacht als het aardse stof en verspreidde u zich naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en via uw nageslacht werden alle families van de aarde gezegend.
15. En kijk, dan ben ik met u en beschermde ik u overal waar u heengegaan zult zijn, en dan bracht ik u terug in dit land, want ik zal u niet verlaten hebben totdat ik deed wat ik u beloofde.'
16. Toen is Jakob uit zijn slaap wakker geworden en heeft gezegd: 'JHVH is hier zeker aanwezig, zonder dat ik ervan wist.'
17. Hij is bang geworden en heeft gezegd: 'Hoe ontzagwekkend is deze plaats, dit is niets anders dan het huis van God! Dit is de poort naar de hemelen!'
18. En Jakob is vroeg in de morgen opgestaan, heeft de stenen die onder zijn hoofd lagen opgepakt en heeft er een pilaar waar hij olie overheen gegoten heeft van gemaakt.
19. Hij heeft die plaats Bethel (huis van God) vernoemd, terwijl de naam van die stad eerst Luz (amandelboom) was.
20. Toen heeft Jakob de volgende eed uitgesproken: 'Als God met mij geweest zal zijn en mij op de weg waarover ik wandel bewaarde, als Hij mij brood om te eten gaf en kleding om te dragen,
21. als ik ook in vrede naar mijn vaderhuis terugkeerde, als JHVH mij dus tot een God was,
22. dan is deze steen die ik als een gedenkteken rechtop zette voor het huis van God (Bethel) opgericht. En van alles wat U mij gegeven zult hebben, daarvan zal ik U vast en zeker de tienden gegeven hebben!'

Genesis 29.

(H) Jakob bij Laban.

1. En Jakob heeft er de pas in gezet en is naar het land van 'de zonen van het oosten' gegaan.
2. Als hij daar om zich heen heeft gekeken, merkt hij een bron in het veld op en ziet dat er drie kudden schapen bij liggen, want zij hebben de kudden vanuit die bron te drinken gegeven, en er ligt een grote steen op de opening van de put.
3. Alle kudden verzamelden zich daar dus en zij rolden deze steen van de put om de eigen schapen te drinken te geven en daarna legden ze deze steen weer terug op de opening van de bron op zijn plaats.

4. En Jakob heeft tegen hen gezegd: 'Mijn broers, waar komt u vandaan?' En zij hebben gezegd: 'Wij komen uit Haran.'
  5. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Weet u wie Laban, de zoon van Nahor is?' En zij hebben gezegd: 'Dat weten wij.'
  6. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Gaat het goed met hem?' En zij hebben gezegd: 'Het gaat goed en kijk, daar komt zijn dochter Rachel (reizend ooilam) met de schapen.'
  7. En hij heeft gezegd: 'Kijk, de zon staat nog hoog, het is nog geen tijd om het vee bij elkaar te drijven, geef de schapen te drinken en ga verder met weiden.'
  8. En zij hebben gezegd: 'Dat kunnen wij niet, pas als alle kudde bij elkaar zijn gekomen.' Want dan pas rolden zij deze steen van de opening van de bron en gaven zij de schapen te drinken.
  9. Terwijl hij nog met hen spreekt, kwam Rachel dus met de schapen van haar vader aan, want zij is een herderin.
  10. En als Jakob deze Rachel gezien heeft, de dochter van Laban en broer van zijn moeder, met de eigen schapen van Laban, de broer van zijn moeder, is het gebeurd dat Jakob ook dichterbij gekomen is en de steen van de opening van de put geschoven heeft en de schapen van Laban, de broer van zijn moeder, te drinken gegeven heeft.
  11. En Jakob heeft Rachel gekust en zelf een stem opgezet en gehuild.
  12. Jakob heeft Rachel ook bekend gemaakt dat hij een bloedverwant van haar vader en een zoon van Rebekka is. Toen is zij weggerend en heeft het aan haar vader verteld.
  13. En precies als Laban dit bericht van Jakob, de zoon van zijn zus hoort, is het gebeurd dat hij hem tegemoet rent en omhelsd en gekust heeft en naar zijn huis gebracht heeft. En hij heeft Laban precies alles wat er gebeurd is verteld.
  14. En Laban heeft tegen hem gezegd: 'Je bent toch mijn vlees en bloed!' En hij is een volle maand bij hem gebleven.
  15. Daarna heeft Laban tegen Jakob gezegd: 'Omdat je mijn bloedverwant bent werkte je gratis voor mij, vertel mij, wat wil je verdienen?'
  16. Laban heeft dan twee dochters, de oudste heet Lea (uitgeput) en de jongste heet Rachel (reizend ooilam).
  17. De ogen van Lea waren teder, maar Rachel was mooi van gestalte met een knap uiterlijk.
  18. En Jakob heeft juist Rachel liefgehad en hij heeft gezegd: 'Zeven jaar zal ik u om uw jongste dochter Rachel gediend hebben.'
  19. En Laban heeft gezegd: 'Ik geef haar liever aan jou dan dat ik haar aan een andere man geef, woon bij mij.'
  20. En zo heeft Jakob zeven jaar voor Rachel gewerkt, en voor hem heeft het als een paar dagen geduurd, zoveel houdt hij van haar.
  21. En Jakob heeft tegen Laban gezegd: 'Geef mijn eigen vrouw, want de dagen zijn voorbij, dan zal ik gemeenschap met haar gehad hebben.'
  22. Dus heeft Laban alle mensen uit die plaats ontvangen en een feestmaaltijd klaargemaakt.
  23. En 's avonds is het gebeurd dat hij zijn eigen dochter Lea genomen heeft en haar bij hem gebracht heeft en hij heeft gemeenschap met haar gehad.
  24. En Laban heeft aan Lea zijn eigen slavin Zilpa (druppelen) tot dienares gegeven.
  25. En het is morgen geworden als hij ziet dat het Lea is. Daarom heeft hij tegen Laban gezegd: 'Wat deed u mij aan, diende ik u niet voor Rachel? Waarom bedroog u mij?'
  26. En Laban heeft gezegd: 'Bij ons is het niet gebruikelijk dat men de jongste voorafgaand aan de eerstgeborene weggeeft.'
  27. Volbreng de zeven jaar voor haar, dan zullen wij de ander ook aan jou gegeven hebben, als je nog zo lang extra in dienst van mij gewerkt hebt, zeven jaar hierna.'
  28. Dus heeft Jakob dat gedaan, en hij heeft de zeven jaar voor haar volbracht, toen heeft hij hem zijn eigen dochter Rachel tot zijn vrouw gegeven.
  29. En Laban heeft zijn dochter Rachel zijn eigen slavin Bilha (beven) tot dienares gegeven.
  30. En hij heeft ook gemeenschap met Rachel gehad en heeft Rachel liever dan Lea gehad en hij heeft opnieuw zeven jaar bij hem gediend.
- (H) [De zonen van Jakob.](#)
31. En JHVH heeft gezien dat Lea gehaat wordt, en Hij heeft juist haar baarmoeder opengezet terwijl Rachel onvruchtbaar is.
  32. Lea is dus bevrucht en heeft een zoon gebaar, en zij heeft hem Ruben (kijk een zoon) genoemd. Want zij zei: 'Want JHVH zag mijn ellende, nu zal mijn man mij zeker liefgehad hebben!'
  33. En zij is weer zwanger geworden en heeft een zoon gebaar en gezegd: 'Want JHVH hoorde dat ik gehaat word en heeft mij ook deze ene gegeven en zij heeft hem Simeon (gehoord) genoemd.'
  34. En zij is opnieuw zwanger geworden en heeft een zoon gebaar en gezegd: 'Want nu zal mijn man zich bij mij aangesloten hebben, want ik baarde hem drie zonen, daarom werd hij Levi (verbonden) vernoemd.'
  35. En weer is zij bevrucht en heeft een zoon gebaar en gezegd: 'Ditmaal zal ik JHVH in het bijzonder loven, daarom gaf zij de naam Juda (opgeheven handen), en zij is gestopt met baren.'

Genesis 30.

1. En Rachel heeft ingezien dat zij niet voor Jakob baarde, en Rachel is jaloez op haar zus geworden en zij heeft tegen Jakob gezegd: 'Geef mij zonen, want als er geen enkele komt, dan ga ik dood.'
2. En Jakob is boos op Rachel geworden en heeft gezegd: 'Ik ben onderworpen aan God Die de vrucht uit je buik weerhield.'
3. En zij heeft gezegd: 'Kijk naar mijn slavin Bilha (verlegen), heb gemeenschap met haar, zodat zij op mijn knieën gebaar zal hebben en ik toch via haar een familie gesticht zal hebben.'
4. Toen heeft zij hem haar slavin Bilha tot vrouw gegeven en Jakob heeft gemeenschap met haar gehad.

5. En Bilha is zwanger geworden en heeft Jakob een zoon gebaard.
6. En Rachel heeft gezegd: 'God veroordeelde en verhoorde ook mijn stem en heeft mij een zoon gegeven, daarom vernoemde zij hem Dan (oordeel).
7. En Bilha, de slavine van Rachel, is weer zwanger geworden en heeft Jakob een tweede zoon gebaard.
8. En Rachel heeft gezegd: 'Al worstelend met God, worstelde ik met mijn zus, toch lukte mij dat,' en zij heeft hem Naftali (worsteling) vernoemd.
9. En Lea heeft opgemerkt dat zij stopte met baren en ook zij heeft haar slavine Zilpa (druppelen) aan Jakob tot vrouw gegeven.
10. Ook Zilpa, de slavine van Lea, heeft Jakob een zoon gebaard.
11. En Lea heeft gezegd: 'Er kwam overwinning,' en zij heeft hem Gad (overwinning) genoemd.
12. En Zilpa, de slavine van Lea heeft Jakob een tweede zoon gebaard.
13. En Lea heeft gezegd: 'Tot mijn geluk, want de dochters hier prezen mijn vaste koers, en zij heeft hem Asher (eerlijk en gelukkig recht door zee) vernoemd.
14. En Ruben is in de dagen van de tarweoogst gaan wandelen en heeft liefdesappels (Mandrake) in het veld gevonden, en hij heeft die naar zijn moeder Lea gebracht. En Rachel heeft tegen Lea gezegd: 'Geef alsjeblieft wat van de liefdesappels van je zoon.'
15. En zij heeft tegen haar gezegd: 'Het is niet niks dat je onze man voor jezelf neemt, wil je nu ook de liefdesappels van mijn zoon nog afpakken?' En Rachel heeft gezegd: 'Daarom zal hij vannacht bij je gelegen hebben, voor de liefdesappels van je zoon.'
16. En als Jakob die avond van het veld gekomen is, gaat Lea naar hem toe en ze heeft tegen hem gezegd: 'Je zult gemeenschap met mij gehad hebben, want ik huurde jouzelf voor het loon van de liefdesappels van mijn zoon!' Dus heeft hij die nacht bij haar gelegen.
17. En God heeft naar Lea geluisterd, en zij is zwanger geworden en heeft Jakob een vijfde zoon gebaard.
18. En Lea heeft gezegd: 'God gaf mij loon, nadat ik mijn slavine aan mijn man gaf, en zij heeft hem Issakar (brenger van loon) genoemd.
19. En Lea is weer zwanger geworden en heeft Jakob een zesde zoon gebaard.
20. En Lea heeft gezegd: 'God heeft mij mijn eigen cadeau gegeven, vanaf nu zal mijn man bij mij gewoond hebben, want ik baarde hem zes zonen en zij heeft hem Zebulon (hecht samenwonen) genoemd.
21. En zij baarde later nog een dochter en haar eigenaam is Dina (oordeel) geworden.
22. En God heeft aan Rachel persoonlijk gedacht en God heeft naar haar geluisterd en haar baarmoeder geopend.
23. En zij is zwanger geworden en heeft een zoon gebaard, en zij heeft gezegd: 'God nam mijn schande weg!'
24. En zij heeft hem de eigenaam Jozef (Jah zal het opnieuw gedaan hebben) gegeven, daarmee zeggend: 'JHVH zal mij nog een andere zoon gegeven hebben.'
25. En toen Rachel haar Jozef baarde, is het gebeurd dat Jakob tegen Laban gezegd heeft: 'Laat mij vertrekken, dan zal ik naar mijn woonplaats en land vertrokken zijn.'
26. Geef mijn vrouwen en mijn kinderen om wie ik u diende, dan zal ik vertrokken zijn, want u weet hoe hard ik voor u werkte.'
27. En Laban heeft tegen hem gezegd: 'Alsjeblieft, hoe zie jij het, was ik genadig of legde ik je aan de ketting? Of heeft JHVH mij om jou gezegend dan?'
28. En hij heeft vervolgd: 'Stel de hoogte van je loon vast, dan zal dat je huurprijs geworden zijn.'
29. En hij heeft naar hem gereageerd: 'U wist zelf hoe ik u diende, en maar al te goed wat er door mij met uw kudde gebeurde.'
30. Want er is maar weinig geweest dat ik voor mijzelf nam, en het is tot een menigte ontploft en JHVH heeft u in mijn voetsporen gezegend, kijk dus, wanneer zal ik dan voor mijn eigen huishouden gewerkt hebben?'
31. En hij heeft gezegd: 'Wat kan ik je gegeven hebben?' En Jakob heeft gezegd: 'U hoeft mij helemaal niets gegeven te hebben, tenzij u iets van mij gedaan wilt hebben, dan zal ik uw kudden wel weer geweid en gehoed hebben.'
32. Vandaag zal ik uw hele kudde langsgestaan zijn en daar alle gevlekte en bonte lammetjes uit weghalen en ook alle zwarte schapen van de lammetjes, met de bonte en gestippelde geiten, dan werd dat mijn loon.'
33. En in de komende tijd bewees dát dat ik gelijk heb. Als u gekomen bent om mijn loon voor uzelf op te halen, dan kunt u alles wat onder de geiten niet gestippeld of bont is, of wat zwart onder de lammetjes is, van mij wegnemen.'
34. En Laban heeft gezegd: 'Goed, ik stem in met wat je zegt.'
35. En die dag heeft hij alle gestreepte en gevlekte bokken afgezonderd en alle bonte en gestippelde geiten, alles met wit (Laban) erin, en alles wat zwart onder de lammetjes is, en hij heeft ze aan zijn zonen overhandigd.
36. En hij heeft een afstand van drie dagreizen tussen hen en tussen Jakob ingesteld, en Jakob weidt de eigen overgebleven kudde van Laban.
37. En Jakob heeft voor zichzelf loten van vers populierenhout genomen en van de hazelaar en van de kastanje en heeft daarvan witte stroken geschild, zodat het wit wat in de takken zit bloot komt te liggen.
38. En hij heeft de speciale loten die geschild waren in de drinktroggen met water gelegd, daar waar de kudden heengegaan zijn om te drinken, recht tegenover hen, en als zij komen drinken zijn zij bronstig geworden.
39. De kudden zijn dus bronstig geworden door de loten en de kudden wierpen gestreepte, gestippelde en bonte dieren.
40. En Jakob zonderde die lammeren af en hij heeft de aandacht van de kudden op de gestreepte en alle zwarte in de kudden van Laban gericht terwijl hij zijn eigen kudde apart gehouden heeft en die niet bij de kuddes van Laban zette.
41. En steeds als de kudden in liefde verbonden paren, is het gebeurd dat Jakob de speciale

- loten voor de kudden voor de drinkbakken legde, om met behulp van de loten zwanger te worden.
42. Maar als de kudde zich zwak toont heeft hij ze niet neergelegd, zo blijven de zwakken bij Laban en de in liefde verbonden waren van Jakob.
43. Zo heeft deze man zijn grenzen sterk verlegd en vele kudden gevormd, samen met slavinnen en slaven en kamelen en ezels.

Genesis 31.

[\(HP\) JHVH geeft Jakob opdracht om naar zijn land terug te keren.](#)

1. En hij heeft de zonen van Laban met deze woorden horen zeggen: 'Deze Jakob nam al het bezit van onze vader af, en met alles wat van onze vader is maakte hij zichzelf rijk.'
2. Jakob heeft de blik van Laban ook bekeken, en kijk, die ziet er anders uit dan daarvoor.
3. En JHVH heeft tegen Jakob gezegd: 'Ga terug naar het land van uw vader en naar uw familie, want ik zal met u geweest zijn.'
4. Toen heeft Jakob Rachel en Lea laten roepen om naar zijn kudde in het veld te komen.
5. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Zie hoe uw vader naar mij kijkt, dat is niet zoals gisteren of eergisteren, terwijl de God van mijn vader met mij geweest is.'
6. Jullie wisten dat ik jullie vader met al mijn capaciteiten diende,
7. maar jullie vader bedroog mij en veranderde mijn loon wel tien keer, maar God stond hem niet toe om mij kwaad te doen.
8. Toen hij gezegd heeft: 'De gevlekte zullen uw loon geweest zijn,' toen waren de kudden drachtig van gevlekten. En toen hij gezegd heeft: 'De gestreepte zullen uw loon geweest zijn,' toen waren de kudden drachtig van gestreepten.
9. Zo heeft God de kudden van uw vader afgenomen en aan mij gegeven.
10. Ten tijde dat de kudden bronstig zijn, is het gebeurd dat ik mijn ogen opgeslagen heb en een droomvisioen gezien heb, en kijk, de rammen die de schapen bespringen zijn gestreept, gespikkeld en gevlekt.
11. In die droom heeft de Engel van God tegen mij gezegd: 'Jakob!' Ook heeft Hij gezegd: 'Zie dat ik er ben!'
12. En Hij heeft vervolgd: 'Richt toch uw blik omhoog en zie dat de rammen die de kudde bespringen gestreept, gestippeld en gevlekt zijn, want ik zag alles wat Laban u aandoet.'
13. Ik ben de God van Bethel, daar waar u het gedenkteken zalfde en waar u mij een belofte zwoer. Sta nu op, ga dit land uit en keer terug naar het land van uw familie.'
14. Toen heeft Rachel gereageerd en zij heeft samen met Lea tegen hem gezegd: 'Is er nog wel een aandeel en erfenis voor ons in ons vaderhuis?'
15. Werden wij door hem niet als vreemdelingen behandeld? Want hij verkocht ons en heeft al ons eigen geld geheel aan eten uitgegeven.
16. Want alle rijkdommen die God van onze vader afnam, die zijn van ons en onze zonen. Nu dan, alles wat God tegen u zei, doe dat.'
17. Toen is Jakob opgestaan en heeft zijn eigen zonen en eigen vrouwen op de kamelen getild.
18. En hij heeft al zijn kudden en alle zaken die hij verzameld had weggeleid. Met de kudden die zijn eigendom zijn en die hij op de hoogvlakte van Aram verwierf gaat hij dan naar zijn vader Isaak in het land Kanaän toe.
19. En Laban ging zijn schapen scheren, terwijl Rachel de eigen Teraphim (genezende afgoden) van haar vader gestolen heeft.
20. Zo heeft Jakob het hart van de Syriër Laban persoonlijk gebroken, omdat hij niet gezegd had dat hij zo snel weg zou gaan.
21. Dus is hij snel met alles wat van hem is vertrokken en ferm met de focus op Gilead (de verbondsstapel) de (grens)rivier overgestoken.
22. En na drie dagen is aan Laban gemeld dat Jakob gevlucht was.
23. Toen heeft hij zijn broers meegenomen en hem met een achterstand van zeven dagreizen nagejaagd, en op het gebergte van Gilead heeft hij hem ingehaald.
24. Maar God is 's nachts in een droom bij de Syriër Laban gekomen en heeft tegen hem gezegd: 'Beheers uzelf wanneer u met Jakob gesproken zult hebben, zowel ten goede als ten kwade.'
25. Dus heeft Laban deze Jakob ingehaald, terwijl Jakob zijn eigen tent op die berg opzette. Ook Laban zette met zijn broers zijn tent op, op die berg in Gilead.
26. En Laban heeft tegen Jakob gezegd: 'Wat deed je nou, je hebt mijn hart gebroken en mijn dochters ontvoerd en met het zwaard gevangengenomen!'
27. Waarom ben je stiekem gevlucht en heb je mij bestolen en vertelde mij helemaal niets? Ik zou je met vreugde en gezangen en trommel en harp uitgeleide gedaan hebben.
28. Je stond mij ook niet toe om mijn zonen en dochters te kussen, je handelde dwaas door dit te doen.
29. Ik heb het in de hand om jullie kwaad aan te doen, maar de God van je vader sprak gisternacht met mij, sprekend: 'Beheers uzelf als u met Jakob spreekt, zowel ten goede als ten kwade.'
30. En nu je immers toch vertrok, omdat je zo naar het huis van je vader verlangde, waarom stal je mijn eigen goden dan?'
31. En Jakob heeft geantwoord en tegen Laban gezegd: 'Omdat ik bang was, daarom zei ik: 'Anders zal hij zijn eigen dochters nog van mij weggeroofd hebben.'
32. Bij wie u uw eigen goden gevonden zult hebben, die zal niet in leven gebleven zijn, kijk zelf, in aanwezigheid van onze broers, wat ik bij mij heb en neem dat mee.' Want Jakob wist niet dat Rachel deze gestolen had.
33. Toen is Laban de tent van Jakob binnengegaan en de tent van Lea en de tent van de beide slavinnen, en hij vond niets. En nadat hij de tent van Lea uitgekomen is, is hij de tent van Rachel binnengegaan.
34. Maar Rachel nam deze genezende afgoden mee en heeft ze in de zadeltas van de kamelen gedaan en is erop gaan zitten. En Laban heeft zelf de hele tent doorzocht maar vond ze niet.
35. En zij heeft tegen haar vader gezegd: 'Het is mijn oogmerk niet om mijn heer kwaad gemaakt te hebben omdat ik niet voor uw ogen op kan

- staan, dat komt omdat ik ongesteld ben.’ En hij heeft rondgekeken en zijn eigen genezende afgoden niet gevonden.
36. Toen is Jakob boos geworden en heeft ruzie met Laban gemaakt, en heeft Jakob gereageerd en tegen Laban gezegd: ‘Wat deed ik fout en wat is mijn zonde dat u zo heftig tekeergaat tegen mij?’
  37. Want u doorzocht al mijn spullen, en wat trof u aan van uw eigen spullen? Leg het hier maar neer voor de ogen van mijn broers en uw broers en zij zullen een oordeel over ons geveld hebben.
  38. Al twintig jaar ben ik bij u, uw schapen en geiten waren nooit onvruchtbaar, en de rammen uit uw kudden at ik niet op.
  39. Geen verscheurde bracht ik bij u terug, ik verving die eigenhandig, wat overdag of ’s nachts gestolen is zocht ik zelf op.
  40. Overdag werd ik door de hitte verteerd en ’s nachts door de vorst, en ik heb niet kunnen slapen.
  41. Dus twintig jaar ben ik bij u in huis, veertien jaar diende ik u voor uw beide dochters en zes jaar voor uw kudde en u hebt mijn eigen loon wel tien keer veranderd.
  42. Als de God van mijn voorvader, de God van Abraham en het diepe ontzag van Isaak er niet was geweest, dan had u mij nu zeker met lege handen doen vertrekken. God zag mijn ellende en het werk van mijn handen en heeft u gisteren berispt.’
  43. Daarop heeft Laban geantwoord en tegen Jakob gezegd: ‘Deze dochters zijn mijn dochters en deze zonen zijn mijn zonen en deze kudden zijn mijn kudden, en alles wat je ziet is van mij, wat zou ik mijn dochters vandaag dan aangedaan hebben, of hun zonen die zij baarden?’
  44. Dus kom nu en laten wij een verbond gesloten hebben, ik met jou als een getuigenverklaring tussen jou en mij.’
  45. Toen heeft Jakob een steen gepakt en die als een monument opgericht.
  46. En Jakob heeft tegen de broers gezegd: ‘Verzamel stenen!’ En ze hebben stenen gehaald en er een stapel van gemaakt (ieder heeft zijn steentje bijgedragen) en daar bij die stapel hebben zij gegeten en gedronken.
  47. En Laban heeft het: ‘Jegar-sahaduta,’ (verzamelde stapel) vernoemd, maar Jakob noemde het: ‘Gilead,’ (verbondsstapel).
  48. En Laban heeft gezegd: ‘Vandaag is deze stapel een contractueel getuigenis tussen jou en mij.’ Daarom werd het Gilead vernoemd.
  49. En Mizpa (uitkijktoren), want hij zei: ‘JHVH zal toezicht over u en mij gehouden hebben, als de een zich voor de ander heeft verstopt.
  50. En zodat je mijn eigen dochters niet mishandeld zou hebben en naast hen geen andere vrouwen nemen zou, naast mijn dochters, niemand komt tussen ons in, God is daarvan getuige tussen mij en tussen jou!’
  51. Laban heeft ook tegen Jakob gezegd: ‘Kijk naar deze stapel en kijk naar dit monument dat ik neerzette tussen mij en tussen jou.
  52. Deze stapel is een getuigenis en dit monument getuigt ervan dat ik deze steenhoop niet voorbijgegaan zal zijn en dat jij niet voorbij deze steenhoop en dit monument naar mij toe

gekomen zult zijn, niet om met kwade bedoelingen gekomen te zijn.

53. De God van Abraham en de God van Nahor en de God van hun voorvaders zal onze rechter geweest zijn.’ En Jakob heeft dat uit diep ontzag voor zijn vader Isaak gezworen.
54. Jakob heeft ook een slachtoffer op dat gebergte gebracht en hij heeft zijn broers uitgenodigd om brood te eten. En zij hebben brood gegeten en op die berg overnacht.
55. En Laban is ’s morgens vroeg opgestaan en heeft zijn zonen en dochters gekust en hen gezegend. Zo is Laban vertrokken en naar zijn woonplaats teruggekeerd.

Genesis 32.

(H) Terugkeer van Jakob naar Kanaän.

1. En Jakob vervolgte zijn weg en heeft engelen van God ontmoet.
  2. Toen hij hen zag heeft Jakob gezegd: ‘Dit is het legerkamp van God!’ En Hij heeft het de naam Machanaïm (dubbel kamp) gegeven. (P)
  3. En nog voordat hij te zien is heeft Jakob boden naar zijn broer Esau vooruitgestuurd, naar het land Seïr (ruig), het gebied van Edom (rode aarde).
  4. En hij heeft hen een opdracht meegegeven en zegt: ‘Dit moet u tegen mijn heer Esau gezegd hebben: ‘Uw dienaar Jakob zei dit: ‘Ik woonde als vreemdeling bij Laban en heb er tot nu toe gewoond.
  5. En ik heb stieren en ezels en schapen en slaven en slavinnen naar u toegestuurd om mijn heer te erkennen, zodat ik genade in uw ogen aantref.’’’
  6. En de boden zijn bij Jakob teruggekeerd, sprekend: ‘Wij kwamen aan bij uw broer, bij Esau, en ook hij trekt u met vierhonderd man tegemoet.’
  7. Toen is Jakob heel bang geworden en heeft hij het benauwd gekregen en heeft hij zijn eigen volk dat bij hem is verdeeld, met zijn eigen schapen en zijn eigen koeien en de kamelen, in twee kampen.
  8. En hij heeft gezegd: ‘Als Esau het eerste kamp bereikt heeft en versloeg, dan ontkwam het kamp dat overblijft.’
- (P) Gebed van Jakob, verwijzing naar Gods belofte aan hem van een talrijk nageslacht.
9. Ook heeft Jakob gezegd: ‘O God van mijn opa Abraham en van mijn vader Isaak, JHVH Die tegen mij zegt: ‘Keer terug naar uw land en naar uw familie en ik zal u goed gedaan hebben.’
  10. Ik was al deze goedheid niet waard en de trouw die U aan mij, Uw dienaar, bewees. Want met mijn staf stak ik deze Jordaan over en nu raakte ik in twee kampen verdeeld.
  11. Bevrijd mij, bid ik, uit handen van mijn broer Esau, want ik ben bang voor hem dat hij gekomen zal zijn en mij versloeg, zowel de moeder als de zonen.
  12. En U zei: ‘Ik zal u zeker goed gedaan hebben en ik vormde uw nageslacht zo talrijk als het ontelbare zeezand.’

13. En diezelfde nacht heeft hij daar overnacht en wat hij maar te pakken kon krijgen heeft hij als een geschenk voor zijn broer Esau gepakt.
14. Tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd oaien en twintig rammen.
15. Dertig zogende kamelen met jong, veertig koeien en tien stieren, twintig ezinnen en tien jonge ezels.
16. En hij heeft die aan zijn dienaren overhandigd, elke kudde afzonderlijk, en hij heeft tegen zijn dienaren gezegd: 'Gaan jullie voordat ik te zien ben vooruit en zorg dat er afstand gebleven is tussen de ene en de andere kudde.'
17. En hij heeft zijn voorhoede een opdracht gegeven, sprekend: 'Als u mijn broer Esau ontmoet heeft, dan vroeg u dit: 'Wie bent u en waar gaat u naartoe, wie stelt u zich voor ogen?''
18. Daarna zei u: 'Dit is een geschenk van uw dienaar Jakob dat hij naar zijn heer Esau toestuurt, en kijk, hijzelf komt ons achterna.'
19. En de tweede groep heeft hij dat ook opgedragen, net als de derde, en iedereen die achter de kuddes aanloopt, sprekend: 'Deze zelfde woorden zullen tegen Esau gesproken worden als u hem tegenkomt.'
20. Dan zei u ook: 'Kijk, uw dienaar Jakob komt ons achterna.' Want hij zei: 'Met dit geschenk zal ik zijn gezicht vergevingsgezind stemmen, zoals ikzelf gestemd ben, en daarna zal ik hemzelf gezien hebben, misschien zal hij mij vergeven hebben.'
21. Zo zijn de geschenken vooruitgegaan, met hem uit het zicht, want hij overnachtte die nacht in het kamp.

[\(H\) Ontmoeting van Jakob met de Engel van God aan de Jabbok, Jakob wordt Israël genoemd](#)

22. En diezelfde nacht is hij opgestaan en heeft zijn eigen twee vrouwen, zijn eigen twee dienaressen en zijn eigen elf jongens bij de doorwaadbare plaats over de Jabbok (uitgeblust) gebracht.
23. En hij heeft ze vastgepakt en hen over deze beek doen oversteken, alles wat van hemzelf was heeft hij over doen steken.
24. En Jakob is alleen achtergebleven, en een man heeft met hem geworsteld, totdat de ochtend begint te gloren.
25. Als Hij gemerkt heeft dat hij hem niet tegen kon houden, heeft Hij hem zo tegen de heup geslagen dat deze uit de kom is geraakt, terwijl Jakob met Hem worstelt.
26. En Hij heeft gezegd: 'Laat mij gaan want de ochtend gloorde.' En hij heeft geantwoord: 'Ik zal U niet laten gaan behalve als U mij zegende.'
27. Toen heeft Hij tegen hem gezegd: 'Hoe heet u?' En hij heeft geantwoord: 'Jakob (op de hiel zitter).'
28. En Hij is doorgestaan: 'Uw naam zal niet langer Jakob zijn, maar anders, Israël (geschiedt voor God), omdat u met God en mensen gestreden hebt en gewonnen hebt.'
29. Daarop heeft Jakob weer gevraagd: 'Zeg alstublieft hoe U heet,' en Hij antwoordde: 'Waarom zou u naar mijn naam gevraagd hebben?' En Hij heeft hem daar gezegend.
30. En Jakob heeft die plaats Penuel (het aankijken van God) vernoemd: 'Omdat ik God van

aangezicht tot aangezicht gezien heb en U heeft mijn ziel bevrijd.'

31. En de zon was over hem opgegaan toen hij de plaats Penuel (God aankijken) is overgestoken, terwijl hij mank aan zijn heup gaat.
32. Dit is de reden dat de kinderen van Israël tot op vandaag de spier die de heup verbindt niet eten, omdat Hij tegen de zenuw van het dijbeen van Jakob ter hoogte van zijn heup sloeg.

Genesis 33.

1. En Jakob heeft zijn ogen opgeslagen, gekeken en ziet Esau met vierhonderd man bij zich aankomen, en hij heeft zijn kinderen onder Lea en Rachel en de twee slavinnen verdeeld.
2. En hij heeft zijn dienaressen met hun kinderen vooraan gezet en Lea met haar kinderen verder naar achter, en zijn Rachel met haar Jozef achteraan.
3. En hij ging naar voren, hen voorbij en heeft zichzelf zeven keer naar de grond toe neergebogen, totdat hij bij zijn broer aankomt.
4. En Esau is hem tegemoet gerend en heeft hem omhelsd en is hem om de nek gevallen en heeft hem gekust, en zij hebben gehuild.
5. Daarna heeft hij zijn ogen opengedaan en zijn (Jakobs) vrouwen en kinderen gezien en gezegd: 'Wie zijn dat bij jou?' En hij heeft gezegd: 'De kinderen die God genadig aan uw dienaar gaf.'
6. Toen zijn de dienaressen met hun kinderen naar voren gekomen en hebben zij zich neergebogen.
7. Ook Lea is er met haar kinderen bij gekomen en heeft zich neergebogen, en daarna kwam Jozef met Rachel, ook zij hebben zich neergebogen.
8. En hij heeft gezegd: 'Wat is dat hele kamp van jou dat ik net ontmoette?' En hij heeft gezegd: 'Om aanvaarding in uw ogen te ontmoeten mijnheer.'
9. En Esau heeft gezegd: 'Ik heb al veel mijn broer, wat jij hebt zal van jou geweest zijn.'
10. En Jakob heeft gezegd: 'Alstublieft niet, als ik nu aanvaarding in uw ogen trof, dan nam u dit geschenk uit mijn handen aan, want juist omdat ik uw gezicht bekeek is het alsof ik Gods gezicht zie, want u heeft mij aanvaard!
11. Neem toch mijn geschenk dat u tegenkwam aan, want God was mij genadig, ook wat betreft heel mijn bestaan, dat is alles.' En hij heeft er bij hem op aangedrongen zodat hij het aangenomen heeft.
12. En hij heeft gezegd: 'Laten we vertrekken en doorgaan, dan zal ik voor je uit gegaan zijn.'
13. En hij heeft het woord tot hem gericht: 'Mijnheer, weet dat deze kinderen verzwakt zijn en dat ik zogende schapen en koeien bij mij heb, al joeg u die maar één dag voort, dan stierven alle schapen.'
14. Laat mijn heer alstublieft voor de ogen van uw dienaar verdergegaan zijn, dan zal ik op mijn gemak van drinkplaats naar drinkplaats gegaan zijn, met het werkritme dat mij voor ogen staat en het ritme van de kinderen, totdat ik bij mijn heer in Seir aangekomen ben.'
15. En Esau heeft gezegd: 'Ik zal van het volk dat bij mij is wat bij je voegen.' En hij heeft gezegd:

- ‘Waarom is dat, ik heb toch aanvaarding in de ogen van mijn heer gevonden?’
16. En dus is Esau op die dag omgekeerd, op weg naar Seir toe.
  17. Maar Jakob reisde naar Sukkoth (schuilplaatsen), en heeft een huis voor zichzelf gebouwd en maakte schuilplaatsen voor het vee, daarom gaf hij die plaats de naam Sukkoth. (S)
  18. En Jakob is vredig (Salem) aangekomen, bij de stad Sichem (schouderblad), wat in het land Kanaän is, als hij vanuit de hoogvlakte van Aram aankomt en hij heeft zijn tenten met zicht op de stad opgezet.
  19. En hij heeft het stuk land waarop hij zijn tent neerzette gekocht, uit handen van de zonen van Hamor (ezel), de stamvader van Sichem, voor honderd afgewogen geldstukken.
  20. Hij heeft daar ook een altaar neergezet en het ‘El-elohe-Israël’ (God is de God van Israël) genoemd. (S)

Genesis 34.

1. En Dina, de dochter die Lea aan Jakob geboort had, is naar buiten gegaan om de dochters van het land te bekijken.
2. En Sichem, de zoon van de Hiviet (uitlegger) en hoofdman Hamor heeft haar gezien, haar meegenomen, gemeenschap met haar gehad en haar mishandelend vernederd.
3. En hij is met hart en ziel aan Jakobs dochter Dina verknocht geraakt en heeft haar als zijn eigen meisje vastgegrepen en al smekend tot het hart van het meisje gesproken.
4. Sichem heeft ook met zijn vader Hamor gesproken, sprekend: ‘Laat dit meisje mijn vrouw worden.’
5. Toen Jakob hoorde dat zijn eigen Dina onteerd was, zijn zonen waren met het vee in het veld, toen zweeg hij, totdat zij aankomen.
6. En Hamor, de vader van Sichem, is naar Jakob toe gegaan om met hem te spreken.
7. De zonen van Jakob kwamen van het veld, zij horen dit en de mannen zijn vreselijk gekwetst en woedend geworden, want hij handelde schandalig in Israël door gemeenschap te hebben met deze dochter van Jakob, dat kan totaal niet door de beugel.
8. En hij, Hamor heeft het woord genomen, sprekend: ‘Mijn zoon Sichem werd met hart en ziel verliefd op uw dochter, geef haar hem tot vrouw.’
9. Verzwager u met ons, dan zullen uw eigen dochters aan ons en onze eigen dochters aan u gegeven zijn.
10. Dan zult u bij ons gewoond hebben en ligt het land voor u open, woon er, handel er en neem er bezit van.’
11. En Sichem heeft tegen haar vader en tegen haar broers gezegd: ‘Als ik in uw ogen aanvaardbaar geweest ben, wat zegt u mij dan dat ik u gegeven moet hebben?’
12. Leg mij een geweldige bruidsschat op en ik zal u dat geschenk gegeven hebben, wat u mij ook gezegd heeft, geef mij alleen het meisje tot vrouw.’
13. Daarop hebben de zonen van Jakob Sichem en zijn vader Hamor bedrieglijk geantwoord en hebben ze een afspraak gemaakt, omdat hij hun zus Dina onteerde.
14. En zij hebben tegen hen gezegd: ‘Wij kunnen deze toezegging niet gedaan hebben, dat wij onze eigen zus aan een onbesneden man geven, want dat is tot onze schande.’
15. Maar wij zullen erin toegestemd hebben wanneer u als ons geworden bent. Als alle mannen onder u besneden worden,
16. dan gaven wij onze eigen dochters aan u en zult u uw eigen dochters aan ons gegeven hebben, dan woonden wij bij u en werden wij één volk.
17. Maar als u niet naar ons geluisterd zult hebben om besneden te worden, dan namen wij onze dochter weer mee en vertrokken.’
18. En in de ogen van Hamor en van Sichem, de zoon van Hamor, zijn hun woorden goed geweest.
19. Dus stelde zijn kind het uitvoeren van die zaak niet uit, want hij smachtte naar Jakobs dochter, terwijl hij het belangrijkste in het huis van zijn vader is.
20. Dus is Hamor met zijn zoon Sichem in de stadspoort aangekomen waar zij met de mannen uit hun stad gesproken hebben, sprekend:
21. ‘Deze mannen zijn vreedzaam naar ons toe, zij zullen in dit land gewoond en gehandeld hebben, stel het land dat zij voor zich zien wijd open, laten wij hun eigen dochters tot vrouw genomen hebben en onze eigen dochters aan hen tot vrouw gegeven hebben.’
22. Maar deze mannen zullen alleen toegestemd hebben om bij ons te wonen, om één volk te zijn, als alle mannen onder ons besneden worden, net zoals zij besneden zijn.
23. Hun vee en bezittingen en al hun stomme dieren, zijn die niet van ons? Wij moeten hen alleen ter wille geweest zijn, dan zullen zij bij ons gewoond hebben.’
24. En zij hebben naar Hamor en zijn zoon Sichem geluisterd, iedereen die door de stadspoort komt, en zij zijn besneden, alle mannen, iedereen die door de stadspoort komt.
25. En op de derde dag is het gebeurd, als zij veel pijn hebben, dat Simeon en Levi, de zonen van Jakob en broers van Dina, ieder zijn mes genomen heeft en dat zij vol vertrouwen de stad binnengegaan zijn en alle mannen gedood hebben.
26. En zij doodden ook Hamor en zijn zoon Sichem met het lemmet van het mes, en zij hebben Dina uit het huis van Sichem meegenomen en zijn vertrokken.
27. De zonen van Jakob stapten over de onteerders heen en hebben de stad geplunderd, omdat hun zus onteerd was.
28. Hun schapen en koeien en ezels en wat er maar in de stad of op het veld was dat namen zij mee.
29. Al hun rijkdom en al hun kleine kinderen en al hun vrouwen namen zij gevangen, en zij hebben alles in de huizen ook geplunderd.
30. En Jakob heeft tegen Simeon en Levi gezegd: ‘Jullie brachten mij in verwarring, deze zaak stinkt onder de inwoners van dit land, onder de Kanaänieten (de vernederaars) en onder de Perizieten (de splitsers), en ik ben maar met weinig, als zij zich tegen mij verzamelden, dan

versloegen zij mij en werd ik weggevaagd, ik met mijn huishouden.'

31. En zij hebben gezegd: 'Hij heeft onze eigen zus toch als hoer behandeld?' (P)

Genesis 35.

(P) [God stuurt Jakob naar Zijn huis.](#)

1. Daarna heeft God tegen Jakob gezegd: 'Sta op en trek op naar Bethel (het huis van God) om daar te wonen en maak daar een altaar voor God Die, op de vlucht voor de aanblik van uw broer Esau aan u verschijnt.'
2. Daarop heeft Jakob tegen zijn familie en iedereen die bij hem is gezegd: 'Doe de vreemde goden die in uw midden zijn weg, reinig uzelf en doe andere kleren aan.'
3. Laten we opbreken en naar Bethel opgetrokken zijn, dan zal ik daar een altaar voor de God Die mij op de dag van mijn nood antwoord geeft gemaakt hebben, want Hij is met mij geweest op de weg die ik bewandelde.'
4. Toen hebben zij Jakob alle vreemde goden die zij bezaten en de ringen die zij in hun oren droegen gegeven en Jakob heeft ze onder de eik die bij Sichem is verborgen.
5. Hierna zijn zij opgebroken en omdat er vrees vanuit God op de steden in de omgeving geweest is, achtervolgden zij de zonen van Jakob niet.
6. Zo is Jakob in Luz, dat ook Bethel genoemd wordt, aangekomen, dat in het land van Kanaän is, hij samen met iedereen die bij hem is.
7. Daar heeft hij een altaar gebouwd en de plaats El-Bethel (De God van Bethel) genoemd, omdat God zichzelf daar aan hem openbaarde wanneer hij op de vlucht is voor zijn broer die het op hem gemunt heeft.
8. Op die plaats is Deborah, de voedster van Rebekka gestorven. In Bethel hebben zij haar onder de eik die Allon-bachuth (de Eik van verdriet) genoemd wordt begraven. (P)

(P) [Belofte aan Jakob om het land Israël te beërven.](#)

9. En God is opnieuw aan Jakob verschenen, als hij uit de hoogvlakte van Aram aankomt en Hij heeft hem gezegend.
10. God heeft tegen hem gezegd: 'U heet Jakob (op de hiel zitter), maar Jakob zal uw naam niet langer geweest zijn, want uw naam zal Israël (geschikt voor God) geweest zijn' en zo heeft Hij hem Israël vernoemd.
11. Ook heeft God tegen hem gezegd: 'Ik ben God Almachtig (El Shaddai), wees vruchtbaar en word als samenleving talrijk. Een verzameling van samenlevingen zal uit u voortgekomen zijn, ook koningen zullen uit uw lendenen zijn voortgekomen.'
12. Het land dat ik aan Abraham en Isaak gaf, dat zal ik aan u gegeven hebben en ook aan uw nageslacht na u zal ik dit land gegeven hebben.'
13. Daarna is God weer van de plaats waar Hij hem de belofte gaf opgestegen.
14. Opnieuw heeft Jakob een gedenkpienaar opgericht, op de plaats waar hij met Hem gesproken had, een stenen pilaar en hij heeft er een (zalvend) gietoffer met olie over uitgegoten.

15. Zo heeft Jakob de plaats waar God met hem sprak Bethel (thuis bij God) genoemd.

(H) [De geboorte van Benjamin.](#)

16. En zij zijn vanaf Bethel op reis gegaan, en het is nog een kort stuk naar Efrath (het vruchtbare land) geweest, daar (op het vruchtbare land) heeft Rachel (het oilam) gebaard en is zij in zware barensnood.
17. En in haar zware barensnood is het gebeurd dat de vroedvrouw tegen haar gezegd heeft: 'U hoeft niet bang geweest te zijn, u heeft deze zoon!'
18. En op dat moment heeft haar ziel haar verlaten, want zij stierf, en zij heeft hem de naam Benoni (zoon van mijn kracht én verdriet) gegeven, en zijn vader noemde hem Ben-jamin (zoon aan de rechterhand).
19. En zo is Rachel gestorven, langs de weg naar Efrath (vruchtbaarheid) dat ook Beth-lechem (huis van brood/oorlog) betekent is zij begraven.
20. En Jakob heeft een pilaar boven haar graf opgericht, dit is tot op de dag van vandaag de pilaar op Rachels graf.
21. En Israël heeft het kamp opgebroken en verderop bij Migdal-eder (de toren van hulp voor de kudde) opgezet.

(H) [De zonen van Jakob.](#)

22. En als Israël in dat land woont, is het gebeurd dat Ruben naar zijn vaders bijvrouw toe is gegaan en gemeenschap met haar gehad heeft, en Israël is erachter gekomen. En Jakob heeft dus twaalf zonen gekregen.
23. De zonen van Lea (uitgeput) zijn; de eerstgeborene Ruben (kijk een zoon), en Simeon (gehoord) en Levi (verbonden) en Juda (opgeheven handen) en Issakar (brenger van loon) en Zebulon (hecht samenwonen).
24. De zonen van Rachel (oilam) zijn Jozef (JHVH zal het weer gedaan hebben) en Benjamin (zoon aan de rechterhand).
25. De zonen van Bilha (verlegen), de dienaar van Rachel, zijn Dan (oordeel) en Naftali (worsteling).
26. En de zonen van Zilpha (druppelen), de dienaar van Lea zijn Gad (overwinning) en Asher (recht door zee). Dat zijn de zonen van Jakob die op de hoogvlakte van Aram geboren werden.
27. En Jakob is bij zijn vader Isaak in Mamre (kracht) aangekomen, in Kirjat arba (stad van de vier reuzen) wat nu Hebron (verenigd) is, waar Abraham met Isaak als vreemdeling woonde.
28. En de leeftijd van Isaak is honderdtachtig jaar geweest.
29. En Isaak heeft de geest gegeven en is gestorven en bij zijn volken ontvangen, oud en van het leven verzadigd, en zijn zonen Esau en Jakob hebben hem begraven. (P)

Genesis 36.

(H) [De zonen van Esau.](#)

1. Nu volgen de nakomelingen van Esau (tastbaar), die ook Edom (rode aarde) heet.
2. Esau nam zijn vrouwen uit de dochters van Kanaän (vernederig). Zijn Ada (sieraad), de dochter van de Hethiet Elon (sterke ram) en zijn

- Aholibama (verheven tent), de dochter van Ana (antwoord), de dochter van de Hiviet (uitlegger) Zibeon (bontgekleurd).
3. En zijn Bosmath (balsemgeur), de dochter van Ismaël (God luistert), de zus van Nebajoth (vruchtbaarheid).
  4. En Ada heeft Esau zijn Elifaz (mijn god is goud) gebaard en Bosmath zijn Rehuel (vriend van God) gebaard.
  5. En Aholibama heeft zijn Jehus (haastig) gebaard, en zijn Jaelam (occult/geheim) en zijn Korach (kaal). Dat zijn de zonen die bij Esau in het land Kanaän geboren werden.
  6. En Esau heeft zijn vrouwen en zijn zonen en zijn dochters en alle zielen die aan zijn huishouden toebehoorden en al zijn vee en al zijn lastdieren en alle eigendommen van zichzelf die hij in het land van Kanaän verzameld had meegenomen, en is, weg van de aanblik van zijn broer Jakob naar een land vertrokken.
  7. Want zij hadden te veel bezittingen om samen te leven, en het land waarin zij in rondreisden was niet in staat om hen beide te ondersteunen, vanwege hun kudden.
  8. Dus heeft Esau op het gebergte Seir gewoond, Esau zelf is Edom.
  9. En nu volgen de nakomelingen van Esau, de voorvader van Edom op de berg Seir (harige bok/duivel).
  10. Dit zijn de namen van de zonen van Esau, Elifaz, de zoon van Ada, de vrouw van Esau, Rehuel, de zoon van Bosmath, de vrouw van Esau.
  11. En de zonen van Elifaz zijn Teman (zuiden), Omar (spreker), Zefo (wachttorens) en Gatam (verbrande vallei) en Kenaz (jager) geweest.
  12. En Timna (weerhouden) was de bijvrouw van Elifaz, de zoon van Esau, en zij heeft Elifaz zijn Amalek (het rovende volk) gebaard., dit wat betreft de zonen van Ada, de vrouw van Esau.
  13. En dit zijn de zonen van Rehuel, Nachath (opgelegd) en Zerah (morgenstond), Shammah (verwoesting) en Mizzah (flauwvallen), dat waren de zonen van Bosmath, de vrouw van Esau.
  14. En dit waren de zonen van Aholibama, de dochter van Ana, de dochter van Zibeon, de vrouw van Esau, die Esau zijn Jehus, zijn Jaelam en zijn Korach gebaard heeft.
  15. Dit zijn de stamhoofden van de zonen van Esau, de zonen van Elifaz, de eerstgeborene van Esau, het stamhoofd Teman, het stamhoofd Omar, het stamhoofd Zefo en het stamhoofd Kenaz.
  16. Het stamhoofd Korach, het stamhoofd Gatam, het stamhoofd Amalek, dat zijn de stamhoofden van Elifaz in het land Edom, het zijn de zonen van Ada.
  17. En dit zijn de zonen van Rehuel, de zoon van Esau, het stamhoofd Nachath, het stamhoofd Zerah, het stamhoofd Shammah, het stamhoofd Mizzah, dat zijn de stamhoofden van Rehuel in het land Edom, het zijn de zonen van Bosmath, de vrouw van Esau.
  18. En dit zijn de zonen van Aholibama, de vrouw van Esau, het stamhoofd Jehus, het stamhoofd Jaelam, het stamhoofd Korach, dat zijn de stamhoofden van Aholibama, de dochter van Ana, de vrouw van Esau.
  19. Dit wat betreft de zonen van Esau en wat zijn stamhoofden betreft, hijzelf is Edom. (S)
- [\(H\) De zonen van Seir.](#)
20. Nu wat betreft de zonen van de Horiet (holbewoner) Seir, de inwoners van dat land, Lotan (bedekking) en Shobal (sleep) en Zibeon (bontgekleurd) met Ana.
  21. En Dishon (dorser) en Ezer (schatbewaarder) en Dishan (dorser), dat zijn de stamhoofden van de Horiëten, de zonen van Seir in het land van Edom.
  22. En de zonen van Lotan zijn Hori (holbewoner) en Hemam (woedend) geweest, en de zus van Lotan is Timna (onthouding).
  23. En dit zijn de zonen van Shobal, Alvan (verheven) en Manahath (af dalen) en Ebal (kaal) en Sefo (kaalschuren) en Onam (sterk).
  24. En dit zijn de zonen van Zibeon, Aja (krassende kraai) en Ana (antwoord), dit is de Ana die de bijzondere mythische ezels in de woestijn aangetroffen heeft, terwijl hij de eigen ezels hoedt voor zijn vader Zibeon.
  25. En dit zijn de zonen van Ana, Dishon (dorser), en Aholibama is de dochter van Ana.
  26. En dit zijn de zonen van Dishon, Hemdan (prettig) en Eshban (zoon van vuur) en Ithran (uniek) en Cheran (luit).
  27. Dit zijn de zonen van Ezer, Bilhan (angst) en Zaavan (beven) en Akan (draaier).
  28. Dit zijn de zonen van Dishan, Utz (bebost) en Aran (luidruchtig).
  29. Dit wat betreft de stamhoofden van de Horiëten, het stamhoofd Lotan, het stamhoofd Shobal, het stamhoofd Zibeon, het stamhoofd Ana.
  30. Het stamhoofd Dishon, het stamhoofd Ezer, het stamhoofd Dishan, dit zijn de stamhoofden van de Horiëten, per stamhoofd in het land Seir. (P)
- [\(H\) De eerste koningen van Edom.](#)
31. En nu volgen de koningen die in het land Edom regeerden, nog voordat er een koning over de zonen van Israël regeert.
  32. En in Edom heeft Bela (verslinder) geregeerd, de zoon van Beor (brandend), de naam van zijn stad is Dinhaba (oordeel zelf).
  33. En Bela is gestorven en Jobab (huiler), de zoon van Zerach (morgenstond) uit Bozra (schaapskooi) heeft in zijn plaats geregeerd.
  34. En Jobab is gestorven en Husam (haast), uit het land van de Temaniëten (zuiden) heeft in zijn plaats geregeerd.
  35. En Husam is gestorven, en in zijn plaats heeft Hadad (waakzaam), de zoon van Bedad (eenzaam) geregeerd, die Midjan (twist) in het open veld van Moab verslagen heeft, en de naam van zijn stad is Avith (puinhopen).
  36. En Hadad is gestorven en Samlah (mantel) uit Masreka (edele wijngaard) heeft in zijn plaats geregeerd.
  37. En Samlah is gestorven en Saul (vrager) uit Rehoboth (alle ruimte) aan de rivier heeft in zijn plaats geregeerd.
  38. En Saul is gestorven, en Baäl-hanan, (Baäl is genadig) de zoon van Achbor (muis) heeft in zijn plaats geregeerd.

39. En Baäl-hanan, de zoon van Achbor is gestorven, en Hadar (pracht en praal) heeft in zijn plaats geregeerd, en de naam van zijn stad is Pahu (geblaas), en de naam van zijn vrouw is Mechetabeel (blij gemaakt door God), de dochter van Matred (drijvende kracht) de dochter van Mezahab (water met goud).
40. En nu volgen de namen van de stamhoofden van Esau, naar hun stammen, naar hun plaatsen, naar hun namen, het stamhoofd Timnah (weerhouden), het stamhoofd Alva (slecht) en het stamhoofd Jetheth (spijker).
41. Het stamhoofd Aholibama (verheven tent), het stamhoofd Ela (eik), het stamhoofd Pinon (met stomheid geslagen).
42. Het stamhoofd Kenaz (jager), het stamhoofd Teman (zuiden), het stamhoofd Mibzar (vesting).
43. Het stamhoofd Magdiël (waardevol product van God), het stamhoofd Iram (stedeling), dit wat betreft de stamhoofden van Edom, naar hun vestigingsplaatsen in het land van hun erfbezit, met Esau zelf als de voorvader van Edom. (P)

Genesis 37.

(H) [De zonen van Jakob, Jozef.](#)

1. Maar Jakob heeft net als zijn voorvaders als een logé in het land Kanaän gewoond.
2. Nu verder met de nakomelingen van Jakob. Jozef was als zoon van zeventien jaar met zijn broers de kudde aan het weiden, hij is dan de jongste naast de zonen van Bilha en de zonen van Zilpha, de vrouwen van zijn vader, en Jozef heeft een slecht rapport over hen aan hun vader uitgebracht.
3. En Israël had zijn Jozef meer lief dan al zijn zonen, omdat hij de zoon uit zijn ouderdom is, en hij heeft een veelkleurige jas voor hem gemaakt.
4. En zijn broers hebben hem gehaat toen zij doorgehad hebben dat hun vader hem meer liefhad dan zijn broers, en zij waren niet in staat om vredig met hem te praten.
5. Ook heeft Jozef een droom die hij aan zijn broers verteld heeft gedroomd, daar hebben zij hem nog meer om gehaat.
6. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Luister nu naar deze droom die ik droomde.
7. Kijk, midden op het veld zijn wij schoven aan het binden en mijn schoof stond rechtop en bleef rechtop staan, en kijk, jullie schoven hebben zich voor mijn schoof neergebogen.'
8. En zijn broers hebben tegen hem gezegd: 'Jij wordt koning over ons en zal ons met zekerheid bestuurd hebben?' En zij zijn hem nog dieper gaan haten, om zijn dromen en om zijn woorden.
9. En hij heeft nog een andere droom gedroomd en heeft die aan zijn broers verteld en gezegd: 'Kijk, ik droomde weer een droom en de zon en de maan en elf sterren buigen zich voor mij neer.'
10. En toen hij dit aan zijn vader en broers verteld heeft, heeft zijn vader hem bestraft en tegen hem gezegd: 'Wat is dat voor droom die je droomde? Zullen wij werkelijk gekomen zijn, ik en je moeder en je broers om onszelf voor jou ter aarde te buigen?'
11. En zijn broers zijn jaloers op hem geweest, maar zijn vader onthield dit woord.
12. Daarna zijn zijn broers op weg gegaan om de kudde van hun vader bij Sichem (schouderlast) te weiden.
13. En Israël heeft tegen Jozef gezegd: 'Zijn je broers niet in Sichem aan het weiden? Ga, dan stuur ik je naar hen toe.' En hij heeft tegen hem gezegd: 'Kijk, daar ben ik voor.'
14. En hij heeft tegen hem gezegd: 'Ga nu daarnaartoe en kijk of het goed gaat met je broers en goed gaat met de kudde en breng mij er verslag over uit.' Zo heeft hij hem uit het dal van Hebron weggestuurd en is hij in Sichem aangekomen.
15. En een man heeft hem gevonden toen hij hem door het veld zag dwalen, en die man heeft hem een vraag gesteld, sprekend: 'Wie zoekt u?'
16. En hij heeft gezegd: 'Ik zoek mijn eigen broers, vertel mij alstublieft waar ze aan het weiden zijn.'
17. En de man heeft hem gezegd: 'Zij trokken hier weg, want ik hoorde hen zeggen: 'Laten we naar Dothan (twee bronnen) gegaan zijn.' Dus is Jozef zijn broers achternagegaan en heeft hen in Dothan aangetroffen.
18. En zij hebben hem van ver zien aankomen, en nog voordat hij bij hen aangekomen is hebben zij al een list om hem te doden bedacht.
19. En de ene heeft tegen de andere broer gezegd: 'Kijk daar komt die meester in dromen aan!'
20. Kom toch, dan zullen we hem gedood hebben en in een van de putten geworpen hebben, dan zeiden wij: 'Een kwaadwillend dier at hem op,' dan zullen we nog wel eens gezien hebben wat er van zijn dromen gekomen is!'
21. Ruben heeft dat gehoord en hem uit hun handen gered en gezegd: 'Laten wij zijn ziel niet gedood hebben!'
22. Ook heeft Ruben tegen hen gezegd: 'Laten we geen bloed vergoten hebben, gooi hem gewoon in die put in de woestijn, maar we zullen geen vinger naar hem uitgestoken hebben,' om hem uit hun handen te verlossen en bij zijn vader terug te brengen.
23. En dus is het gebeurd, toen Jozef bij zijn broers aankwam, dat zij Jozef zijn jas uitgetrokken hebben, de veelkleurige jas die hij draagt.
24. En zij hebben hem meegenomen en in de put gegooid, een put die leeg is, zonder water erin.
25. En zij zijn gaan zitten om brood te eten, en als zij wat rondkijken hebben zij gezien dat er een reisgezelschap van Ismaëlieten uit Gilead (de verbondsstapel) langskomt en hun kamelen voeren specerijen en balsem en mirre met zich mee, wandelend afdalend naar Egypte.
26. En Juda heeft tegen zijn broers gezegd: 'Wat levert het ons op als wij onze broer vermoord hebben en zijn bloed verborgen hielden?'
27. Kom, laten we hem aan de Ismaëlieten verkocht hebben en onze handen van hem afgehouden hebben, want hij is onze broer, ons eigen vlees.' En zijn broers hebben naar hem geluisterd.
28. Er zijn ook Midjanitische mannen voorbijgekomen, handelaren, en die hebben deze Jozef uit de put omhooggetrokken en die hebben deze Jozef aan de Ismaëlieten verkocht,

- voor twintig zilverstukken, en zij hebben deze Jozef naar Egypte gebracht.
29. Toen is Ruben bij de put teruggekeerd. Kijk, Jozef zit niet meer in de put! En hij heeft zijn kleren gescheurd.
  30. En hij is naar zijn broers teruggekeerd en heeft gezegd: 'Die jongen is er niet meer, en ik, waar moet ik het zoeken?'
  31. Toen hebben zij Jozef zijn jas genomen en een geitenbok (satyr of machthebber) geslacht, en zij hebben de jas in het bloed gedoopt.
  32. En de veelkleurige jas hebben zij vooruitgestuurd en lieten die bij hun vader brengen en ze hebben gezegd: 'Dit vonden wij, bekijk het toch, is dit niet de jas van uw zoon?'
  33. En hij heeft die herkend en gezegd: 'Die jas was van mijn zoon, een kwaadwillend dier at hem op, Jozef werd vast aan stukken gereten!'
  34. Toen heeft Jakob zijn kleren gescheurd en een zak om zijn heupen gedaan en vele dagen over zijn zoon gerouwd.
  35. En al zijn zonen en al zijn dochters hebben hun best gedaan om hem te troosten, maar hij heeft geweigerd om zich te laten troosten en gezegd: 'Want ik zal al rouwend over mijn zoon in het graf zijn afgedaald.' Zo sterk heeft zijn vader over hem gerouwd.
  36. En de Midjanieten hebben hem in Egypte aan Potifar (tot de zoon behorend) verkocht, een eunuch van Farao, het hoofd van de lijfwacht. (P)

Genesis 38.

(H) Juda en Tamar.

1. En in die tijd is het gebeurd dat Juda (in aanzien) bij zijn broers gedaald is en zijn tent bij een man in Adullam (rechtvaardigheid van het volk) die Chira (bleek) heet opgeslagen heeft.
2. En Juda heeft daar een dochter van een Kanaänitische man gezien die Sua (rijkdom) heet, en hij heeft haar tot vrouw genomen en gemeenschap met haar gehad.
3. En zij is zwanger geworden en heeft een zoon gebaar, en hij heeft hem de naam Er (word wakker) gegeven.
4. Daarna is zij weer zwanger geworden en heeft een zoon gebaar en zij heeft hem de naam Onan (sterk) gegeven.
5. En zij heeft nog een keer een zoon gebaar en zij heeft hem Shelah (eis) genoemd, en hij was in Chezib (verleugend) als zij hem baart.
6. En Juda heeft een vrouw voor zijn eerstgeborene Er genomen, en zij heet Tamar (palmboom).
7. En in de ogen van JHVH is Er, de eerstgeborene van Juda slecht geweest, en JHVH heeft hem doen sterven.
8. En Juda heeft tegen Onan gezegd: 'Heb gemeenschap met de vrouw van je broer, vervul je broederplicht en verwek nageslacht voor je broer.'
9. En Onan heeft geweten dat dit nageslacht niet aan hem zou toebehoren, daarom verspilde hij zijn zaad op de grond, zo vaak als hij gemeenschap met de vrouw van zijn broer heeft om zijn broer geen nageslacht te bezorgen.
10. En wat hij deed was slecht in de ogen van JHVH, dus heeft Hij ook hem gedood.
11. Toen heeft Juda tegen zijn schoondochter Tamar gezegd: 'Ga als weduwe thuis bij je vader wonen, totdat mijn zoon Shelah groot genoeg geworden is, want hij dacht: 'Hij mag niet net zoals zijn broers gestorven zijn.' En Tamar is dus thuis bij haar vader gaan wonen.
12. En vele dagen later is de dochter van Sua (rijkdom), de vrouw van Juda gestorven. En Juda heeft diep gezucht van verdriet en is naar zijn schaapscheerders toe gegaan, met Chira, zijn vriend uit Adullam naar Timnah (het toegewezen deel).
13. En dit bericht is aan Tamar verteld: 'Kijk, je schoonvader gaat naar Timna om zijn schapen te scheren.
14. En zij heeft haar rouwkleding uitgedaan, zich met een sluier bedekt vermomd, en is langs de weg naar Timna als vreemdeling in de deuropening gaan zitten, want zij zag in dat Shelah groot geworden was en zij hem niet als vrouw geschonken was.
15. En Juda heeft haar gezien en als een hoer bekeken, omdat zij haar gezicht bedekte.
16. En hij is van de weg af naar haar uitgeweken en heeft gezegd: 'Kom toch, zodat ik gemeenschap met u heb.' Want hij wist niet dat zij zijn schoondochter is. En zij heeft gezegd: 'Wat zult u mij voor die gemeenschap geschonken hebben?'
17. En hij heeft gezegd: 'Ik zal u een jonge bok van de geiten uit de kudde gestuurd hebben.' Want zij heeft gezegd: 'U moet een onderpand achtergelaten hebben, totdat u dat nastuurt.'
18. En hij heeft gezegd: 'Wat is het onderpand dat ik u gegeven zal hebben?' En zij heeft gezegd: 'Uw zegelring, uw riem en de staf die u vasthoudt,' wat hij haar gegeven heeft, en hij heeft gemeenschap met haar gehad en zij is zwanger van hem geworden.
19. En zij is opgestaan en vertrokken en heeft de sluier van haar gezicht gehaald en de rouwkleding weer aangetrokken.
20. En Juda heeft de jonge bok via zijn vriend uit Adullam laten brengen om het onderpand uit handen van de vrouw terug te krijgen, maar hij kwam haar niet tegen.
21. En hij heeft bij de mannen uit die plaats navraag gedaan, sprekend: 'Waar is die hoer in de deuropening langs de weg?' En zij hebben gezegd: 'Er was hier geen hoer.'
22. En hij is bij Juda teruggekeerd en heeft gezegd: 'Ik vond haar niet, en ook de mannen in die plaats zeiden: 'Hier was geen hoer.''
23. En Juda heeft gezegd: 'Ze houdt het maar, anders komen wij nog in diskrediet, kijk ik stuurde deze jonge bok, maar je vond haar niet.'
24. En na drie maanden is het gebeurd dat men Juda een boodschap gebracht heeft, sprekend: 'Uw schoondochter Tamar werd een hoer!' En ook: 'Kijk, ze is zwanger door hoerij.' En Juda heeft gezegd: 'Laat haar voorkomen om haar verbrand te hebben!'
25. En wanneer zij voor wordt geleid, schrok haar schoonvader van de uitspraak: 'Ik ben zwanger van de man van wie deze dingen zijn!' En zij

- heeft gezegd: 'Herken van wie deze zegelring en riem en staf zijn!'
26. En Juda heeft ze herkend en gezegd: 'Zij was rechtvaardiger dan ik, met recht, omdat ik haar mijn zoon Shelah niet gaf.' En hij had nooit meer gemeenschap met haar.
  27. En als zij aan het baren is, is het gebeurd dat zij ziet dat er een tweeling in haar buik is.
  28. Ook is het tijdens het baren gebeurd dat er een hand naar buiten gestoken heeft, en de vroedvrouw heeft die vastgepakt en er een dieprode draad omheen gebonden, sprekend: 'Deze kwam als eerste!'
  29. En het is gebeurd dat hij zijn hand weer teruggetrokken heeft en kijk, toen kwam zijn broer naar buiten en zij heeft gezegd: 'Hoe doorbrak jij dat eigenhandig?' En hij heeft hem de naam Perez (doorbraak) gegeven.
  30. En daarna kwam zijn broer naar buiten, met de dieprode draad omgebonden en hij heeft hem Zerach (morgenstond) genoemd. (S)

Genesis 39.

(H) Jozef in Egypte, Potifar's vrouw.

1. Jozef werd dus gedwongen naar Egypte gebracht, en Potifar, een eunuch van Farao, het hoofd van de lijfwacht, een Egyptische man, heeft hem uit handen van de Ismaëlieten die hem daar gedwongen naartoe gebracht hadden overgekocht.
2. En JHVH is in het bijzonder met Jozef geweest, en het is die man voor de wind gegaan toen hij in het huis van zijn Egyptische meester geweest is.
3. Toen zijn heer gezien heeft dat JHVH met hem is, en dat JHVH alles dat hem uit handen komt doet slagen,
4. is het van toen af aan gebeurd dat hij hem over heel zijn huishouden aangesteld heeft, hij gaf hem heel zijn bestaan in handen.
5. En als hij hem over heel zijn huishouden aangesteld heeft, is het gebeurd dat JHVH het huishouden van die Egyptenaar omwille van Jozef gezegend heeft, ja, de zegen van JHVH is over alles wat in huis of op het veld is geweest.
6. Hij heeft dus alles aan Jozef toevertrouwd, en had nergens weet van, behalve om zelf brood te eten. En Jozef is mooi van gestalte en mooi om te zien geweest.
7. En hierna is het gebeurd dat de vrouw des huizes een oogje op Jozef gekregen heeft en gezegd heeft: 'Lig bij mij!'
8. Maar hij heeft het geweigerd en tegen de vrouw van zijn meester gezegd: 'Kijk, mijn meester lette totaal niet op mij, terwijl het zijn huishouden aangaat, en alles wat hij bezit gaf hij mij in handen.
9. Niemand is invloedrijker in dit huis dan ik en hij hield niets voor mij achter, hoe zou ik dan zo'n groot kwaad gedaan hebben waarbij ik tegenover God zondigde?'
10. En het is dag aan dag doorgedaan dat zij met Jozef heeft gesproken en dat hij niet naar haar luisterde om bij haar te liggen en bij haar te blijven.

11. En op een bepaalde dag is het gebeurd dat hij thuisgekomen is om zijn werk te doen, en geen mens uit het huis is dan thuis.
12. Toen heeft zij hem bij zijn omslagdoek gegrepen, sprekend: 'Lig bij mij!' En hij heeft zijn omslagdoek bij haar achtergelaten en is naar buiten gevlucht.
13. En als zij merkt dat hij zijn omslagdoek in haar hand achterliet en naar buiten gevlucht is,
14. dan roept zij de mannen terug naar huis en heeft dit tegen hen gezegd: 'Kijk, bracht hij een Hebreeuwse man bij ons om met ons te vrijen? Hij kwam naar mij toe om bij mij te liggen en ik heb met luide stem geroepen!
15. En toen hij gemerkt heeft dat ik een stem opzette, is het gebeurd dat hij zijn omslagdoek bij mij achtergelaten heeft en weggevlucht is, hij is naar buiten gegaan.'
16. En zij heeft zijn omslagdoek bij zich gehouden totdat zijn meester thuiskomt.
17. En zij heeft hem dezelfde woorden overgebracht, sprekend: 'De Hebreeuwse slaaf die je kocht kwam naar mij toe om met mij te vrijen,
18. en wanneer ik mijn stem verhef en geroepen heb, is het gebeurd dat hij zijn omslagdoek bij mij achtergelaten heeft en naar buiten gevlucht is.'
19. En als de meester deze expliciete woorden die zijn vrouw tegen hem sprak hoort, sprekend: 'Dat deed je slaaf mij echt aan!' Is het gebeurd dat hij woedend geworden is.
20. En de meester van Jozef heeft hem meegenomen en aan de gevangenis uitgeleverd, daar waar de gevangenen van de koning gevangen zitten, en zo is hij in de gevangenis terechtgekomen.
21. Maar JHVH is speciaal met Jozef geweest, en Hij heeft Zijn vriendelijkheid naar hem toe voortgezet, en Hij heeft hem in de gunst van de bewaker van de gevangenis gebracht.
22. En deze heeft de bewaking van de gevangenis in handen van Jozef overgedragen, juist alle gevangenen die in het huis van bewaring zijn, en al het werk dat zij daar doen dat voerde hij ook uit,
23. er was geen hoofdbewaker in de gevangenis die omkeek naar iets van wat hij uitvoerde, omdat JHVH met hem is, en wat hij uitvoert doet JHVH op rolletjes lopen. (S)

Genesis 40.

(H) Jozef in de gevangenis.

1. En na deze dingen is het gebeurd dat de schenker en de bakker van de koning van Egypte tegen hun meester zondigden, tegen de koning van Egypte.
2. Farao is dus kwaad geweest op twee van zijn eunuchs, op het hoofd van de schenkers en op het hoofd van de bakkers.
3. En hij heeft ze in het huis van het hoofd van de lijfwacht in bewaring gegeven, in dat huis van bewaring, daar waar Jozef is.
4. En dit hoofd van de lijfwacht heeft juist Jozef over hen aangesteld om hen gediend te hebben en zij zijn dagenlang bewaard.

5. Nu hebben zij allebei een droom gehad, ieder droomt op een nacht, ieder wil weten wat deze betekent, de schenker en de bakker van de koning van Egypte die in het huis van bewaring vastzitten.
6. En 's morgens is Jozef bij hen gekomen en heeft aan hen gezien dat zij er vreselijk aan toe zijn.
7. Toen heeft hij deze eunuchs van Farao die met hem in het huis van zijn meester gevangenzitten een vraag gesteld, sprekend: 'Waarom staat uw gezicht vandaag op onweer?'
8. En zij hebben tegen hem gezegd: 'Wij hadden een droom en er is niemand die hem uitlegt.' En Jozef heeft tegen hen gezegd: 'Komt het uitleggen dan niet van God? Vertel het mij alstublieft.'
9. Toen heeft het hoofd van de schenkers zijn droom tegen Jozef verteld en gezegd: 'In mijn droom zie ik een wijnstok tegenover mij staan.
10. En aan de wijnstok zijn drie ranken met uitkomende bloesem, en deze kwam op en de trossen brachten rijpe druiven voort.
11. En ik heb de beker van Farao in mijn hand en heb de druiven genomen en ze in Farao's beker uitgeperst en ik heb de beker aan Farao overhandigd.'
12. Toen heeft Jozef tegen hem gezegd: 'Dit is de uitleg, drie ranken betekenen drie dagen,
13. over drie dagen zal Farao uw hoge positie hersteld hebben, hij gaf uw baan terug, daarna reikte u Farao de beker weer aan, precies zoals toen u de schenker nog was.
14. Maar uit uzelf dacht u vast niet meer aan mij als het u weer goed gegaan is. Alstublieft, was u maar net zo vriendelijk tegenover Farao wat mij aangaat, dan had u mij uit dit huis gehaald!
15. Want ik werd uit het land van de Hebreëen gestolen, en deed hier ook helemaal niets (verkeerd), en toch werd ik in dit hol gegooid!'
16. Als het hoofd van de bakkers gezien heeft dat hij een goede uitleg gaf, heeft hij tegen Jozef gezegd: 'Ik heb ook een droom en kijk, ik heb drie korven (verheffing) met witbrood op mijn hoofd,
17. en de bovenste zit vol met patisserie van de Farao, en de vogels eten het op uit de korf op mijn hoofd.'
18. En Jozef heeft geantwoord en gezegd: 'Dit is de uitleg, de drie korven zijn drie dagen,
19. en na drie dagen zal Farao uw eigen hoge positie van u afgenomen hebben en hing hij u aan het kruis en aten de vogels uw vlees op.'
20. En op de derde dag, de verjaardag van Farao zelf, is het gebeurd dat hij voor al zijn dienaren een maaltijd heeft gemaakt en hij heeft de verheven positie van het hoofd van de schenkers gerehabiliteerd en de verheven positie van het hoofd van de bakkers verbroken.
21. Hij heeft het hoofd van de schenkers zijn baan teruggegeven, zodat hij de Farao zijn beker weer aan heeft gereikt,
22. maar het hoofd van de bakkers werd opgehangen, zoals Jozef dat al zei.
23. En het hoofd van de schenkers dacht niet meer aan Jozef en is hem vergeten. (P)

Genesis 41.

(H) Jozef in ere hersteld.

1. En na twee volle jaren is het gebeurd dat Farao droomt, en kijk, hij staat langs de rivier
2. en ziet zeven koeien uit de rivier opkomen, mooi om te zien en dik van het vette vlees en zij hebben in het gras gegraasd.
3. En kijk, er komen daarna zeven andere koeien uit de rivier omhoog, ze zagen er slecht en vel over been uit, en ze zijn naast de koeien aan de kant van de rivier gaan staan.
4. De koeien die er slecht uitzien en vel over been zijn hebben juist de koeien die er mooi en vet uitzien opgegeten. En Farao is wakker geworden.
5. Daarna is hij weer ingeslapen en heeft nog een droom gedroomd, en kijk, zeven aren groeien op in de halm, vet en goed.
6. En kijk, zeven andere magere aren, door de oostenwind verdord, komen na hen op.
7. En de magere aren hebben de zeven vette en volle aren verslonden. En de Farao is wakker geworden en ziet in dat het een droom is.
8. En zo is het gekomen dat, als de zon opkomt, zijn geest terneergeslagen geweest is en daarom laat hij deze sterrenkundigen van Egypte en alle wijzen mannen roepen en Farao heeft hen de droom exact verteld, maar er is niemand die hem uitlegt.
9. En hij, het hoofd van de schenkers heeft het woord genomen, sprekend tot de Farao: 'Ik moet vandaag een specifieke zonde opbiechten.
10. Toen Farao kwaad op zijn dienaars was ben ik in het huis van bewaring aan het hoofd van de lijfwacht uitgeleverd, ik en het hoofd van de bakkers.
11. En die nacht hebben wij een droom gedroomd, zowel hij als ik, en iedere droom duidde zijn eigen uitleg.
12. En daar is een Hebreeuwse jongen geweest, een slaaf van het hoofd van de lijfwacht, en wij hebben hem die verteld, en hij heeft onze eigen dromen uitgelegd en ieder kreeg de uitleg van zijn droom.
13. En de uitleg die hij gaf is zo ook gebeurd, ik werd in mijn positie gerehabiliteerd en hij werd opgehangen.'
14. En Farao heeft deze Jozef opgeroepen en laten halen en zij hebben hem haastig uit dat hol gehaald en men heeft hem geschoren en andere kleren aangedaan, zo kwam hij bij Farao.
15. En Farao heeft tegen Jozef gezegd: 'Ik heb een droom gedroomd en er is niemand die de uitleg geeft, maar over u hoorde ik vertellen dat als u een droom gehoord heeft, dat u die dan uitlegt.'
16. En Jozef heeft deze Farao dit geantwoord: 'Niet van mij uit, God zal het welbevinden van Farao precies beantwoord hebben.'
17. En hij, Farao heeft het woord genomen tegen Jozef: 'Kijk, ik was ergens, in mijn droom sta ik aan de oever van de rivier,
18. en kijk, uit de rivier komen zeven koeien omhoog, goed in het vlees en mooi van gestalte en zij hebben in het gras gegraasd.
19. En kijk, er komen hierna zeven andere koeien omhoog, flinterdun, met een waardeloos

- uiterlijk, zo mager is hun vlees, zulke waardeloze zag ik nog nooit in heel het land van Egypte.
20. En de magere en waardeloze koeien hebben de eerste zeven vette koeien opgegeten.
  21. Als ze worden opgegeten merkte je niet dat ze de buik vulden, want hun uiterlijk bleef waardeloos zoals daarvoor. Daarna ben ik wakker geworden.
  22. En ik heb nog een droom gehad en zie zeven aren in de halm opkomen, vol en goed.
  23. Ook zie ik zeven dorre en dunne door de oostenwind verzengde aren opkomen.
  24. En de zeven dunne aren hebben de zeven goede aren verslonden, en ik heb dit aan de sterrenkundigen gemeld, maar er is niemand die dit uit kan leggen.'
  25. Toen heeft Jozef tegen Farao gezegd: 'De droom van Farao is één geheel, wat God aan het doen is vertelde Hij aan Farao.
  26. De zeven mooie koeien betekenen zeven jaren, ook de zeven mooie aren betekenen zeven jaren, de droom is een en dezelfde.
  27. En de zeven magere en waardeloze koeien die daarna opkomen betekenen zeven jaren, ook de zeven magere door de oostenwind verzengde aren zullen zeven jaren van honger betekend hebben.
  28. Dit is het woord dat ik tegen Farao sprak, dat wat God aan het doen is toonde Hij Farao precies.
  29. Kijk, de komende zeven jaar zal er grote overvloed in heel het land Egypte zijn.
  30. Maar daarna kwamen er zeven jaren van honger op, dan werd de overvloed in het land Egypte vergeten en verteerde de honger juist dit land.
  31. Van overvloed zal in het land geen sprake geweest meer zijn, door de aanblik van de honger die volgt, want die is vreselijk zwaar.
  32. En de oorzaak dat de droom tweemaal aan Farao is herhaald is dat deze zaak vanuit God vaststaat en dat God zich haast om die uit te voeren.
  33. En Farao moet nu uitgekeken hebben naar een man die onderscheidingsvermogen heeft en wijs is en hem over het land Egypte aangesteld hebben.
  34. Als Farao dit gedaan heeft, dan moet hij opzichters in heel het land aangesteld hebben en een vijfde deel van de landopbrengst in de zeven jaren van overvloed opeisen.
  35. Dan zullen zij alle voedsel uit de aankomende goede jaren verzameld hebben, en het graan opgeslagen hebben, onder beheer van Farao wordt het voedsel dan in de steden bewaard.
  36. Dit voedsel zal een voorraad voor het land geworden zijn, voor de zeven jaren van honger die in het land van Egypte gekomen zullen zijn, zodat het land niet aan honger ten onder gegaan zal zijn.'
  37. En in de ogen van Farao is dit een goed woord geweest, net als in de ogen van al zijn dienaren.
  38. Dus heeft Farao tegen zijn dienaren gezegd: 'Zal er net zo'n man te vinden zijn in wie de Geest van God is?'
  39. Daarna heeft Farao tegen Jozef gezegd: 'Als gevolg van dat God u dit alles specifiek verklaart, is er niemand met zo'n onderscheidingsvermogen en wijsheid als u.
  40. U zult over mijn huishouden aangesteld zijn en op uw bevel zal heel mijn volk toegerust worden, alleen qua troonpositie zal ik groter dan u geweest zijn.'
  41. Ook heeft Farao tegen Jozef gezegd: 'Kijk, ik stelde u over heel Egypte aan!'
  42. En Farao heeft de ring van zijn hand genomen en die aan de hand van Jozef gedaan, hij heeft hem zuiver witte linnen kleding aangetrokken en een gouden ketting om zijn hals gelegd.
  43. Hij heeft hem in de tweede wagen die hem toebehoort laten rijden, en zij hebben voor hem uitgeroepen: 'Hij is over heel Egypte aangesteld!'
  44. En Farao heeft tegen Jozef gezegd: 'Ik ben Farao, zonder u kan niemand een vin verroeren in heel het land van Egypte.'
  45. En Farao heeft Jozef Zafnath Paänéah (redding voor die tijd) genoemd en heeft hem Asenath (haar vader toebehorend), de dochter van Potifera (wie aan Ra schonk), de baas van On (macht) tot vrouw gegeven, en Jozef is door het land van Egypte getrokken.
  46. Jozef is dertig jaar oud als hij tegenover Farao, de koning van Egypte staat en Jozef is onder goedkeuring van de Farao door heel het land van Egypte op reis gegaan.
  47. En het land heeft zeven jaar overvloedig opgebracht, handen vol.
  48. En die zeven jaar heeft hij al het voedsel dat in het land van Egypte was verzameld en heeft het voedsel een plek in de steden gegeven. Het voedsel van het land van elke stad, van wat daaromheen ligt, plaatste hij daarbinnen.
  49. En zo heeft Jozef ontzettend veel graan bijeengebracht, als de zandkorrels langs de zee, zodat men ophield met tellen, want het was ontelbaar.
  50. En bij Jozef werden twee zonen geboren, voordat het jaar van honger aangebroken is, die Asenath, de dochter van Potifera, de baas van On, hem baarde.
  51. En Jozef heeft zijn eigen eerstgeborene Manasse (reden om te vergeten) vernoemd; 'want God deed juist al mijn moeite vergeten, en heel het huishouden van mijn vader.'
  52. En de naam van de tweede heeft hij naar Efraïm (dubbele vrucht) vernoemd; 'want God deed mij vrucht dragen in dit vreselijke land.'
  53. En de zeven jaren van overvloed die in het land van Egypte waren zijn beëindigd.
  54. En de zeven jaren van honger komen eraan en zijn begonnen, zoals Jozef dat zei. En in alle landen is er honger geweest, maar in heel het land van Egypte was er brood.
  55. Ook het hele land van Egypte heeft honger gekregen, en het volk heeft Farao om brood geroepen. En Farao heeft tegen alle Egyptenaren gezegd: 'Ga naar Jozef, wat heeft hij u gezegd om uitgevoerd te hebben?'
  56. Zo ontstond er honger in het hele gebied van het land, en Jozef heeft alles wat zich daarin bevond geopend en aan de Egyptenaren verkocht, want de honger heeft in het land van Egypte de overhand gekregen.
  57. En alle landen kwamen naar Egypte toe om te kopen, naar Jozef, want in alle landen kreeg de honger de overhand.

Genesis 42.

(H) Jozef ontmoet zijn broers.

1. Als Jakob gezien heeft dat er graan in Egypte is, zegt Jakob tegen zijn zonen: 'Waarom blijven jullie elkaar aanstaren?'
2. Ook heeft hij gezegd: 'Kijk, ik hoorde dat er graan in Egypte is, daal daarnaartoe af en doe er inkopen zodat wij geleefd zullen hebben en niet gestorven zullen zijn.'
3. Daarop zijn Jozef's tien broers afgedaald om graan uit Egypte te kopen.
4. En Benjamin, deze broer van Jozef, stuurde Jakob niet met zijn broers mee, 'want,' zei hij, 'anders overkomt hem nog iets.'
5. Zo zijn de zonen van Israël onder degenen die daar aankomen ook binnengekomen, want er was honger in het land Kanaän.
6. En Jozef, hij regeert over het land, hij is degene die aan het hele volk van het land koren verkoopt, ook de broers van Jozef zijn gekomen en hebben zich met het gezicht ter aarde voor hem neergebogen.
7. En Jozef heeft zijn eigen broers gezien, hij heeft ze herkend, maar zichzelf vermomd, hen streng toegesproken en hij neemt het woord: 'Waar kwam u vandaan?' En zij hebben gezegd: 'Uit het land Kanaän om eten te kopen.'
8. Jozef heeft zijn eigen broers dus herkend, maar zij hebben hem niet herkend.
9. En Jozef heeft aan de dromen die hij over hen droomde gedacht en tegen hen gezegd: 'U bent spionnen, u kwam om te zien waar het land specifiek kwetsbaar is.'
10. En zij hebben tegen hem gezegd: 'Zeker niet heer! Uw dienaren kwamen om eten te kopen.'
11. Wij zijn allemaal zonen van één man, met ons eigen grondbezit, uw dienaren waren geen spionnen.'
12. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Zeker niet, want u kwam om te kijken waar het land kwetsbaar is.'
13. En zij hebben gezegd: 'Wij, uw dienaren, zijn twaalf broers, de zonen van één man in het land Kanaän, en kijk, de kleinste is vandaag bij onze vader en de ander is er niet.'
14. En Jozef heeft tegen hen gezegd: 'Dat is wat ik bedoel met die uitspraak over u dat u spionnen bent!'
15. Zo waar de Farao leeft, u zult wat dit betreft getest worden, als u hiervandaan vertrokken bent, dan komt u niet terug zonder uw jongste broer!'
16. Stuur iemand die uw broer opgehaald zal hebben, want u bent gevangenen en uw woorden zullen op waarheid onderzocht worden, en zo niet, zo waar als Farao leeft, dan bent u spionnen!'
17. En hij heeft ze drie dagen gevangengezet.
18. En op de derde dag heeft Jozef tegen hen gezegd: 'Doe dit en leef precies voor de God die ik vrees.'
19. Als u een vaststaand grondbezit heeft, laat dan een van uw broers in het huis van bewaring gevangen achtergebleven zijn, dan vertrekt u en brengt het graan voor de honger van uw huishoudens weg.
20. breng daarna uw jongste broer naar mij toe en maak uw woorden waar, dan zult u niet gestorven zijn.' En dat hebben zij gedaan.
21. Toen heeft de een tegen de ander gezegd: 'Zeker weten, het is onze schuld, dit is vanwege onze broer wiens benauwde ziel wij zagen als hij om onze gunst vraagt, en wij luisterden niet. Daarom kwamen wij in dit conflict.'
22. En Ruben heeft naar hen gereageerd: 'Zei ik het jullie niet, met te zeggen om niet tegen deze jongen gezondigd te hebben, maar jullie luisterden niet! En inderdaad, kijk, zijn bloedvergieten werd onderzocht!'
23. Maar zij wisten niet dat Jozef het hoort, want hij vertaalt hun onderonsje.
24. En hij heeft zich van hen afgekeerd en gehuild. En bij hen teruggekeerd zijnde heeft hij het woord tot hen gericht, juist Simeon bij hen weggehaald en hem voor hun ogen in de boeien geslagen.
25. En Jozef heeft geboden om hun zakken met graan te vullen en het geld terug te stoppen, ieder in zijn eigen zak, en om hen eten voor onderweg mee te geven, en men heeft het zo gedaan.
26. En zij hebben het graan op hun ezels geladen en zijn daarvandaan vertrokken.
27. Toen iemand van hen bij een herberg zijn zak opengedaan heeft om zijn ezel wat te eten te geven, heeft hij zijn eigen geld gezien, want kijk, het zit bovenin de zak.
28. En hij heeft tegen zijn broers gezegd: 'Mijn geld werd teruggegeven!' En ook: 'Kijk maar in mijn zak!' En de moeder is hen in de schoenen gezonken en de een zegt tegen de ander: 'Wat betekent dit wat God met ons deed?'
29. En zij zijn bij hun vader Jakob in het land Kanaän aangekomen en zij hebben hem precies al hun ervaringen verteld, sprekend:
30. 'Die man, de heer van dat land, sprak streng tot ons en heeft ons voor spionnen van het land gehouden.'
31. Maar wij hebben tegen hem gezegd: 'Wij hebben een vast grondbezit, wij zijn geen spionnen,
32. wij zijn met twaalf broers, zonen van onze vader, één is er niet bij en de jongste is vandaag bij onze vader in het land Kanaän.'
33. En die man, die heer van dat land, heeft tegen ons gezegd: 'Hieraan zal ik herkend hebben dat u een vast grondbezit heeft, laat één van uw broers achter en neem dit mee voor de honger van uw huishoudens, vertrek!'
34. Breng dan uw jongste broer bij mij, zo zal ik geweten hebben dat u geen spionnen bent maar een vast grondbezit hebt, dan zal ik uw broer teruggegeven hebben en zult u handeldrijvend in dit land rondgereisd kunnen hebben.'
35. En als zij hun zakken leegmaken, is het gebeurd kijk, ieder heeft een buidel met zijn eigen geld in de zak, en zij hebben de buidels met hun geld gezien, en zij en hun vader zijn bang geworden.
36. Toen heeft hun vader Jakob tegen hen gezegd: 'Jullie beroofden mij van kinderen! Jozef is er niet en Simeon is er niet en Benjamin wordt meegenomen! Alles bij mij zat tegen!'
37. En Ruben heeft met zijn vader gesproken, sprekend: 'U kunt twee van mijn zonen gedood hebben als ik hem niet levend bij u

teruggebracht heb, vertrouw hem toe aan mij en ik zal hem bij u teruggebracht hebben.'

38. En hij heeft gezegd: 'Mijn zoon zal niet met jullie meegegaan zijn, want zijn broer werd gedood en hij bleef alleen over, als hem iets overkwam op de weg die jullie afgelegd moeten hebben, dan konden jullie mij beter als getergde grijsaard in het graf laten zakken!'

Genesis 43.

[\(H\) Jozef ontmoet zijn broers de tweede maal.](#)

1. Maar de honger drukt zwaar op het land.
2. En als het graan uit Egypte dat zij gekocht hadden op is, is het gebeurd dat hun vader tegen hen gezegd heeft: 'Ga terug en koop een beetje eten voor ons.'
3. Daarop heeft Juda met hem gesproken, sprekend: 'Die man heeft ons met nadruk gewaarschuwd, sprekend: 'U zult mijn gezicht niet te zien gekregen hebben, behalve als uw broer erbij is.'
4. Als u onze broer met ons meestuurt, dan zullen wij afgedaald zijn om eten gekocht te hebben.
5. En als u hem niet meegeeft, dan zullen wij niet zijn afgedaald, want die man zei ons: 'U zult mijn gezicht niet te zien gekregen hebben, behalve als uw broer erbij is.'
6. En Israël heeft gezegd: 'Waarom behandelen jullie mij zo slecht door aan de man bekend te maken dat jullie nog een broer hebben?'
7. En zij hebben gezegd: 'Die man vroeg ons nadrukkelijk naar onze familie, sprekend: 'Leeft uw vader nog en heeft u nog een broer?' Zo hebben wij het hem verteld, vanwege die woorden, geen haar op ons hoofd heeft eraan gedacht dat hij zou zeggen: 'Breng uw broer omlaag naar hier.'
8. En Juda heeft tegen zijn vader Israël gezegd: 'Stuur de jongen met mij mee, dan zullen wij opgestaan en vertrokken zijn, zodat wij geleefd zullen hebben en niet gestorven zullen zijn., wij niet, u niet en onze kinderen niet.
9. Ik zal borg voor hem gestaan hebben, uit mijn hand kunt u hem opgeëist hebben, als ik hem niet meebracht naar u en tegenover u terugplaatste, dan stond ik voor altijd bij u in de schuld,
10. want als wij niet getreuzeld hadden, dan waren we al twee keer heen en weer gereisd!'
11. Toen heeft hun vader Israël tegen hen gezegd: 'Als dat zo is, doe dat dan maar, neem wat van de opbrengst van het land mee in jullie vaten en breng die man een geschenk, een beetje balsem en een beetje honing, specerijen en mirre, pistache en amandelnoten.
12. En neem dubbel zoveel geld in uw bezit mee, ook dat geld dat bovenin jullie zakken teruggegeven is, neem het mee, misschien is het een vergissing.
13. Neem ook je broer mee en sta op, keer terug naar die man.
14. En de Almachtige God zal jullie barmhartigheid in de ogen van die man gegeven hebben, zodat hij jullie andere broer en jullie Benjamin met jullie terugstuurde. En ik, als ik van kinderen beroofd werd, dan werd ik maar van kinderen beroofd!'
15. En de mannen hebben het geschenk aangenomen en namen dubbel zoveel geld in hun handen mee, met hun Benjamin, en zij zijn opgestaan en naar Egypte gegaan, en zij hebben oog in oog met Jozef gestaan.
16. En Jozef heeft zijn Benjamin bij hen gezien en heeft tegen de beheerder van zijn huishouden gezegd: 'Breng juist die man het huis binnen, zorg dat je wat slacht en maak het klaar, want om twaalf uur zullen die mannen met mij meegeeten hebben.'
17. De man heeft gedaan wat Jozef zei, en de man heeft die mannen in het huis van Jozef gebracht.
18. Toen zijn de mannen bang geworden, omdat zij het huis van Jozef binnengebracht werden, en ze hebben gezegd: 'Dat komt omdat het geld van eerst terug in onze zakken zit, daarom komen wij hier binnen, zodat hij ons overrompeld en ter aarde werpt en ons tot slaaf maakt, samen met onze ezels.'
19. Daarom zijn ze naar de man die het huishouden van Jozef beheert gegaan, en bij de voordeur van het huis hebben ze met hem gesproken.
20. Zij hebben tegen hem gezegd: 'Alstublieft mijnheer, toen we de eerste keer hierheen afgedaald waren om eten te kopen,
21. toen is het gebeurd, toen we in een herberg waren, dat wij onze eigen tassen opengedaan hebben en kijk, ieders geld zat bovenin de tas, heel het gewicht van ons geld, dus zullen wij het aan u teruggegeven hebben.
22. Wij brachten ook ander geld om eten te kopen mee, wij weten niet wie ons geld in onze tassen deed.'
23. En hij heeft gezegd: 'Wees gerust, u hoeft niet bang te zijn, uw God en de God van uw vader gaf u die schat in de tassen, uw geld kwam bij mij binnen.' En hij heeft ook hun Simeon naar buiten gebracht, bij hen.
24. En de man heeft deze mannen in het huis van Jozef gebracht en hen water gegeven, en zij hebben hun voeten gewassen en hij heeft ook de ezels gevoed.
25. En zij hebben het geschenk klaargezet, totdat Jozef 's middags komt, want zij hoorden dat zij daar brood zouden eten.
26. En als Jozef thuisgekomen is, hebben zij hem hun geschenk dat zij bij zich hebben gegeven, in dat huis, en zij hebben zich voor hem ter aarde gebogen.
27. En hij heeft hen gevraagd of het goed gaat, en heeft gezegd: 'Gaat het goed met uw oude vader waar u over sprak, leeft hij nog?'
28. En zij hebben gezegd: 'Het gaat goed met uw dienaar, onze vader, hij leeft nog,' en zij hebben het hoofd gebogen en zich neergeworpen.
29. En hij heeft zijn ogen opgeslagen en zijn eigen broer Benjamin gezien, de zoon van zijn moeder en gezegd: 'Is dit uw jongste broer waarover u met mij sprak?' En hij heeft gezegd: 'God zal u genadig geweest zijn mijn zoon!'
30. En Jozef heeft haast gemaakt, want vanbinnen brandde hij om zijn broer en hij heeft een plek om te huilen gezocht, hij is een kamer binnengegaan en heeft daar gehuild.

31. Daarna heeft hij zijn gezicht gewassen en is naar buiten gekomen, en hij heeft zichzelf beheerst en gezegd: 'Leg het brood klaar.'
32. En zij hebben een tafelschikking specifiek voor hem, en specifiek voor hen en specifiek voor de Egyptenaren die met hem mee-eten opgesteld, want de Egyptenaren hebben het niet op kunnen brengen om samen brood met die Hebreëen te eten, want in Egypte is dat iets gruwelijks.
33. En zij hebben tegenover hem gezeten, de eerstgeborene als eerstgeborene en de jongste als jongste, daar hebben de mannen zich onder elkaar over verbaasd.
34. En iemand heeft van de porties die voor Jozef staan naar hen toe gebracht, en de portie van Benjamin is vijf keer groter geweest dan de portie van hen allemaal, en zij hebben gedronken en zijn samen met hem dronken geworden.

Genesis 44.

(H) Jozef beproeft zijn broers.

1. En hij heeft de beheerder van zijn huishouden een opdracht gegeven, sprekend: 'Vul de zakken van deze mannen met zoveel voedsel als dat zij gedragen kunnen hebben, en leg ieder zijn geld bovenin zijn tas.'
2. En mijn beker, de zilveren beker, zal bovenin de tas van de jongste gelegd zijn, met het geld voor zijn graan.' En hij heeft gedaan wat Jozef zegt, dat wat hij sprak.
3. 's Morgens werd het licht en de mannen werden weggestuurd, zichzelf, samen met hun ezels.
4. Toen zij die stad verlieten kwamen ze niet ver, want Jozef zei tegen de beheerder van zijn huishouden: 'Sta op en achtervolg die mannen, en als je hen inhaalde dan zei je: 'Waarom vergoldt u kwaad voor goed?'
5. Is dit niet waar mijn heer altijd uit gedronken heeft en met zekerheid waarzeggerij mee uitgevoerd heeft? Daar deed u slecht aan!''
6. En hij is op hoge poten gegaan en hij heeft het woord tot hen gericht, hen achterhaald hebbend,
7. en zij hebben tegen hem gezegd: 'Waarom heeft mijn heer zulke woorden gesproken? Het zij verre van uw dienaren dat wij zoiets doen.'
8. Kijk, het geld dat wij bovenin onze tassen vonden hebben wij uit het land Kanaän mee teruggebracht, hoe kunnen wij dan zilver of goud uit het huis van uw heer gestolen hebben?'
9. Bij wie van uw dienaren dit gevonden zal zijn, die was ten dode opgeschreven, daarbij zullen wij slaven van onze heer geweest zijn.'
10. En hij heeft gezegd: 'Het is zoals u zegt, bij wie het aangetroffen wordt, die zal een slaaf geworden zijn, maar u zult onschuldig bevonden zijn.'
11. En ieder van hen heeft zich gehaast om zijn tas eraf te halen en op de grond te zetten, ieder heeft zijn tas geopend.
12. En ze zijn doorzocht, beginnend bij de oudste en eindigend bij de jongste en de beker is in de tas van Benjamin aangetroffen.
13. Toen hebben zij hun kleren gescheurd en elke man heeft zijn ezel weer beladen en is naar de stad teruggekeerd.
14. En Juda is met zijn broers in het huis van Jozef aangekomen, want hijzelf is daar nog, en voor zijn aanblik zijn zij ter aarde neergevallen.
15. En Jozef heeft tegen hen gezegd: 'Wat is dat voor actie die u uitvoerde, wist u niet dat een man als ik die waarzeggerstekenen niet voorzien zou hebben?'
16. Toen heeft Juda gezegd: 'Wat kunnen wij mijn heer nog gezegd hebben, wat gesproken hebben en hoe ons rechtvaardigen? God onderzocht de ongerechtigheid van uw dienaren, kijk, wij zijn slaven van mijn heer, wij, net zoals degene in wiens hand de beker werd aangetroffen.'
17. Maar hij heeft gezegd: 'Het zij verre van mij om zoiets te doen. De man in wiens hand de beker is aangetroffen, die zal mijn slaaf geworden zijn, maar trek zelf in vrede weer omhoog naar uw vader.'
18. Toen is Juda tot hem genaderd en heeft gezegd: 'O heer, mag uw dienaar alstublieft een ding gezegd hebben ten aanhoren van mijn heer zonder dat uw woede tegen uw dienaar gewekt is, want u staat gelijk aan Farao!'
19. Mijn heer ondervroeg zijn dienaren, sprekend: 'Heeft u een vader, of een broer?'
20. En wij hebben tegen mijn heer gezegd, we hebben een bejaarde vader met nog een jong kind op zijn oude leeftijd, wiens broer gestorven was, en dat hij als enige van zijn moeder is overgebleven en dat zijn vader van hem hield.'
21. Toen hebt u tegen uw dienaren gezegd: 'Breng hem hier naar mij, zodat ik hem zelf kan bekijken.'
22. En wij hebben tegen mijn heer gezegd: 'Die jongen heeft zijn vader niet achter kunnen laten, als hij zijn vader verliet, dan stierf deze.'
23. Toen heeft u tegen uw dienaren gezegd: 'Als uw kleinste broer niet meegekomen zal zijn, dan zult u mijn gezicht niet meer te zien gekregen hebben.'
24. En zo is het gebeurd dat wij naar mijn vader, uw dienaar gingen en hem de woorden van mijn heer verteld hebben.
25. En onze vader heeft gezegd: 'Keer terug en koop een beetje eten voor ons.'
26. Maar wij hebben gezegd: 'Wij kunnen niet afdalen, alleen als onze kleinste broer erbij zou zijn, dan daalden wij af, want wij zullen het gezicht van die man niet te zien gekregen hebben als onze broer niet mee is.'
27. Toen heeft mijn vader, uw dienaar tegen ons gezegd: 'Jullie wisten dat mijn vrouw er twee baarde,
28. de een is bij mij vertrokken en ik heb gezegd: 'Hij is vast aan stukken gescheurd!' En tot nu toe zag ik hem nooit meer terug.'
29. Wanneer jullie hem ook aan mijn zicht onttrekken, en hem overkwam iets, dan droeg u mijn grijze haren bedroefd naar het graf!'
30. Daarom dus, als ik bij mijn vader, uw dienaar kom en de jongen is er niet bij, al is zijn ziel aan de ziel van hem verbonden,
31. dan gebeurde het, als hij ziet dat de jongen er niet bij is, dat hij stierf en dan droegen uw

- dienaren onze vader, uw dienaar met zijn grijze haren bedroefd ten grave.
32. Want uw dienaar stond borg bij mijn vader voor deze jongen, belovend: ‘Als ik hem niet teruggebracht heb, dan stond ik voor altijd bij mijn vader in de schuld.’
  33. Daarom dus, laat toch uw dienaar in plaats van deze jongen als slaaf van uw heer zijn gebleven, en laat de jongen met zijn broers omhooggetrokken zijn.
  34. Want hoe kan ik weer omhoog naar mijn vader zijn gegaan als deze jongen er niet bij is, ik kan het verdriet dat mijn vader overvallen zal hebben niet aangezien hebben.’

Genesis 45.

(H) Jozef openbaart zich.

1. En Jozef kon zich niet langer beheersen tegenover iedereen die voor hem staat, en hij heeft geroepen: ‘Alle mensen, ga hier weg!’ En er was niemand bij als Jozef zich aan zijn broers bekendmaakt.
2. En hij heeft met luide stem gehuild, zodat de Egyptenaren het gehoord hebben, ook het hele huishouden van Farao heeft het gehoord.
3. En Jozef heeft tegen zijn broers gezegd: ‘Ik ben Jozef, mijn vader leeft nog!’ En zijn broers konden hem niet antwoorden, want zij stonden stomverbaasd tegenover hem.
4. En Jozef heeft tegen zijn broers gezegd: ‘Kom alsjeblieft naar mij toe!’ En zij zijn gekomen. En hij heeft gezegd: ‘Ik ben Jozef, jullie broer die jullie naar Egypte verkochten, dat ben ik.
5. Maar je hoeft die pijn niet meer te verdragen of je ogen vuur te laten spuwen waardoor jullie mij hiernaartoe verkochten, want God heeft mij voor jullie uit gestuurd om jullie leven te bewaren.
6. Want er is nu twee jaar honger op heel de aarde, en er komen nog vijf jaar zonder te ploegen of oogsten.
7. God heeft mij echter voor jullie uit gestuurd, om een restant op aarde in te richten en via een grote verlossing jullie in leven te houden.
8. Daarom hebben jullie mij dus niet daarvandaan gestuurd, maar God, en heeft Hij mij als een vader van de Farao aangesteld, en als heer over heel zijn huishouden, als bestuurder van heel het land van Egypte.
9. Schiet op en trek op naar mijn vader en zeg tegen hem: ‘Dit zei uw zoon Jozef, God stelde mij als heer over heel Egypte aan, daal zonder geaarzeld te hebben af naar mij.
10. Dan woonde u in het land Gosen (naderen) en was u dichtbij mij, u en uw zonen en de zonen van uw zonen, met uw schapen en koeien en al wat u heeft.
11. Ik onderhield u daar dan, want er komen nog vijf jaren van honger, zodat u niet in armoede vervallen zult zijn, u en uw huishouden en alles wat u bezit.’
12. En kijk, jullie zien het met eigen ogen, en in de ogen van mijn broer Benjamin, dat ik in de eigen taal met jullie spreek.
13. Mijn vader moet natuurlijk van al mijn eer in Egypte weten, van alles wat u zag, met speed, zodat mijn vader hier naartoe afdaalde.’
14. En hij is zijn broer Benjamin om de hals gevallen en heeft gehuild, ook Benjamin hilde om zijn nek.
15. En hij heeft al zijn broers gekust en om hen gehuild, en zijn broers spraken daarna met hem.
16. Toen dit bericht het huishouden van Farao bereikte, de boodschap: ‘Jozefs broers kwamen aan, is dat goed in de ogen van Farao en van zijn dienaren geweest.’
17. En Farao heeft tegen Jozef gezegd: ‘Zeg dit tegen je broers: ‘Doe als volgt, belaad uw vee en vertrek, ga naar het land Kanaän,
18. en haal uw vader en uw huishoudens en kom naar mij toe, en ik zal u het vetste (beste) van het land van Egypte gegeven hebben, voed u met de bijzondere overvloed van dit land!’
19. Dit bevel betrof u! Doe ook dit, neem voor uzelf wagens uit het land van Egypte mee, voor uw kinderen en voor uw vrouwen, dan vervoerde u uw vader zo en kwam u terug.
20. En uw ogen hoeven niet op uw spullen gelet te hebben, want het beste van heel het land van Egypte is van u.’
21. En de zonen van Israël hebben dat gedaan, en Jozef heeft hen wagens meegegeven, op bevel van Farao, ook heeft hij hen eten voor onderweg meegegeven.
22. Ieder van hen gaf hij andere kleren, en Benjamin driehonderd zilverstukken extra en vijf kledingsets.
23. Ook zijn vader stuurde hij tien ezels die het beste van Egypte met zich meedragen, en tien ezelinnen die graan en brood dragen en eten voor zijn vader, voor onderweg.
24. Zo heeft hij zijn broers weggestuurd en zijn zij vertrokken, en heeft hij tegen hen gezegd om onderweg niet bang geweest te zijn.
25. Dus zijn zij vanuit Egypte omhooggetrokken en naar het land Kanaän gegaan, naar hun vader Jakob.
26. En hij heeft de blijde boodschap gekregen: ‘Jozef leeft nog! En hij bestuurt het hele land van Egypte!’ En zijn hart heeft het begeven, want hij heeft hen niet geloofd.
27. Maar wanneer zij alle woorden die Jozef tegen hen sprak aan hem overgebracht hebben en hij de wagens die Jozef stuurde om hem te vervoeren gezien heeft, toen is de geest van Jakob weer bijgekomen.
28. En Israël heeft gezegd: ‘Het is te veel! Mijn zoon Jozef leeft nog! Voordat ik gestorven ben zal ik vertrokken zijn om hem gezien te hebben.’

Genesis 46.

(V) Derde belofte aan Jakob.

1. Toen is Israël met al zijn bezittingen vertrokken en in Berseba aangekomen en heeft hij offers aan de God van zijn vader Isaak gebracht.
2. In een nachtvisioen heeft God met Israël gesproken, en Hij heeft gezegd: ‘Jakob! Jakob!’ Ook heeft Hij gezegd: ‘Zie dat ik er ben.’

3. En Hij heeft vervolgd: 'Ik ben God, de God van uw voorvaders, u hoeft niet bang geweest te zijn om naar Egypte af te dalen, want ik zal u daar tot een grote samenleving gemaakt hebben.
4. Ik zal met u mee naar Egypte gegaan zijn, en ik zal u zeker terug omhoog doen keren en Jozef zal u de ogen toegesloten hebben.'
5. Toen is Jakob vanuit Berseba opgebroken. En de zonen van Israël hebben hun vader Jakob opgetild en meegenomen in de wagens die Farao gestuurd had om hem te vervoeren, samen met hun kleine kinderen en vrouwen.
6. Zij hebben ook hun eigen vee, de eigendommen die zij in het land van Kanaän verworven hadden meegenomen, en zij zijn in Egypte aangekomen, Jakob met zijn nageslacht bij zich.
7. Zijn zonen en de zonen van zijn zonen, zijn dochters en de zonen van zijn dochters, ja heel zijn nageslacht bracht hij met zich mee naar Egypte. (S)

(P) De zeventig nakomelingen van Jakob.

8. Nu volgen de namen van de zonen van Israël die in Egypte binnenkomen. Jakob (op de hiel zitter) met zijn zonen. Ruben, Jakobs eerstgeborene.
9. En de zonen van Ruben (kijk, naar de zoon); Henoch (toegewijde training) en Pallu (en bijzonder) en Hezron (is de ommuurde) en Karmi (wijngaard van mij).
10. En de zonen van Simeon (gehoord is), Jemuel (dat de dag van God) en Jamin (aan de rechterhand) en Ohad (en verenigd) en Jachin (gerealiseerd zal worden) en Zohar (en stralend wit) en Saul (op aanvraag), de zoon van een Kanaänitische vrouw.
11. En de zonen van Levi (verbonden), Gerson (een verstotene) en Kehat (die zich verenigt) en Merari (wordt verbitterd of versterkt).
12. En de zonen van Juda (opgeheven handen), Er (ontwaak) en Onan (en sterk u) en Sela (en verzoek om) en Perez (een doorbraak) en Zerah (zodat de dag aanbreekt).
13. En de zonen van Issakar (brenger van loon), Tola (het scharlakenrood) en Puwa (is aan stukken gebroken) en Jobab (en Hij zal terugkeren) en Simron (en bewaren).
14. En de zonen van Zebulon (hecht samenwonen); Sered (is zo wankel) en Elon (als een pilaar) en Jahleël (die God verwacht).
15. Dit zijn de zonen van Lea die zij aan Jakob baarde op de hoogvlakte van Aram, samen met zijn dochter Dina, alle zielen van zijn zonen en dochters zijn er drieëndertig geweest.
16. En de zonen van Gad (de overwinning); Zifjon (vanaf de uitkijktoren) en Haggi (is een feest) en Schuni (en rustig) en Etbzon (zal ze gegroeid zijn) en Eri (in waakzaamheid) en Arodi (en zwerwend) en Areli (als dappere held).
17. En de zonen van Asher (recht door zee gaan); Jimna (aan de goede rechterhand) en Jisva (zal gelijkemis opleveren) en Jisvi (en hij wordt gelijk aan mij) en Berija (de zoon die zal wegvagen) en Sera (en de vorstin), hun zus, en de zonen van Berija (de zoon die zal wegvagen), Cheber (verenigd) en Malchiel (met God als koning).
18. Dat zijn de zonen van Zilpa die Laban aan zijn dochter Lea gaf, en zij heeft Jakob deze zestien zielen gebaard.
19. De zonen van Rachel, de vrouw van Jakob, zijn Jozef en Benjamin.
20. En in het land van Egypte zijn bij Jozef (JHVV zal het weer gedaan hebben) geboren; Manasse (de reden om te vergeten), en Efraïm (en de dubbele vrucht).
21. En de zonen van Benjamin (de zoon aan de rechterhand); Bela (zal verslinden) en Becher (en de eerstgeborene) en Asbel (met het vuur van de Heer) en Gera (met een graankorrel) en Naäman (en liefelijkheid) en Echi (en broederschap) en Rosh (en het begint) en Muppim (met golven) en Huppim (en bescherming) en Ard (en dwaling).
22. Dat zijn de zonen van Rachel die bij Jakob geboren werden, samen veertien zielen.
23. En de zoon van Dan (het oordeel); Chusim (over wie zich haasten).
24. En de zonen van Naftali (een worsteling); Jahzeel (God split in tweeën), Guni (en beschermt mij), Jezer (met een doel) en Sillem (en beloning).
25. Dit zijn de zonen van Bilha die Laban aan zijn dochter Rachel gaf, en zij heeft die aan Jakob gebaard, totaal zeven zielen.
26. Alle zielen die met Jakob in Egypte aankomen, komen voort uit zijn edele lid, naast het deel van de vrouwen van de zonen van Jakob zijn dat totaal zesenzestig zielen.
27. En de zonen van Jozef die in Egypte geboren werden zijn dus twee zielen. Het totaal aantal zielen van het huishouden van Jakob komt zo op zeventig. (P)

(H) Jakob komt aan in Egypte.

28. En hij stuurde Juda voor zich uit naar Jozef om in Gosen (naderen) voorbereidingen voor hem te treffen, en zij zijn in het land Gosen aangekomen.
29. En Jozef heeft zijn wagen voorgespannen en is naar Gosen getrokken, zijn vader Israël tegemoet, en als hij hem gezien heeft is hij hem om de hals gevallen en heeft hij lang aan zijn hals gehuild.
30. En Israël heeft tegen Jozef gezegd: 'Nu kan ik gestorven zijn, want ik zie je gezicht, je leeft nog!'
31. Daarna heeft Jozef tegen zijn broers en het huishouden van zijn vader gezegd: 'Ik zal omhoog gelopen zijn en het aan Farao berichten, ik zal gezegd hebben: 'Mijn broers en het huishouden van mijn vader kwamen uit Kanaän aan.'
32. Die mensen zijn ook schaapherders, omdat het mensen met kuddes zijn, en ze brachten met hun kleinvee ook koeien en al hun bezittingen mee.'
33. Als het nu gebeurde dat Farao u geroepen heeft en zei: 'Wat is uw werk?'
34. Dan zeiden jullie: 'Uw dienaren zijn vanaf onze jeugd altijd al mensen die met kuddes omgaan, net als onze voorvaders,' zodat jullie het land Gosen bewoond zullen hebben. Want voor de Egyptenaren zijn alle schaapherders weerzinwekkend.'

Genesis 47.

[\(H\) Jozef redt zijn familie en het volk van Egypte van de hongersnood en verrijkt Farao.](#)

1. En Jozef is met die boodschap bij Farao aangekomen en heeft gezegd: 'Mijn vader en broers kwamen met hun kleinvee en koeien en alles wat zij bezitten uit het land Kanaän aan, en kijk, zij zijn in het land Gosen.'
2. En hij bracht een paar broers mee, vijf, en heeft ze aan Farao voorgesteld.
3. Toen heeft Farao tegen zijn broers gezegd: 'Wat is uw werk?' En zij hebben tegen Farao gezegd: 'Uw dienaars zijn schaapherders, net als onze voorvaders.'
4. En zij hebben tegen Farao gezegd: 'Wij kwamen om als vreemdeling in dit land te wonen, omdat er geen weideveld voor de schapen van uw dienaren meer is en omdat de honger in het land Kanaän groot is, mogen uw dienaars alstublieft in het land Gosen gewoond hebben?'
5. En Farao heeft met Jozef gesproken, sprekend: 'Uw vader en broers kwamen aan,
6. het land van Egypte ligt voor u open, laat uw vader en uw broers in het beste deel van het land wonen, zodat ze in het land Gosen gewoond hebben, en als u vond dat het sterke mensen zijn, dan zette u ze in als toezichhouders over mijn veestapel.'
7. En Jozef heeft zijn vader Jakob meegebracht en hem aan Farao voorgesteld, en Jakob heeft Farao persoonlijk gezegend.
8. En Farao heeft tegen Jakob gezegd: 'Wat leeft u al veel dagen en jaren!'
9. En Jakob heeft tegen Farao gezegd: 'De dagen en jaren die ik hier logeer zijn er honderddertig, die dagen en jaren van mijn leven stelden niets voor en waren slecht, en ze halen het niet bij de dagen en jaren van het leven van mijn voorvaders, de dagen dat zij hier logeerden.'
10. Jakob heeft Farao dus gezegend en is weer bij hem weggegaan.
11. En Jozef heeft zijn vader Jakob en zijn broers woningen gegeven en heeft hen een erfdeel in het land van Egypte toegewezen, in het beste deel van het land, in het land van Rameses (kind van de zon), zoals Farao dat opdroeg.
12. Ook heeft Jozef zijn vader en zijn broers onderhouden en heel het huishouden van zijn vader met genoeg brood voor elk kind.
13. Maar er is geen brood in het hele land geweest, want de honger drukt zwaar op het land van Egypte en het land van Kanaän is weggekijnd vanwege de aanblik van de hongersnood.
14. En Jozef heeft al het geld dat in het land van Egypte en Kanaän te vinden is binnengehaald voor het koren dat hij verkoopt, en Jozef heeft dat geld in het huis van Farao gebracht.
15. En toen al het geld in het land van Egypte en Kanaän op is geweest zijn alle Egyptenaren naar Jozef toe gekomen, sprekend: 'Geef ons brood, want waarom zouden wij voor uw ogen gestorven zijn? Want ons geld raakte op.'
16. En Jozef heeft gezegd: 'Geef uw vee, ik zal het u voor uw vee gegeven hebben, als uw geld opraaakte.'
17. Toen hebben zij hun vee naar Jozef toe gebracht, en Jozef heeft hun brood voor paarden en voor kleinvee en voor stieren en voor koeien en voor ezels gegeven, en heeft hen met voedsel versterkt, dat jaar voor al hun vee.
18. En als dat jaar voorbijgegaan is, zijn zij het volgende jaar naar hem toe gekomen en hebben tegen hem gezegd: 'Wij zullen voor mijn heer niet verborgen houden dat ons geld op is en dat de dieren het bezit zijn van onze heer, tegenover onze heer is er niets anders meer over dan ons lichaam en ons land.'
19. Daarom zouden wij voor uw ogen gestorven zijn, zowel wij als ons land, koop ons en ons eigen land voor brood, dan zullen wij en ons land dienstbaar aan Farao geworden zijn en geef ons zaad om geleefd te hebben en niet gestorven te zijn, zodat het land niet braak zal liggen.'
20. En zo heeft Jozef het hele land van Egypte voor Farao gekocht, want iedere Egyptenaar verkocht zijn akker omdat de honger zo vreselijk sterk was, zo is het hele land van Farao geworden.
21. En het volk bracht hij onder in steden, van het ene uiterste van Egypte tot het andere uiterste.
22. Hij kocht alleen het land van de priesters niet, want de priesters hebben een overeenkomst met Farao, en zij aten volgens de overeenkomst die Farao hen schonk, daarom verkochten zij hun land niet.
23. En Jozef heeft tegen het volk gezegd: 'Kijk, vandaag kocht ik uw land voor Farao en kijk, hier heeft u het zaad waarmee u het land bezaaide.'
24. Van de opbrengst werd een vijfde deel aan Farao afgestaan en vier delen zullen voor uzelf geweest zijn, voor het inzaaien van het veld en voor uw huishouden om te eten, om uw kinderen te eten te geven.'
25. En zij hebben gezegd: 'U heeft ons in leven gehouden, wij hebben genade in de ogen van onze heer gevonden en wij werden slaven van Farao.'
26. Jozef heeft ditzelfde dus bij wet vastgelegd, tot op vandaag, wat het land van Egypte betreft, het vijfde deel van Farao, uitgezonderd het land van de priesters van Farao, daar gold dat niet.
27. En Israël heeft dus in het land van Egypte gewoond, in het land Gosen, en zij hebben zich er gevestigd, en zijn vruchtbaar geweest en flink in aantal toegenomen.
28. En Jakob heeft nog zeventien jaar in het land van Egypte geleefd, zodat het totaal aantal jaren van het leven van Jakob honderdzevenenveertig geworden is.
29. Als de dagen van het sterven van Israël zijn aangebroken heeft hij zijn zoon Jozef geroepen en tegen hem gezegd: 'Als ik genade in je ogen aantrof, leg dan je hand onder mijn heup en bewees je vriendelijkheid en trouw aan mij door mij niet in Egypte begraven te hebben.'
30. Dan plaatste je mij bij mijn voorvaders en nam je mij mee uit Egypte en begroef mij in hun graf.' En hij heeft gezegd: 'Ik zal gehandeld hebben naar uw woord.'
31. En hij heeft gezegd: 'Zweer het mij!' En hij heeft het hem gezworen, en Israël heeft zich (aanbiddend) neergebogen, aan het hoofdeinde van het bed. (P)

Genesis 48

(P) Jakob zegent Jozef en Efraim en Manasse.

1. En hierna is het gebeurd dat men tegen Jozef gezegd heeft: 'Kom kijken, uw vader is ziek.' En hij heeft zijn twee zonen, Manasse en Efraïm meegenomen.
2. En men heeft het Jakob gemeld en gezegd: 'Kijk, uw zoon Jozef komt naar u toe!' En Jakob heeft moed gevat en is rechtop in bed gaan zitten.
3. En Jakob heeft tegen Jozef gezegd: 'De Almachtige God toonde zich in Luz (bij de amandelboom), in het land Kanaän aan mij, en heeft mij gezegend.
4. En Hij heeft tegen mij gezegd: 'Zie dat ik er ben, ik laat u vrucht dragen en vermenigvuldigde u, en schonk u een menigte aan volken en ik gaf u en uw nageslacht uw eigen land als voortdurend erfdeel.'
5. Dat betekent dat je twee zonen die in Egypte geboren zijn tot en met mijn komst naar jou in Egypte aan mij toebehoren, Efraïm (de dubbele vrucht) en Manasse (de reden om te vergeten), gelijk aan Ruben en Simeon zijn ze voor mij geworden.
6. Maar je familie die je na hen verwekte, zijn van jezelf geworden, zij zullen naar dezelfde naam als hun broers vernoemd worden, wat hun erfdeel betreft.
7. Bij mijn aankomst vanaf de hoogvlakte stierf Rachel onderweg in het land Kanaän, op korte afstand van waar je Efrath (vruchtbaar) binnenkomt, en ik heb haar daar langs de weg naar Efrath begraven, dat is Beth-lechem (broodhuis).'
8. En Israël heeft de zonen van Jozef gezien en gezegd: 'Wie zijn dat?'
9. En Jozef heeft tegen zijn vader gezegd: 'Dit zijn mijn zonen die God mij hier gaf.' En hij heeft gezegd: 'Brenge ze toch bij mij, dan zal ik ze gezegend hebben.'
10. En de ogen van Israël wogen zwaar, vanwege zijn hoge leeftijd en hij heeft niet kunnen zien. Hij heeft ze dichterbij laten komen en hen gekust en omhelsd.
11. En Israël heeft tegen Jozef gezegd: 'Nooit stond het voor mij vast dat ik je gezicht nog zou zien, en kijk nu, God liet mij nu ook nog je eigen nageslacht zien.'
12. En Jozef liet hen van zijn knieën af gaan en heeft zich met zijn gezicht ter aarde gebogen.
13. En Jozef heeft ze allebei vastgepakt, Efraïm met zijn rechterhand tegenover Israëls linkerhand en Manasse met zijn linkerhand tegenover Israëls rechterhand, en hij heeft ze dichterbij hem gebracht.
14. Maar Israël heeft zijn rechterhand losgelaten en die op het hoofd van Efraïm gelegd, hoewel hij de jongste is, en zijn linkerhand op het hoofd van Manasse, hij legde zijn handen verstandig neer, hoewel Manasse de eerstgeborene is,
15. en hij heeft Jozef gezegend en gezegd: 'De God voor Wiens aanblik mijn voorvaders Abraham en Isaak rondgereisd hebben, Die God Die mij vanaf mijn geboorte tot nu toe weidt,
16. de Engel Die mij redt van alle kwaad, zal specifiek deze jongens gezegend hebben, en

mijn naam en de naam van mijn voorvaders Abraham en Isaak zal over hen uitgeroepen worden, en zij zullen zich als een menigte vissen over deze aarde vermenigvuldigd hebben.'

17. En als Jozef gezien heeft dat zijn vader zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm gelegd heeft, is dat verkeerd in zijn ogen geweest. En hij heeft de hand van zijn vader vastgepakt om die vanaf het hoofd van Efraïm naar het hoofd van Manasse te verplaatsen.
18. En Jozef heeft tegen zijn vader gezegd: 'Niet zo mijn vader, want dit is de eerstgeborene, leg uw rechterhand op zijn hoofd.'
19. Maar zijn vader heeft het geweigerd en gezegd: 'Dat wist ik mijn zoon, dat wist ik, en hij zal ook een volk geworden zijn en hij zal ook groot gegroeid zijn, ondanks dat zal de jongste broer groter gegroeid zijn dan ons, en zijn nageslacht zal tot een menigte aan samenlevingen geworden zijn.'
20. Zo heeft hij ze die dag dus gezegend, sprekend: 'In jullie zal Israël gezegend geweest zijn, sprekend: 'God zal u zoals Efraïm en Manasse bevestigd hebben,' en hij heeft Efraïm speciaal vóór Manasse bevestigd.
21. Daarna heeft Israël tegen Jozef gezegd: 'Kijk, ik sterf, maar God was met je en bracht je terug naar het land van je voorvaders.
22. En ik schonk jou Sichem (schouderblad), meer dan je broers, dat wat ik met mijn zwaard en mijn boog uit handen van de Amorieten (wie zich beroemen op openbaring) heb ingenomen.' (S)

Genesis 49.

(P) Jakob zegent de rest van zijn zonen.

1. En Jakob heeft zijn zonen laten roepen en heeft gezegd: 'Verzamel jullie en ik zal jullie speciaal bekendgemaakt hebben wat jullie in de laatste dagen overkomen zal zijn.
2. Kom bij elkaar en luister zonen van Jakob en luister naar jullie vader Israël.
3. Ruben (kijk, een zoon), mijn eerstgeborene, jij bent mijn potentie en mijn eerste succesvolle krachtsinspanning, de overvloedige waardigheid en de overvloedige macht.
4. Zoals kokend water zul je die overvloed niet meer hebben, want je besprong het bed van je vader en ontwijdde het, hij heeft mijn bed besprongen!' (P)
5. 'Simeon (gehoord) en Levi (en verbonden) zijn broers die gewelddadige wapens als hulpmiddel gebruiken,
6. mijn ziel zal hun kring niet binnengekomen zijn, mijn lever (diepste binnenste) zal zich niet bij hen aangesloten hebben, want uit woede doodden zij een man, en uit plezier sneden zij de pezen van een stier (strijder) door.
7. Vervloekt is hun woede, want die is krachtig, en hun uitbarstingen, want die waren hard, ik zal hen over Jakob verdeeld hebben en onder Israël verstrooid hebben.' (S)
8. 'Juda (gaat met opgeheven handen), je broers zullen jou geprezen hebben, jij legt je hand op

- de nek van je vijanden, de zonen van je vader zullen zich voor jou neergebogen hebben.
9. Juda is een leeuwenwelp, jij klom bovenop de prooi mijn zoon, hij boog zich en legde zich neer als een leeuw, wie zal hem wakker gemaakt hebben?
  10. De heersstaf zal Juda niet verlaten hebben, ook de Wetgever die tussen zijn voeten is niet, totdat de Rustgever (Messias) gekomen is, Die de volken gehoorzaam zijn.
  11. Als waker de wijnstok bindend, ook tot een aanfluiting van die zonen van ons, waste hij zijn kleren in de wijn, en zijn kleding in het bloed dat vrucht draagt.
  12. Hij heeft heldere (of donkere) ogen vanwege de wijn, en witte tanden vanwege de melk.' (P)
  13. 'Zebulon (samenwonen) zal de beschutte zeekust bewoond hebben, zijn schepen liggen ook voor de kust en zijn grens loopt tot aan Sidon (en vissen vangen).' (S)
  14. 'Issakar (de bringer van loon) is sterk als een ezel die vanuit een liggende positie de zadeltassen optilt.
  15. Ook heeft hij een rustplaats die goed is gezien en het bijzondere land dat prachtig was, toch heeft hij zijn rug gebogen om (de last) te dragen en zal hij gedwongen voor loon aan het werk geweest zijn.' (S)
  16. 'Dan (beoordeelt) zal zijn volk veroordeeld hebben, als enige stam van Israël.
  17. Dan zal als een waarzegger langs de weg geweest zijn, als langs het pad om de hoek van een kale heuvel, met woekerrete, zoals bijtend in de hiel (of het bedriegen) van een paard dat met zijn ruiters naar achter gevallen zal zijn.' (S)
  18. 'Ik wachtte smachtend op Uw Jeshua (redding) JHVH!'
  19. 'Gad (de overwinning) zal door een roversbende aangevallen zijn en hij zal uiteindelijk aangevallen hebben.' (S)
  20. 'Het brood (de oorlog) van Asher (recht door zee) is rijkelijk, en hem zal koninklijke weelde toevertrouwd zijn.' (S)
  21. 'Naftali (de worsteling) is als een uitgezonden hinde, het levert prachtige uitspraken op.' (S)
  22. 'Jozef (JHVH zal het weer gedaan hebben) is een zoon die vrucht draagt, een zoon die vrucht draagt bij de bron, zijn dochters lopen met klinkende enkelbanden (de wacht) over de muur.
  23. 'Heren' zullen hem met pijlen bitter (of juist sterk) gemaakt en beschoten en geplunderd hebben.
  24. Voortdurend is de boog daar waar hij als vreemdeling gewoond zal hebben, maar wat hij met zijn handen uitzaait zal gelouterd worden zijn, via de handen van de Machtige Jacobs, daarvandaan, de Herder en Rots van Israël.
  25. De God van je voorvaders zal je geholpen hebben en de Almachtige zal je gezegend hebben, met

- zegeningen van boven uit de hemel, met zegeningen uit de diepte die hieronder ligt, met zegeningen uit de borsten en de baarmoeder.
26. De zegeningen van je vader gaan de zegeningen van mijn voorouders te boven, zo ver als de eeuwige heuvels zullen zij op het hoofd van Jozef geweest zijn, ook als de gekroonde Nazireeër (toegewijde) van je broers.' (P)
  27. 'Benjamin (de Zoon aan de rechterhand) zal als een verscheurende wolf geweest zijn, 's morgens zal hij zijn prooi verslonden hebben en 's avonds zal hij zijn buit verdeeld hebben.'
  28. Dit wat betreft alle twaalf stammen van Israël, en dit is wat hun vader tegen hen zei toen hij hen gezegend heeft. En hij zegende hen afzonderlijk met een bijzondere zegen.
  29. Daarna heeft hij hen een opdracht gegeven en gezegd: 'Ik word bij mijn volk verzameld, begraaf mij bij mijn voorvaders in de grot die op de akker van de Hethiet Efron (als een hert) is.
  30. De grot is op de akker van Machpela (het dubbele deel), recht tegenover Mamre (kracht), in het land Kanaän, gekocht door Abraham van de Hethiet Efron als erfbegraafplaats.
  31. Daar werd Abraham met zijn vrouw Sarah begraven, daar werd ook Isaak met zijn vrouw Rebekka begraven en daar begroef ik Lea.
  32. Het is aangekocht, zowel het veld als de grot erop, van de zonen van Heth (onderdrukking).'
  33. En als Jakob klaar is met de opdrachten aan zijn zonen, heeft hij zijn voeten naast elkaar op het bed gelegd, heeft de geest gegeven en is bij Zijn volken verzameld.

Genesis 50.

(P) [Jakob begraven in 'het dubbele deel'.](#)

1. Toen is Jozef bovenop het gezicht van zijn vader gevallen en heeft om hem gehuild en hem gekust.
2. En Jozef heeft zijn eigen dienaren en zijn eigen dokters opgedragen om zijn vader te balsemen, en de dokters hebben deze Israël gebalsemd.
3. En er zijn veertig dagen voorbijgegaan, want dat is de tijd voor hen die gebalsemd worden, en de Egyptenaren hebben zeventig dagen om hem gerouwd.
4. En als de dagen van rouw voorbijgegaan zijn, heeft Jozef het woord tot het huishouden van Farao gericht, sprekend:
5. 'Mijn vader liet mij de toezegging zweren: 'Kijk, als ik sterf dan is mijn graf daar waar ik het in het land Kanaän groef, daar zul je mij begraven hebben.' Laat mij nu opgetrokken zijn om mijn vader begraven te hebben, daarna zal ik weer teruggekomen zijn.'
6. En Farao heeft gezegd: 'Trek op en begraaf je vader zoals hij je deed zweren.'
7. En Jozef is opgetrokken om zijn vader te begraven met alle dienaars van Farao en de oudsten van zijn huis en de oudsten uit het land van Egypte.
8. Ook heel het huishouden van Jozef en zijn broers en het huishouden van zijn vader, alleen de

- kleine kinderen en de schapen en de koeien lieten zij in het land Gosen achter,
9. ook paarden en wagens zijn met hem meegereisd, het is een heel groot leger geweest.
  10. Als zij bij 'de dorsvloer van de doorboorden' zijn aangekomen, die aan de andere kant van de Jordaan ligt, hebben zij daar een grote en erg heftige rouwplechtigheid gehouden, en hij heeft daar zeven dagen om zijn vader gerouwd.
  11. Toen de inwoners van het land Kanaän dat rouwen gezien hebben, hebben ze gezegd: 'Dat is een heftige rouw van de Egyptenaren, daarom noemden ze die plaats Abel-mizraïm (rouw van de Egyptenaren), wat aan de andere kant van de Jordaan ligt.
  12. En zijn zonen hebben gedaan wat hij hen opgedragen had.
  13. Want zijn zonen hebben hem naar het land Kanaän meegenomen en hem in de grot begraven, op de akker van 'het dubbele deel' die Abraham als erfbegraafplaats akker van de Hethiet Efron gekocht had, tegenover Mamre.
  14. En Jozef is na de begrafenis van zijn vader naar Egypte teruggekeerd, hij en zijn broers en iedereen die erbij is om zijn vader te begraven.
  15. Ook Jozefs broers hebben zelf gezien dat hun vader gestorven was en ze hebben gezegd: 'Misschien heeft Jozef toch nog een wrok gekoesterd en komt hij erop terug om ons vergolden te hebben, al het kwaad dat wij hem aandeden.'
  16. Daarom hebben zij Jozef dit bevolen: 'Uw vader beval het volgende voor zijn dood:
  17. 'Dit moeten jullie tegen Jozef gezegd hebben: 'Ik smeed je, vergeef toch de overtreding van je broers en hun zonde, want zij deden je kwaad, vergeef alsjeblieft direct de opstandigheid van de dienaren van de God van je vader!'' En Jozef heeft gehuild als zij dit tegen hem zeggen.
  18. En ook zijn broers zijn gekomen en zijn voorover voor hem neergevallen en hebben gezegd: 'Kijk, wij zijn uw slaven!'
  19. En tegen hen heeft Jozef gezegd: 'Jullie hoeven niet bang geweest te zijn, sta ik in de positie van God?
  20. Wat jullie betreft, jullie bedachten dat kwaad tegen mij, maar God smeedde een plan ten goede, ter voorbereiding van het doel van vandaag, om een groot volk in leven te houden.
  21. Jullie hoeven nu dus niet bang geweest te zijn, ik zal jullie met je kleine kinderen verzorgd hebben.' Zo heeft hij hen getroost en hij heeft met zijn woord hun harten geraakt.
  22. Jozef heeft dus in Egypte gewoond, hij, met het huishouden van zijn vader, en Jozef heeft honderdtien jaar geleefd.
  23. En Jozef heeft de kinderen van Efraim tot in de derde generatie gezien, ook de zonen van Machir (handelaar), de zoon van Manasse, werden op de knieën van Jozef geboren.
  24. En Jozef heeft tegen zijn broers gezegd: 'Ik sterf, maar God zelf zal jullie ook bezocht hebben, Hij deed jullie optrekken naar het land dat Hij Abraham, Isaak en Jakob onder ede beloofde.'
  25. En Jozef heeft de zonen van Israël onder ede doen zweren, sprekend: 'God zal jullie zeker bezocht hebben, jullie brachten mijn beenderen hiervandaan weg!'
  26. En Jozef is op honderdtienjarige leeftijd gestorven, en zij hebben hem gebalsemd en hem in een kist in Egypte gelegd.